

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

Q1/2026

NESDC Economic Report

ภาวะเศรษฐกิจไทย
ไตรมาสแรกของปี 2569
และแนวโน้มปี 2569

กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

แถลงข่าว 18 พฤษภาคม 2569
เวลา 09.30 น.

02-280-4085

www.nesdc.go.th

mspo-center@nesdc.go.th

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรก และแนวโน้มปี 2569

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 2.8 เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 (%YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2569 ขยายตัวจากไตรมาสที่สี่ของปี 2568 ร้อยละ 0.7 (QoQ_SA)

ด้านการใช้จ่าย การลงทุนรวม การส่งออกสินค้าและการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวเพิ่มขึ้น การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ขณะที่การส่งออกบริการกลับมาขยายตัว

ด้านการผลิต สาขาเกษตรกรรม สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวเพิ่มขึ้น ขณะที่สาขาการขนส่งและการขายปลีก และสาขาการก่อสร้างชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2569

(%YoY)	2567				2568		2569 (f)	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	ทั้งปี		
GDP (CVM)	2.9	2.4	1.2	2.5	2.8	1.5 - 2.5		
การลงทุนรวม ^{1/}	-0.3	4.9	1.4	8.1	9.9	3.5		
ภาคเอกชน	-1.9	3.5	4.5	6.5	10.1	3.7		
ภาครัฐ	4.5	8.9	-5.3	13.3	9.4	3.1		
การบริโภคภาคเอกชน	4.4	2.7	2.5	3.3	3.2	2.4		
การอุปโภคบริโภค	2.6	0.6	-3.9	1.3	3.4	1.2		
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	5.9	12.7	11.5	9.4	17.8	9.6		
ปริมาณ ^{2/}	4.4	12.0	10.9	8.3	15.1	7.3		
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	5.5	13.0	12.2	17.5	33.1	14.2		
ปริมาณ ^{2/}	4.8	9.7	8.9	13.0	25.7	8.4		
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	2.2	2.8	1.9	-0.3	2.1	1.0		
เงินเพื่อ	0.4	-0.1	-0.7	-0.5	-0.5	2.0 - 3.0		

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
^{2/} ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2569

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 1.5 - 2.5 (ค่ากลางร้อยละ 2.0) โดยการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.4 และร้อยละ 3.7 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 9.6 ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 2.0 - 3.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.0 ของ GDP

+ ปัจจัยสนับสนุน

- การขยายตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนทั้งการอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือนและการลงทุนภาคเอกชน
- แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐบาล ตามการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2569
- การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออก ตามความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูง

- ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- ความยืดหยุ่นของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในภูมิภาคตะวันออกกลาง
- ความเสี่ยงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก และความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุน
- ภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในเกณฑ์สูงและคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ด้อยลง
- ความผันผวนของสภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มรุนแรงและส่งผลกระทบต่อภาคเกษตรมากขึ้น

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2569 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1 การดำเนินมาตรการเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การบริหารจัดการความมั่นคงทางพลังงานเพื่อรองรับในกรณีที่สถานการณ์ความขัดแย้งมีความยืดหยุ่น (2) การดำเนินมาตรการเฉพาะเจาะจงแบบมุ่งเป้า (Targeted) เพื่อดูแลผลกระทบต่อภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจจากการปรับขึ้นของต้นทุนพลังงาน (3) การดูแลความเพียงพอของวัตถุดิบในภาคการผลิตเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการขาดแคลนโดยเฉพาะกลุ่มสินค้าวัตถุดิบนำเข้าจากตะวันออกกลางในสัดส่วนสูง และ (4) การส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านของพลังงานและการปรับตัวเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ
- 2 การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การอำนวยความสะดวกและการแก้ไขอุปสรรคในการลงทุน (2) การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการลงทุน และ (3) การสร้างประโยชน์ต่อเนื่องจากการลงทุนจากต่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ
- 3 การรักษาการขยายตัวของภาคการส่งออกให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การป้องกันและลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ (2) การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดการพึ่งพาการส่งออกไปยังสหรัฐฯ (3) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการสำคัญของประเทศคู่ค้าที่จะมีผลบังคับใช้ในปี 2569 - 2570 และ (4) การลดต้นทุนการผลิตและต้นทุนการดำเนินธุรกิจ
- 4 การรักษาแรงสนับสนุนของการใช้จ่ายภาครัฐควบคู่ไปกับการรักษาวินัยการเงินการคลัง** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90.7 (2) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ให้สามารถบังคับใช้ได้ตามกำหนด (3) การบริหารจัดการงบประมาณภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 อย่างรัดกุม มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ และ (4) การรักษาพื้นที่ทางการคลังให้เพียงพอสำหรับการรองรับสถานการณ์ความไม่แน่นอนในอนาคต
- 5 การดูแลผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเพิ่มขึ้นของราคาวัตถุดิบทางการเกษตรและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ** โดย (1) การเร่งจัดหาแหล่งนำเข้าอื่น ๆ และ (2) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร
- 6 การแก้ไขปัญหาด้านการเข้าถึงสินเชื่อของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน** โดยให้ความสำคัญแก่ (1) การลดแรงกดดันจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในภาคครัวเรือน (2) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้แก่ภาคธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงสภาพคล่อง (3) การเร่งดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในระยะต่อไป และ (4) การสร้างความตระหนักรู้ทางการเงิน โดยเฉพาะทัศนคติในการวางแผนการใช้จ่ายเพื่อป้องกันการก่อหนี้เกินตัว ควบคู่ไปกับการบริหารความเสี่ยงเพื่อรองรับเหตุฉุกเฉิน

องค์ประกอบด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวในเกณฑ์ดีร้อยละ 3.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในทุกหมวด โดย **การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทน** ขยายตัวร้อยละ 3.5 เติบโตจากร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ขนส่งส่วนบุคคล และด้านไฟฟ้าและก๊าซ ขณะที่กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มชะลอลง **การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน** ขยายตัวร้อยละ 3.5 เติบโตจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า ส่วนกลุ่ม เครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งขยายตัวต่อเนื่อง **การใช้จ่ายในหมวดบริการ** ขยายตัว ร้อยละ 2.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อน ตามการชะลอตัวของการ ใช้จ่ายกลุ่มบริการด้านสุขภาพ และบริการด้านขนส่ง ขณะที่การใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคารปรับตัวดีขึ้น **การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน** ขยายตัว ร้อยละ 6.8 ชะลอลงจากร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อน โดยการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะขยายตัวร้อยละ 16.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 26.4 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นเป็นระดับ 52.8 จากระดับ 52.3 ในไตรมาสก่อนหน้า **การใช้จ่าย เพื่อการอุปโภคของรัฐบาล** ขยายตัวร้อยละ 3.4 เติบโตจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อน โดยค่าซื้อสินค้าและบริการ และรายจ่ายการโอน เพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดขยายตัวร้อยละ 5.8 และร้อยละ 20.7 เติบโตจากร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ส่วนค่าตอบแทนแรงงานขยายตัวร้อยละ 0.2 ชะลอลงจากร้อยละ 0.7 ในไตรมาสก่อน สำหรับอัตราการ เบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 22.0 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 39.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 22.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

การลงทุนรวม ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 9.9 เติบโตจากร้อยละ 8.1 ใน ไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 44 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2558 โดยการลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 10.1 เติบโตจากร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวด เครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.5 เติบโตจากร้อยละ 6.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุนในหมวดเครื่องจักร อุตสาหกรรม และหมวดยานพาหนะ เป็นสำคัญ ส่วนการลงทุนในหมวด ก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของการก่อสร้างที่อยู่อาศัย โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารพาณิชย์ **การลงทุนภาครัฐ** ขยายตัวร้อยละ 9.4 ชะลอลงจาก ร้อยละ 13.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอตัวของการลงทุนใน หมวดก่อสร้างที่ขยายตัวร้อยละ 8.3 ชะลอลงจากร้อยละ 15.6 ในไตรมาส ก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวร้อยละ 13.5 เติบโตจากร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการเบิกจ่าย งบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 15.1 (ต่ำกว่าอัตรา เบิกจ่ายร้อยละ 19.0 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 14.4 ในไตรมาส เดียวกันของปีก่อน)

การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 95,096 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ขยายตัวร้อยละ 17.8 เติบโตจากร้อยละ 9.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวใน เกณฑ์สูงของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมโดยเฉพาะในหมวด อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าสอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลก ขณะที่การส่งออกสินค้าเกษตรลดลงเนื่องจากการแข่งขันทางด้านราคาของ ประเทศผู้ส่งออกในตลาดโลก โดยดัชนีปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ

15.1 เติบโตจากร้อยละ 8.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้า เกษตรลดลง ส่วนดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น** อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 19.6) อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 140.1) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 45.4) เครื่องประดับ (ร้อยละ 107.3) รถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 53.6) และคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 20.2) **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง** อาทิ รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 39.1) และอากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ (ลดลงร้อยละ 18.0) ส่วนการส่งออกสินค้าไปตลาดส่งออกหลักส่วนใหญ่ขยายตัว ต่อเนื่อง ได้แก่ ตลาดสหรัฐฯ จีน เอเชีย (5) และสหภาพยุโรป (27) ขณะที่การส่งออกสินค้าไปยังตลาด CLMV ตะวันออกกลาง และเกาหลีใต้ ปรับตัวลดลง

องค์ประกอบด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ของหมวดพืชผลสำคัญ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากสภาพอากาศและปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวย และการขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ของหมวดปศุสัตว์ ในขณะที่หมวดประมงปรับตัวลดลง โดย**ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น** ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.8) กลุ่มไม้ผล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7) โดยเฉพาะทุเรียน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 139.0) มังคุด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 358.1) และลิ้นจี่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 311.3) อ้อยโรงงาน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4) ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8) ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม **ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง** ได้แก่ ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 2.6) มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 9.2) และกุ้งขาวแวนนาไม (ลดลงร้อยละ 0.5) ตามลำดับ ในขณะที่**ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5** ร้อยละ 8.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการ ได้แก่ ยางพารา (ลดลงร้อยละ 12.3) สุกর (ลดลงร้อยละ 15.0) ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 7.0) อ้อยโรงงาน (ลดลงร้อยละ 22.3) และปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 14.1) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้**ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4** ร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 0.9 ปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**กลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60** ขยายตัวตามการผลิตสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) การผลิตน้ำตาล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9) และการผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยางนอกและยางใน การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยาง (ลดลงร้อยละ 0.7) และการผลิตจักรยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 4.3) ตามลำดับ **กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30)** กลับมาขยายตัว ตามการผลิตสำคัญ ๆ ที่

ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการถลุงปิโตรเลียม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6) การผลิตเนื้อสัตว์ (ยกเว้นสัตว์ปีก) (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1) การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.8) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ลดลงร้อยละ 3.7) และการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 0.1) ตามลำดับ และ**กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60)** เพิ่มขึ้นตามการผลิตสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.1) และการผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.8) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้อง (ลดลงร้อยละ 0.2) สำหรับ**อัตราการใช้จ่ายการลงทุนที่ร้อยละ 61.26** สูงกว่าร้อยละ 57.50 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 61.61 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของรายรับรวมจากการท่องเที่ยว ทั้งการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยการท่องเที่ยวภายในประเทศของ**นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย)** มีจำนวน 71.12 ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า รายรับจาก**นักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ที่ 2.75 แสนล้านบาท** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**นักท่องเที่ยวต่างประเทศ** ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวน 9.317 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 91.48 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 2.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ 4.84 แสนล้านบาท** (คิดเป็นร้อยละ 96.94 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19) เพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 4.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า การเพิ่มขึ้นของทั้งรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยวอยู่ที่ 7.59 แสนล้านบาท** เพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 3.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**อัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 74.90** ต่ำกว่าร้อยละ 76.05 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 74.93 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 6.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ โดย (1) **ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **ดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 29.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (3) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

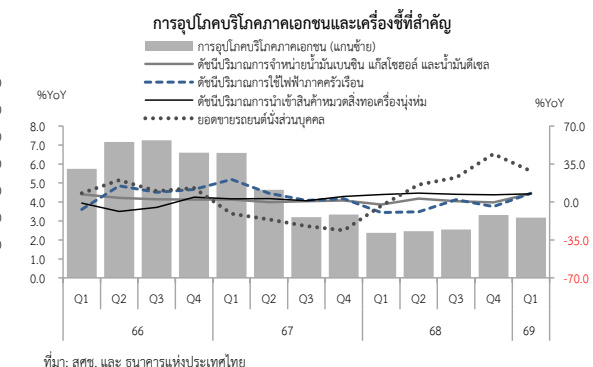
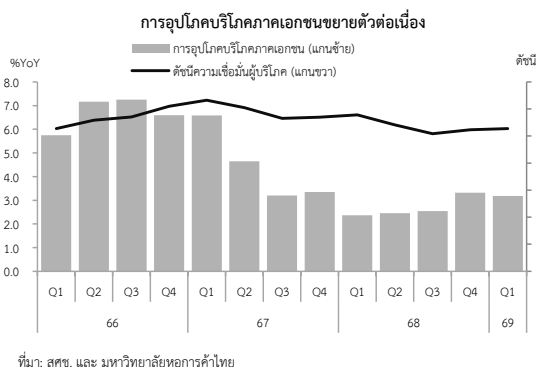
สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย (1) **บริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า (3) **บริการขนส่งทางน้ำ** ลดลงร้อยละ 1.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า (4) **บริการสนับสนุนการขนส่ง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (5) **บริการไปรษณีย์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า

สาขาการก่อสร้าง เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 11.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย (1) **การก่อสร้างภาครัฐขยายตัวร้อยละ 8.3** ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 15.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของโครงการก่อสร้างของรัฐบาล เป็นสำคัญ ในขณะที่การก่อสร้างของรัฐบาลกิจปรับตัวเพิ่มขึ้น และ (2) **การก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.0** ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของโครงการก่อสร้างทุกประเภท ทั้งการก่อสร้างที่อยู่อาศัย การก่อสร้างอาคารพาณิชย์ที่อยู่อาศัย และการก่อสร้างอื่น ๆ

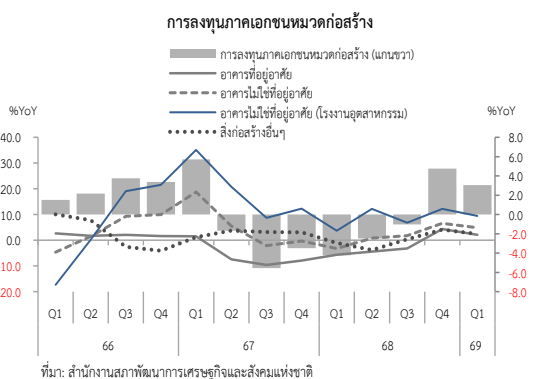
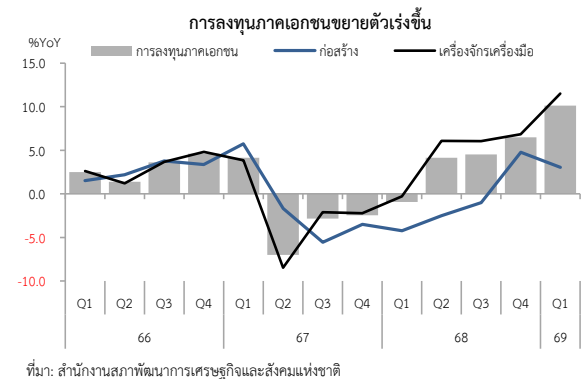
1. ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2569

ด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 3.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของค่าใช้จ่ายในทุกหมวด โดยการใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 3.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ขนส่งส่วนบุคคล (น้ำมันเชื้อเพลิง) และด้านไฟฟ้าและก๊าซ ขณะที่กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มชะลอลง การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 3.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า ส่วนกลุ่มเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งขยายตัวต่อเนื่อง การใช้จ่ายในหมวดบริการขยายตัวร้อยละ 2.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของการใช้จ่ายกลุ่มบริการด้านสุขภาพ และบริการด้านขนส่ง ขณะที่การใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคารปรับตัวดีขึ้น การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 6.8 ชะลอลงจากร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อน โดยการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะขยายตัวร้อยละ 16.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 26.4 ในไตรมาสก่อน การขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ระดับ 52.8 จากระดับ 52.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวสูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส ร้อยละ 10.1 เทียบกับร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 11.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรมซึ่งสอดคล้องกับการขยายตัวของการนำเข้าสินค้าทุนประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ เช่นเดียวกับหมวดยานพาหนะที่ขยายตัวเร่งขึ้นตามยอดจดทะเบียนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ขณะที่การลงทุนหมวดอุปกรณ์สำนักงานขยายตัวชะลอลงตามการลงทุนในคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงเป็นสำคัญ ส่วนการลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่ขยายตัวร้อยละ 2.1 ชะลอลงจากร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การก่อสร้างอาคารไม่ใช่ที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 4.9 ชะลอตัวจากร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมและอาคารพาณิชย์ ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจอยู่ในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 48.8 ปรับตัวลดลงจากระดับ 49.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีความเชื่อมั่นกลุ่มโรงแรมและร้านอาหาร รวมถึงกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติกและบรรจุภัณฑ์พลาสติก เนื่องจากผลกระทบของสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง

ในไตรมาสแรกของปี 2569 การลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น ขณะที่การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง

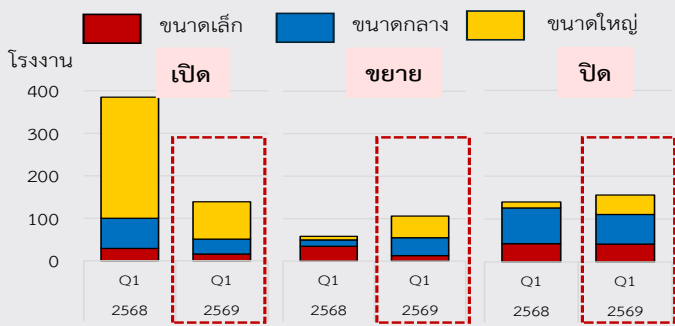
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.2 และเป็น การขยายตัวในทุกหมวด การใช้จ่าย

การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวเร่งขึ้นร้อยละ 10.1 สูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส ตามการเร่งตัวของการลงทุนหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ ขณะที่การลงทุนหมวดก่อสร้างชะลอตัวลง

สถานการณ์การแจ้งประกอบ ขยายกิจการ และเลิกกิจการโรงงานอุตสาหกรรม

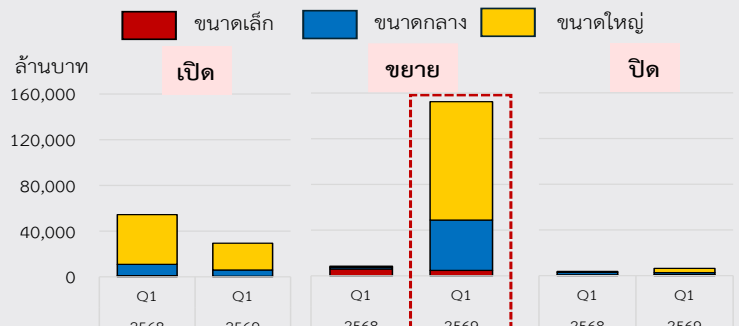
เมื่อพิจารณาข้อมูลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พบว่า ในไตรมาสแรกของปี 2569 โรงงานเปิดกิจการใหม่มีจำนวน 139 โรงงาน ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 63.9 ขณะที่โรงงานปิดกิจการมีจำนวน 156 โรงงาน ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 สะท้อนว่าจำนวนโรงงานปิดกิจการ มากกว่า โรงงานเปิดกิจการใหม่เป็นครั้งแรกในรอบ 10 ไตรมาส หรือนับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ขณะที่จำนวนโรงงานขยายกิจการมีจำนวน 106 โรงงาน เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 82.8 สอดคล้องกับเงินลงทุนขยายกิจการที่มีมูลค่าอยู่ที่ 152.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 8.5 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน สะท้อนให้เห็นว่า แม้จำนวนโรงงานเปิดกิจการใหม่จะลดลง แต่จำนวนโรงงานที่ขยายกิจการปรับตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะโรงงานขนาดใหญ่¹ และขนาดกลาง² ซึ่งมีการจ้างงานรวมกันสูงถึง 25,126 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนการจ้างแรงงานมากถึงร้อยละ 99.3 ของจำนวนแรงงานในโรงงานที่ขยายกิจการทั้งหมด

จำนวนโรงงานเปิด-ขยาย-ปิดกิจการใน Q1-69 เทียบกับ Q1-68

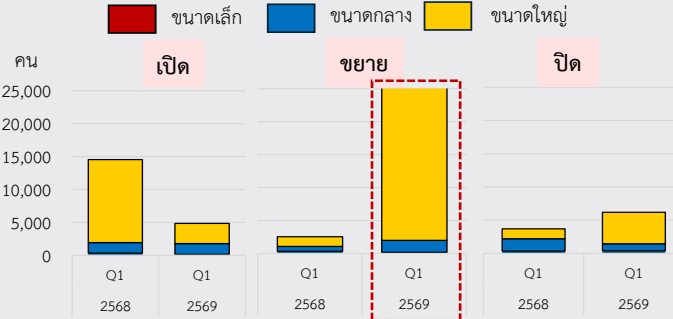
ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม ประมวลผลโดย สศช.

เงินลงทุนเปิด-ขยาย-ปิดกิจการใน Q1-69 เทียบกับ Q1-68

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม ประมวลผลโดย สศช.

จำนวนแรงงานเปิด-ขยาย-ปิดกิจการใน Q1-69 เทียบกับ Q1-68

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม ประมวลผลโดย สศช.

หากพิจารณาในรายอุตสาหกรรม พบว่า โรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก อาหาร การผลิตเครื่องจักรกล และเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ มีการเปิดกิจการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องและยังมีโรงงานขยายกิจการเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลมีเงินลงทุนขยายกิจการสูงสุดในไตรมาสแรกของปี 2569 อยู่ที่ 52.0 พันล้านบาท เทียบกับ 0.04 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสอดคล้องกับการจ้างงาน 7,886 คน เพิ่มขึ้นจาก 50 คน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เช่นเดียวกับโรงงานในอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลจำนวนการจ้างงานนอกภาคเกษตรที่สูงขึ้นโดยเฉพาะในภาคการผลิต และสอดคล้องกับการส่งออกที่ยังคงขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม เริ่มเห็นสัญญาณการปิดตัวลงของโรงงานขนาดเล็ก³ สะท้อนจากเงินลงทุนและจำนวนแรงงานของโรงงานปิดกิจการที่เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 9.8 และร้อยละ 15.8 ตามลำดับ อาทิ โรงงานในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช เป็นสำคัญ ซึ่งการปิดตัวลงของโรงงานดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นผลจากการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมดั้งเดิมโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบปัญหาความต้องการสินค้าที่ลดลงประกอบกับการแข่งขันของสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ รวมทั้งยังมีปัจจัยเสี่ยงซ้ำเติมจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของต้นทุนวัตถุดิบจากสถานการณ์ความขัดแย้งใน

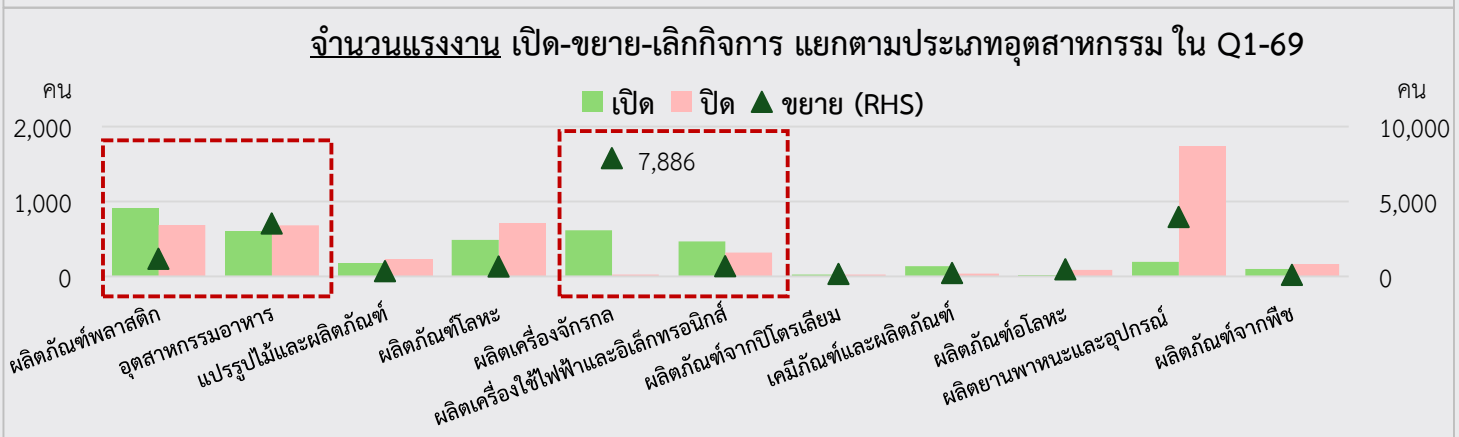
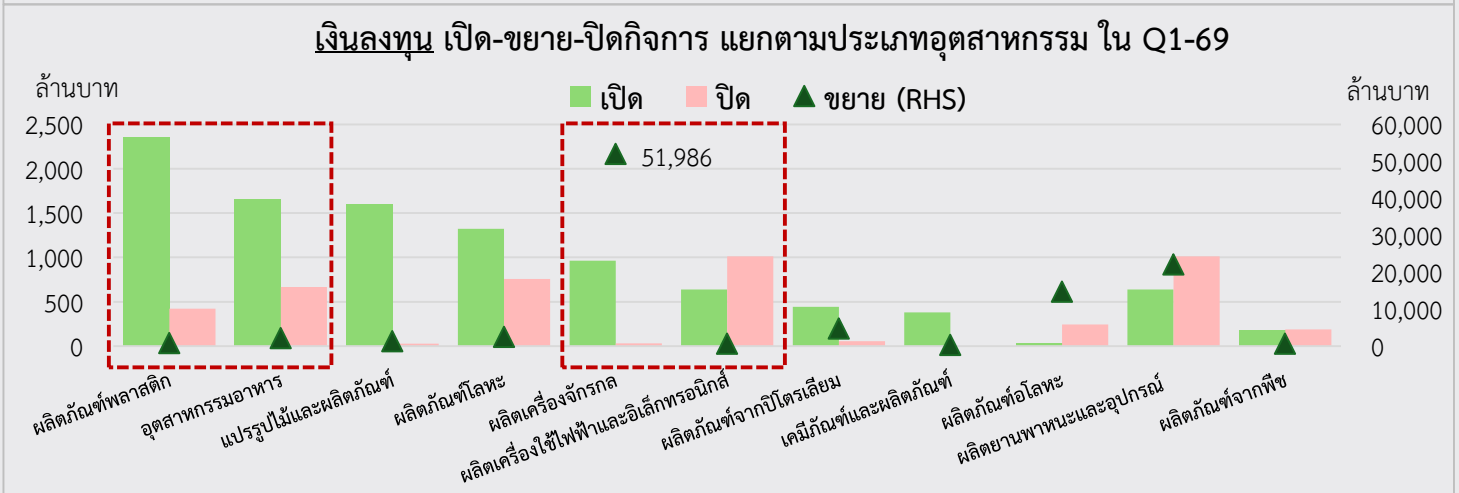
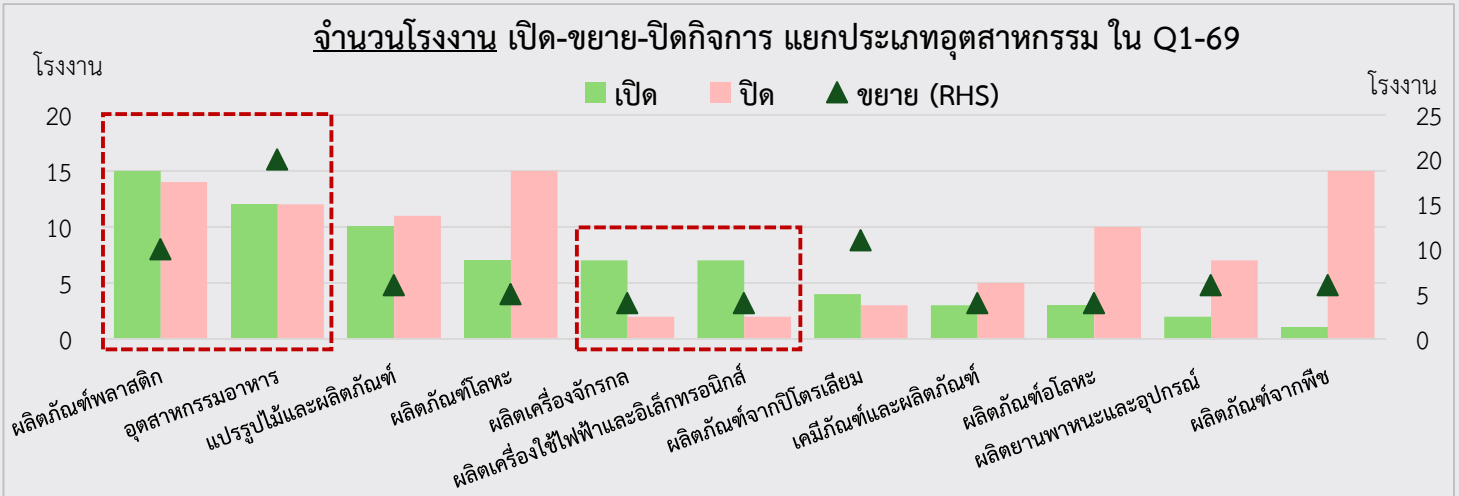
¹ โรงงานขนาดใหญ่ การจ้างงาน 200 คนขึ้นไป

² โรงงานขนาดกลาง การจ้างงานมากกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน

³ โรงงานขนาดเล็ก การจ้างงานไม่เกิน 50 คน

สถานการณ์การแจ้งประกอบ ขยายกิจการ และเลิกกิจการโรงงานอุตสาหกรรม (ต่อ)

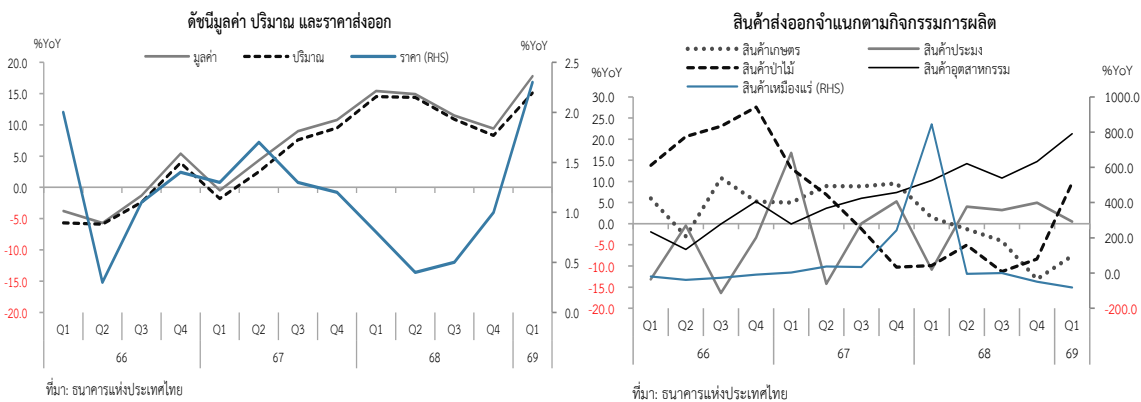
ภูมิภาคตะวันออกกลางที่ยังมีแนวโน้มยึดเยื้อ ขณะเดียวกันผู้ประกอบการส่งออกสินค้าไทยไปตลาดตะวันออกกลางยังได้รับผลกระทบทั้งจากการลดลงของความต้องการสินค้าและปัญหาการขนส่งสินค้าผ่านช่องแคบฮอร์มุซ อาทิ กลุ่มสินค้านานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง อาหารแปรรูป และเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ซึ่งมีสัดส่วนการพึ่งพาตลาดตะวันออกต่อการส่งออกอยู่ที่ร้อยละ 35.4 ร้อยละ 7.8 ร้อยละ 4.6 ร้อยละ 3.7 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม ประมวลผลโดย สศข.หมายเหตุ: เฉพาะโรงงานขนาดกลางและขนาดใหญ่

การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. ไตรมาสแรกของปี 2569 มีมูลค่า 95,096 ล้านดอลลาร์สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 9.4 ไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 17 ไตรมาส ตามการขยายตัวต่อเนื่องของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ยังขยายตัวในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะในหมวดอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าสอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลก ขณะที่การส่งออกสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องจากการแข่งขันทางด้านราคาของประเทศผู้ส่งออกในตลาดโลก โดยดัชนีปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 15.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 8.3 ไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมร้อยละ 19.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 ไตรมาสก่อนหน้า ส่วนปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 7.4 และปริมาณการส่งออกสินค้าประมงลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.6 สำหรับดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 ไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าประมง ร้อยละ 1.3 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ เมื่อหักการส่งออกทองคำออกแล้ว มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 15.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 11.8 ไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการส่งออกในรูปของเงินบาท มีมูลค่า 3,008 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 9.8 เทียบกับร้อยละ 3.6 ไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. ขยายตัวร้อยละ 17.8 สูงสุดในรอบ 17 ไตรมาส

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 7.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.2 ไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีปริมาณการส่งออกและราคาส่งออก ร้อยละ 7.4 และร้อยละ 0.2 ตามลำดับ สอดคล้องกับสถานการณ์การแข่งขันในตลาดโลกที่สูงขึ้น มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญที่ลดลง ได้แก่ ข้าว ลดลงร้อยละ 16.7 โดยราคาและปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 7.8 และร้อยละ 9.6 ตามลำดับ ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ แอฟริกาใต้ และจีน ยาง ลดลงร้อยละ 22.5 โดยราคาและปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 8.7 และร้อยละ 15.2 ตามลำดับ ตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง อาทิ จีน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย ขณะที่ทุเรียน กลับมาขยายตัวร้อยละ 181.1 โดยปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 203.4 ขณะที่ราคาส่งออกลดลงร้อยละ 7.4 ตามการขยายตัวของส่งออกไปยังตลาดจีน **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** ขยายตัวร้อยละ 21.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 14.7 ไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณและราคาส่งออกร้อยละ 19.7 และร้อยละ 1.3 ตามลำดับ **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่เพิ่มขึ้น** เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 19.6) อุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคม (ร้อยละ 140.1) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 45.4) เครื่องประดับ (ร้อยละ 107.3) รถกระบะและรถบรรทุก (ร้อยละ 53.6) และคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 20.2) เป็นต้น ส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง เช่น รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 39.1) และอากาศยาน, เรือ, แพน, และรถไฟ (ลดลงร้อยละ 18.0) เป็นต้น **มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ขณะที่สินค้าส่งออกอื่น ๆ กลับมาขยายตัวร้อยละ 54.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 41.2 ไตรมาสก่อนหน้า โดยการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปเพิ่มขึ้นร้อยละ 60.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 41.4 ไตรมาสก่อนหน้า

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สหรัฐ.

%YoY	2567		2568				2569	สัดส่วน
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	
สินค้าเกษตร	8.2	-4.0	1.5	-1.3	-4.1	-13.2	-7.6	4.5
ข้าว	25.4	-30.0	-30.0	-34.1	-27.0	-28.7	-16.7	1.0
ยาง	36.8	0.4	32.4	4.4	-21.4	-8.7	-22.5	1.3
ทุเรียน	-9.0	1.9	-0.5	-5.7	31.5	-8.7	181.1	0.5
ผลไม้อื่น ๆ	-2.2	-2.6	-1.7	35.1	-9.2	-27.6	-14.4	0.5
สินค้าอุตสาหกรรม	4.3	12.5	10.2	14.2	10.8	14.7	21.3	87.9
อาหาร	2.0	1.2	-1.9	8.4	-3.6	2.4	1.9	5.6
น้ำตาล	-19.1	-20.2	-17.9	-15.5	-22.5	-29.5	-19.3	0.7
ปลากะปองและปลาแปรรูป	14.7	-1.1	1.3	2.9	-5.5	-2.0	-6.9	0.7
เปิด-ไก่กระปองและแปรรูป	6.9	5.6	7.6	5.8	4.4	4.7	5.4	0.9
เครื่องดื่ม	11.0	1.3	4.6	15.5	-1.6	-13.0	-7.3	0.8
ผลิตภัณฑ์ยาง	9.5	17.8	36.3	38.9	12.3	-4.8	4.7	2.0
อาหารสัตว์	23.1	8.2	13.5	9.2	2.1	8.9	5.5	0.9
อิเล็กทรอนิกส์	22.6	46.9	43.2	50.4	43.8	49.4	57.3	19.6
- คอมพิวเตอร์	142.4	138.7	130.8	210.6	125.0	91.0	20.2	2.4
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	26.0	33.0	50.4	37.7	18.9	30.3	45.4	6.2
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	-10.5	27.9	24.5	42.3	31.7	14.2	8.3	2.9
- อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม	33.0	46.2	24.6	17.4	55.2	83.0	140.1	7.6
เครื่องใช้ไฟฟ้า	-3.2	8.5	4.5	5.8	6.6	17.9	19.6	9.1
- เครื่องปรับอากาศ	6.9	7.2	28.0	5.1	-6.5	-4.0	0.6	2.3
- ตู้เย็น	5.0	8.8	0.7	13.5	11.8	9.5	8.0	0.6
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	-16.3	-4.6	-16.5	-14.4	-4.8	24.0	32.6	2.3
ผลิตภัณฑ์โลหะ	6.7	13.9	6.7	15.9	13.7	19.3	24.4	5.5
ยานยนต์	-3.8	2.5	1.7	0.6	5.0	2.6	4.3	12.1
- รถยนต์นั่ง	27.0	-2.3	42.5	39.7	-27.1	-36.2	-39.1	1.9
- รถกระบะและรถบรรทุก	-7.8	18.2	3.0	-21.2	44.2	52.4	53.6	3.4
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	3.1	8.2	7.4	15.5	6.4	4.2	3.8	5.5
เครื่องจักรและอุปกรณ์	10.0	14.5	14.3	17.9	14.3	12.1	21.7	8.5
อากาศยาน, เรือ, แหนบ, และรถไฟ	-9.0	23.7	20.9	5.0	2.7	61.0	-18.0	1.1
เครื่องประดับ	4.8	20.2	4.0	9.4	22.2	48.9	107.3	5.5
เคมีภัณฑ์ และปิโตรเคมี	2.9	0.9	7.0	3.3	-2.5	-3.4	2.0	5.6
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	-9.6	-20.4	-5.5	-15.8	-33.2	-24.0	7.2	2.2
สินค้าประมง	1.2	0.3	-10.8	4.0	3.2	4.9	0.5	0.4
กุ้ง, ปู, กุ้ง และล็อบสเตอร์	-5.8	-0.3	-20.7	6.1	2.5	10.7	6.0	0.2
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	38.3	49.8	119.2	118.0	84.0	-41.2	54.0	6.1
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	45.9	48.5	120.8	115.9	86.2	-41.4	60.2	5.9
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	5.5	12.9	15.6	14.9	11.9	9.7	17.6	100.0
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากรชำระเงิน	5.9	12.7	15.4	14.9	11.5	9.4	17.8	98.9
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	5.0	11.6	12.9	12.9	9.1	11.8	15.8	93.0

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักขยายตัวเร่งขึ้น โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ อาเซียน (5) จีน และสหภาพยุโรป (27) การส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 41.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 41.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของกลุ่มสินค้าที่ยังได้รับการยกเว้นภาษี (Exemptions) ภายใต้กฎหมาย IEEPA และมาตรา 122 ภายใต้กฎหมาย the Trade Act of 1974 ของสหรัฐฯ เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ โทรศัพท์และส่วนประกอบ และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เป็นต้น **ตลาดอาเซียน (5)** ขยายตัวร้อยละ 24.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการส่งออกไปยังตลาดสิงคโปร์และมาเลเซีย เป็นสำคัญ โดยสินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และข้าว เป็นต้น **ตลาดจีน** ขยายตัวร้อยละ 9.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ยังขยายตัว อาทิ ผลไม้สด แซ่เย็น แซ่แข็งและแห้ง คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ยางพารา ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น **ตลาดสหภาพยุโรป (27)** ขยายตัวร้อยละ 20.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 13.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น เลนซ์ และเม็ดพลาสติก เป็นต้น **ตลาดญี่ปุ่น** ขยายตัวร้อยละ 7.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์และส่วนประกอบ ไก่แปรรูป และเครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว และโทรศัพท์และส่วนประกอบ เป็นต้น **ตลาดออสเตรเลีย** ขยายตัวร้อยละ 54.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และเหล็กและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น และ **ตลาดเม็กซิโก** ขยายตัวร้อยละ 42.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 31.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการส่งออกรถยนต์และ

การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักขยายตัวเร่งขึ้น โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ อาเซียน (5) จีน และสหภาพยุโรป (27) ในขณะที่ การส่งออกไปยังตลาด CLMV ตะวันออกกลาง (15) และเกาหลีใต้ลดลง

ส่วนประกอบ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ และแผงวงจรไฟฟ้า เป็นสำคัญ ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ โทรศัพท์และส่วนประกอบ และเครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ เป็นต้น สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง อาทิ ตลาด CLMV ลดลงร้อยละ 6.3 ตามการลดลงของการส่งออกไปยังตลาดกัมพูชา เป็นสำคัญ โดยสินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น น้ำมันสำเร็จรูป รถยนต์และส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น ขณะที่การส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ น้ำตาลทราย และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบขยายตัว ตลาดตะวันออกกลาง (15) ลดลงครั้งแรกในรอบ 8 ไตรมาส ร้อยละ 11.5 ตามการลดลงของการส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และอัญมณีและเครื่องประดับ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกข้าว เม็ดพลาสติก และเหล็กและผลิตภัณฑ์ขยายตัว และตลาดเกาหลีใต้ ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 0.9 ตามการลดลงของการส่งออกเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และอัญมณีและเครื่องประดับ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และเม็ดพลาสติกขยายตัว

ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YOY	2567		2568				2569	สัดส่วน Q1/69 (%)
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	300,740	339,635	81,792	85,338	87,295	85,210	96,170	100.0
(%YoY)	5.5	12.9	15.6	14.9	11.9	9.7	17.6	
สหรัฐอเมริกา	13.6	32.0	25.6	33.9	26.4	41.5	41.8	23.3
จีน	3.2	12.6	19.7	18.4	10.8	1.8	9.8	10.0
ญี่ปุ่น	-5.3	1.1	-0.1	2.0	2.5	0.2	7.1	6.5
อาเซียน (9)	4.7	4.3	5.6	10.2	4.3	-2.2	10.8	20.6
- อาเซียน (5)*	-0.8	6.9	6.1	4.5	9.0	7.9	24.3	12.9
- CLMV**	12.8	0.9	4.9	18.0	-2.4	-15.1	-6.3	7.7
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวมสหราชอาณาจักร	10.2	9.3	7.2	11.5	5.4	13.1	20.1	8.0
สหราชอาณาจักร	3.0	5.5	6.9	18.0	6.9	-6.4	17.3	1.2
ตะวันออกกลาง (15)***	7.1	6.3	11.3	1.9	1.2	10.8	-11.5	2.9
- ซาอุดีอาระเบีย	4.6	-8.8	-7.0	-15.1	-3.2	-10.1	-24.0	0.5
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	10.1	23.2	19.4	17.1	16.5	38.1	11.9	1.3
อินเดีย	16.3	34.5	91.4	19.7	14.2	21.6	20.4	6.2
ออสเตรเลีย	1.1	-2.5	-13.7	-4.1	-2.5	11.3	54.5	4.6
ฮ่องกง	-2.2	2.9	-5.6	15.2	0.8	1.7	13.8	3.5
เม็กซิโก	19.4	26.0	25.0	2.3	45.2	31.6	42.0	1.7
เกาหลีใต้	-1.9	-3.4	-0.3	1.1	-8.2	-6.2	-0.9	1.5
ไต้หวัน	-1.1	11.9	20.8	12.3	14.6	0.4	-1.8	1.4

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์
 ** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม
 *** ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน อิสราเอล คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน อิรัก จอร์แดน เลบานอน ลิเบีย และซีเรีย
 ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

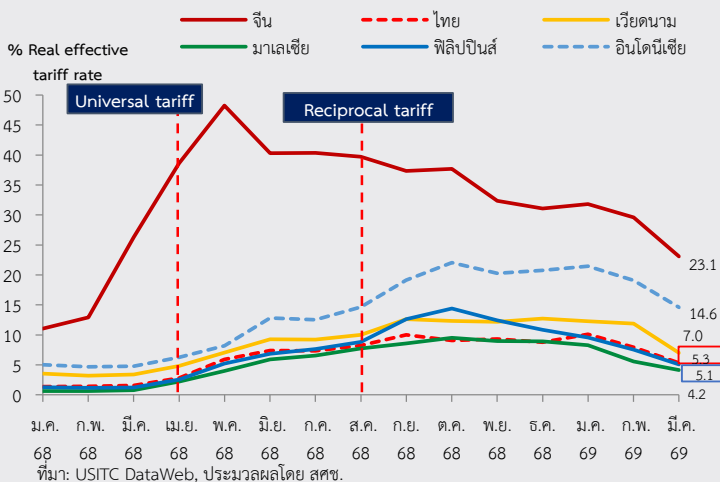
ความคืบหน้าการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และความเสถียรต่อมาตรการภาษีภายใต้มาตรา 301

เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569 ศาลฎีกาสหรัฐฯ ตัดสินให้ยกเลิกการเก็บภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ตามกฎหมายอำนาจทางเศรษฐกิจฉุกเฉินระหว่างประเทศ (International Emergency Economic Powers Act: IEEPA) ซึ่งประเทศไทยถูกเก็บภาษีนำเข้าอยู่ที่อัตราร้อยละ 19 อย่างไรก็ตาม รัฐบาลสหรัฐฯ ได้มีการบังคับใช้อำนาจมาตรา 122 ตามกฎหมาย The Trade Act of 1974 ซึ่งกำหนดให้มีการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากทุกประเทศในอัตราร้อยละ 10¹ เป็นเวลา 150 วัน ตั้งแต่ 24 กุมภาพันธ์ ถึง 24 กรกฎาคม 2569 ทำให้อัตราภาษีนำเข้าเฉลี่ยที่สหรัฐฯ เรียกเก็บจากสินค้าไทยและตลาดนำเข้าหลักของสหรัฐฯ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยเมื่อพิจารณาอัตราภาษีที่เก็บจริงของสหรัฐฯ (Average Real Effective Tariff Rate) รวมทุกรายการสินค้าของไทยเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง (แผนภาพที่ 1) พบว่า ในเดือนมีนาคม 2569 อัตราภาษีลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 5.3 จากร้อยละ 8.2 ในเดือนสิงหาคม 2568 (ภาษีศุลกากรตอบโต้เริ่มบังคับใช้) ขณะที่ประเทศเวียดนาม ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย มีอัตราภาษีอยู่ที่ร้อยละ 7.0 ร้อยละ 5.1 และร้อยละ 4.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ถ่วงน้ำหนักตามค่าเฉลี่ยมูลค่าสินค้าช่วงก่อนและหลังการบังคับใช้มาตรา 122 ในตลาดนำเข้าสำคัญของสหรัฐฯ (แผนภาพที่ 2) พบว่า อัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ภายหลังจากการบังคับใช้อัตราภาษีตามมาตรา 122 ของกฎหมาย The Trade Act of 1974 เพื่อทดแทนกฎหมาย IEEPA มีอัตราภาษีนำเข้าลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะบราซิล จีน อินเดีย และเวียดนาม ที่ลดลงสูงถึงร้อยละ 15.56 ร้อยละ 9.95 ร้อยละ 8.45 และร้อยละ 5.61 ตามลำดับ ขณะที่ประเทศไทย มีอัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 4.57 เมื่อเทียบกับช่วงที่ภาษีศุลกากรตอบโต้บังคับใช้

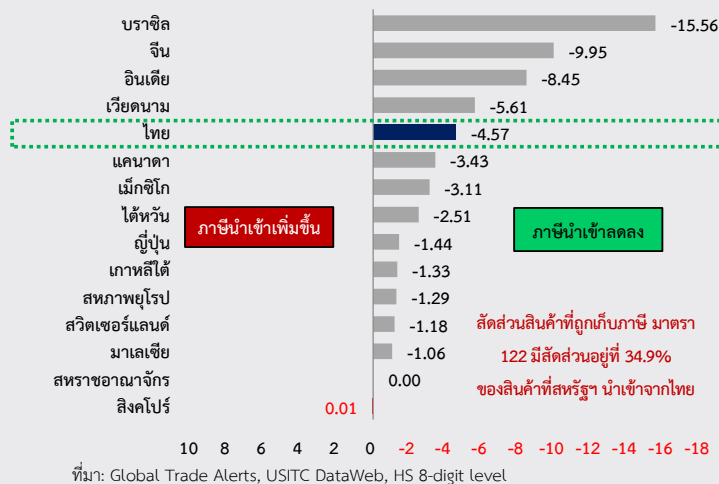
¹ เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2569 ศาลการค้าระหว่างประเทศสหรัฐฯ (U.S. Court of International Trade) มีคำสั่งให้รัฐบาลสหรัฐฯ ระงับการเก็บภาษีนำเข้ามาตรา 122 ที่ร้อยละ 10 กับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2569 ศาลอุทธรณ์กลางสหรัฐฯ ได้รับคำร้องของรัฐบาลสหรัฐฯ โดยให้ระงับคำสั่งตัดสินของศาลการค้าระหว่างประเทศสหรัฐฯ ก่อนหน้าไว้ชั่วคราว ทำให้การจัดเก็บภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 10 ภายใต้มาตรา 122 กับประเทศต่าง ๆ ยังคงสามารถดำเนินต่อไปได้ในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดี

ความคืบหน้าการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และความเสี่ยงต่อมาตรการภาษีภายใต้มาตรา 301 (ต่อ)

แผนภาพที่ 1: อัตราภาษีที่เก็บจริงของสหรัฐฯ รวมทุกสินค้า ต่อประเทศไทยและประเทศคู่แข่ง

แผนภาพที่ 2: การลดลงของภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ หลังใช้มาตรา 122 ในตลาดนำเข้าสินค้าสหรัฐฯ

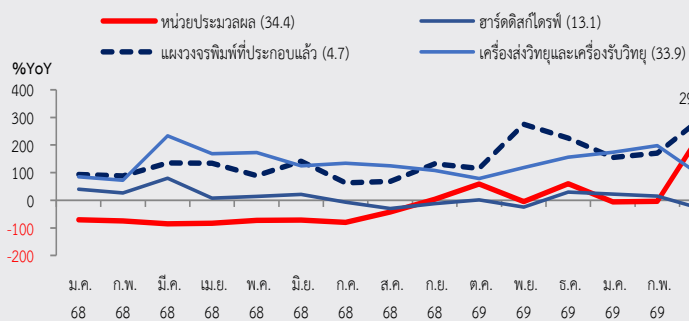

เมื่อพิจารณารายสินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปสหรัฐฯ เทียบกับประเทศคู่แข่ง พบว่า สินค้าส่วนใหญ่มีอัตราภาษีที่เก็บจริงของสหรัฐฯ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญในเดือนมีนาคม 2569 สอดคล้องกับอัตราภาษีที่เก็บจริงรวมทุกรายการสินค้า โดยเฉพาะ 1) หม้อแปลงไฟฟ้า (สัดส่วนร้อยละ 3.62 ของสินค้าส่งออกทั้งหมดของไทยไปสหรัฐฯ) โดยอัตราภาษีลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 8.68 เทียบกับอัตราร้อยละ 17.10 ในเดือนก่อนหน้า 2) เครื่องปรับอากาศ (สัดส่วนร้อยละ 2.86) อัตราภาษีลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 13.30 เทียบกับอัตราร้อยละ 18.67 ในเดือนก่อนหน้า 3) โซลาร์เซลล์ (สัดส่วนร้อยละ 1.76) อัตราภาษีลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 10.00 เทียบกับอัตราร้อยละ 16.99 ในเดือนก่อนหน้า และ 4) แผงควบคุมกระแสไฟฟ้า (สัดส่วนร้อยละ 1.55) อัตราภาษีลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 11.96 เทียบกับร้อยละ 19.51 ในเดือนก่อนหน้า ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งสำคัญในอาเซียน พบว่า สินค้าส่วนใหญ่มีอัตราภาษีที่เก็บจริงในระดับใกล้เคียงกัน ขณะที่จีนมีอัตราภาษีนำเข้าที่ถูกเรียกเก็บจริงจากสหรัฐฯ จะลดลงจากเดิมแต่ยังคงอยู่ในอัตราที่ค่อนข้างสูง

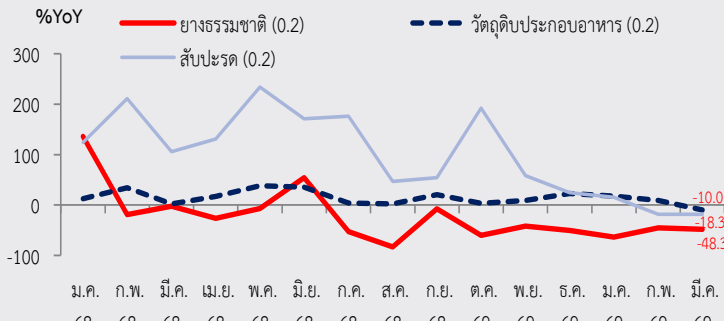
สำหรับสินค้าที่ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าจากมาตรา 122 (Exemptions) (แผนภาพที่ 3) พบว่า การส่งออกของไทยไปสหรัฐฯ ในกลุ่มสินค้าดังกล่าว (สัดส่วนร้อยละ 61.2 ของสินค้าทั้งหมดที่สหรัฐฯ นำเข้าจากไทย) ยังขยายตัวต่อเนื่องเช่นกัน โดยในเดือนมีนาคม 2569 ขยายตัวในเกณฑ์สูงถึงร้อยละ 64.4 ส่วนใหญ่เป็นสินค้าในกลุ่มเดียวกันกับสินค้าที่ได้รับการยกเว้นจากมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ได้เดิม โดยเฉพาะกลุ่มเครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์ อาทิ (1) หน่วยประมวลผล (สัดส่วนร้อยละ 34.4) ขยายตัวร้อยละ 247.0 (2) เครื่องส่งวิทยุและเครื่องรับวิทยุ (สัดส่วนร้อยละ 33.9) ขยายตัวร้อยละ 87.3 และ (3) แผงวงจรพิมพ์ที่ประกอบแล้ว (สัดส่วนร้อยละ 4.7) ขยายตัวร้อยละ 297.8 อย่างไรก็ตาม พบว่า สินค้ากลุ่มเกษตรและผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่การส่งออกยังลดลงต่อเนื่อง สอดคล้องกับความต้องการที่ลดลงและการแข่งขันด้านราคาในตลาดโลกที่ค่อนข้างสูง

แผนภาพที่ 3: สินค้าที่ไทยได้รับการยกเว้นภาษีตามมาตรา 122 ของสหรัฐฯ ในกลุ่มสินค้านำเข้าสหรัฐฯ จากไทย

สินค้ากลุ่มเครื่องจักรและอิเล็กทรอนิกส์

สินค้ากลุ่มเกษตรและผลิตภัณฑ์

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ และ: USITC DataWeb ประมวลผลโดย สศช. หมายเหตุ: () เป็นข้อมูลสัดส่วนการนำเข้าของสหรัฐฯ จากไทย

ความคืบหน้าการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และความเล็งต่อมาตรการภาษีภายใต้มาตรา 301 (ต่อ)

ทั้งนี้ ในระยะต่อไป การดำเนินมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ ยังคงมีความไม่แน่นอน โดยรัฐบาลสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ ในการเก็บภาษีนำเข้าเพิ่มเติม ทำให้ประเทศไทยมีแนวโน้มเผชิญอัตราภาษีนำเข้าจากสหรัฐฯ ที่สูงขึ้นในระยะถัดไป โดยเฉพาะมาตรา 301 ตามกฎหมาย The Trade Act of 1974 ซึ่งสหรัฐฯ ประกาศสอบสวน 16 ประเทศคู่ค้ารวมทั้งประเทศไทย ในประเด็น (1) กำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้าง (Structural Excess Capacity) โดยสหรัฐฯ ตั้งข้อสงสัยกับไทยเกี่ยวกับ (1.1) การเกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมสำคัญ เช่น รถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องจักรและส่วนประกอบ และยางพารา เป็นต้น และ (1.2) ภาคการผลิตของไทยมีกำลังการผลิตส่วนเกินที่ค่อนข้างสูง สะท้อนจากอัตราการใช้กำลังการผลิตของไทยที่ต่ำกว่าร้อยละ 60 อย่างต่อเนื่อง แต่มูลค่าการส่งออกไปสหรัฐฯ ยังคงขยายตัวสูง และประเด็น (2) การใช้แรงงานที่ถูกบังคับให้ทำงาน (Forced Labor) โดยสหรัฐฯ ได้มีการตรวจสอบนโยบายและการดำเนินการเพื่อห้ามนำเข้าสินค้าที่ผลิตโดยแรงงานภาคบังคับใน 60 ประเทศคู่ค้า ซึ่งในปัจจุบันรัฐบาลไทยนำโดยกระทรวงพาณิชย์ได้ส่งความเห็นต่อประเด็นดังกล่าวให้สหรัฐฯ พิจารณา และอยู่ระหว่างเข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Public Hearing) ทั้งนี้ คาดว่าสหรัฐฯ จะประกาศผลการไต่สวนภายในเดือนกรกฎาคม 2569

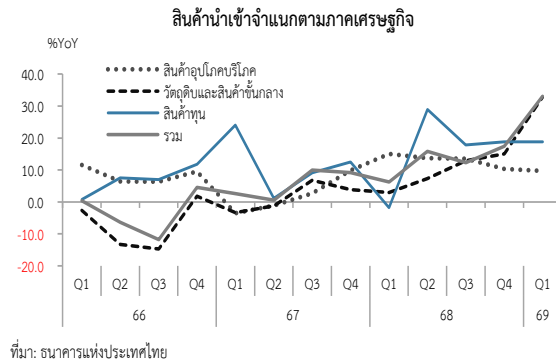
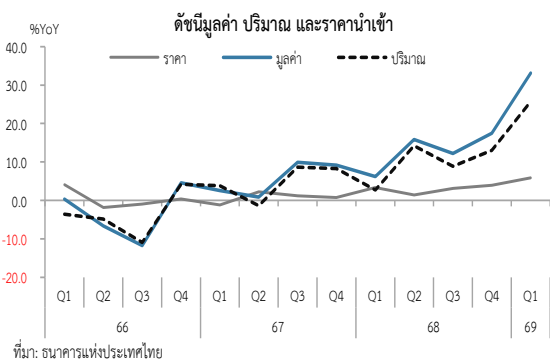
ตาราง: สรุปความคืบหน้ามาตรการ/การดำเนินการภายใต้ 301 ของสหรัฐฯ ที่เกี่ยวข้องกับไทย (ณ เม.ย. 2569)

ประเด็น	ประเทศที่ถูกไต่สวน	ลักษณะมาตรการ/การสอบสวน	อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ	สถานะปัจจุบัน	กระบวนการถัดไป
กำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้าง (Structural Excess Capacity)	16 ประเทศ	มีการผลิตระดับที่ไม่สอดคล้องกับอุปสงค์ในประเทศหรือในตลาดโลก (Over-production) นำไปสู่การเกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ ต่อเนื่อง	ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องจักรและส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง	กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ส่งความเห็นต่อประเด็นดังกล่าวให้สหรัฐฯ ตามกำหนดการ (15 เม.ย. 69)	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าสู่กระบวนการรับฟัง Public Hearing (28 เม.ย.- 8 พ.ค. 69) - ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยื่นข้อโต้แย้งต่อประเด็นที่ถูกพาดพิง (6 - 15 พ.ค. 69) - ประชุมหารือระดับเทคนิคกับผู้แทน การค้าสหรัฐฯ (13-14 พ.ค. 69) ทั้งนี้ คาดว่าสหรัฐฯ จะประกาศผล
การใช้แรงงานที่ถูกบังคับให้ทำงาน (Forced Labor)	60 ประเทศ	สหรัฐฯ ตรวจสอบนโยบายและการดำเนินการเพื่อห้ามนำเข้าสินค้าที่ผลิตโดยแรงงานภาคบังคับ	ข้าว สิ่งทอ เส้นด้าย อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล (PPE) และโซลาร์เซลล์	กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ส่งความเห็นต่อประเด็นดังกล่าวให้สหรัฐฯ ตามกำหนดการ (15 เม.ย. 69)	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าสู่กระบวนการรับฟัง Public Hearing (28 เม.ย.- 8 พ.ค. 69) - ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยื่นข้อโต้แย้งต่อประเด็นที่ถูกพาดพิง (6 - 15 พ.ค. 69) - ประชุมหารือระดับเทคนิคกับผู้แทน การค้าสหรัฐฯ (13-14 พ.ค. 69) ทั้งนี้ คาดว่าสหรัฐฯ จะประกาศผล

หมายเหตุ: รวบรวมโดย สศช.

การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 95,399 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 33.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 17.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 18 ไตรมาส โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.7 เทียบกับร้อยละ 13.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9 เทียบกับร้อยละ 3.9 ในไตรมาสก่อนหน้า หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 25.6 เทียบกับร้อยละ 14.8 ในไตรมาสก่อนหน้า **ในรูปของเงินบาท** การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 3,018 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 24.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 33.1 สูงสุดในรอบ 18 ไตรมาส

ในรายหมวด มูลค่าการนำเข้าขยายตัวในทุกหมวดสินค้า โดยมูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางขยายตัวร้อยละ 32.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 15.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณการนำเข้าที่ขยายตัวร้อยละ 29.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 16.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ราคานำเข้าเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 2.5 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า วัสดุที่ทำด้วยโลหะ และเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุนขยายตัวร้อยละ 18.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 18.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับปริมาณการนำเข้าและราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 14.8 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน, หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, เครื่องเก็บประจุไฟฟ้า และเครื่องชั่ง ตวง วัด เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวร้อยละ 9.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 10.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณนำเข้าและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 และร้อยละ 5.4 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องประดับ (ยกเว้นไข่มุกและอัญมณี) และสิ่งทอ เป็นต้น ส่วนมูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 105.8 ตามการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) ที่ขยายตัวร้อยละ 155.1 โดยการนำเข้าทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปขยายตัวร้อยละ 60.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 41.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2567		2568				2569	สัดส่วน Q1/69 (%)
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	
สินค้าอุปโภคบริโภค	2.0	13.1	15.1	13.7	13.6	10.4	9.7	11.3
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม	10.3	3.5	17.3	8.8	-6.2	-2.6	-4.0	2.0
โทรศัพท์มือถือ	8.7	13.3	2.7	13.7	18.6	17.3	23.9	1.3
เครื่องประดับ (ยกเว้นไข่มุกและอัญมณี)	14.0	36.0	79.1	18.9	28.5	14.8	-3.0	1.0
สิ่งทอ	7.0	12.1	12.2	13.0	11.7	11.5	13.4	0.9
เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	30.6	33.4	46.6	25.9	35.8	28.0	26.2	0.9
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	1.4	9.6	3.0	7.3	12.9	15.0	32.8	59.7
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	4.6	16.9	6.5	14.8	21.4	24.6	45.6	50.1
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	13.4	35.2	10.9	26.9	54.4	45.9	106.6	27.1
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	2.6	10.7	13.2	13.8	1.8	15.1	12.7	6.6
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	1.9	2.6	-2.9	4.3	1.0	8.4	9.4	6.4
น้ำมันดิบ	-2.6	-12.3	-5.6	-15.1	-12.8	-16.2	-12.6	6.3
ก๊าซธรรมชาติ	-18.4	-10.0	-2.6	-0.5	-18.9	-18.3	-16.3	1.7
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	11.5	15.5	-1.8	28.9	17.9	18.8	18.9	17.4
- ไม่รวมคอมพิวเตอร์	6.5	19.0	11.6	20.6	22.4	20.8	25.2	16.4
เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน	5.0	28.6	24.8	37.4	27.6	25.0	29.3	7.9
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า	12.9	23.2	19.0	28.0	22.8	22.6	39.8	2.2
เครื่องชั่ง ตวง วัด	-2.0	23.2	18.4	29.6	25.8	19.2	31.2	1.3
คอมพิวเตอร์	68.4	-9.7	-51.0	114.9	-24.5	-5.0	-34.1	1.0
อากาศยาน, เรือ, แหน่น, และรถไฟ	45.7	-3.4	-16.5	-36.3	24.7	28.0	-21.9	0.9
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	65.0	36.9	67.0	49.8	-6.9	47.8	105.8	11.6
ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ)	94.1	36.0	48.9	53.9	-11.3	56.9	155.1	10.0
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	1.9	40.7	130.7	29.1	11.6	12.9	-6.1	1.6
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	5.9	12.9	6.6	14.8	12.6	17.5	32.4	100.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	5.5	13.0	6.2	15.8	12.2	17.5	33.1	90.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำ	2.7	11.6	4.4	13.5	13.7	14.8	25.6	80.3

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า	2567					2568					2569
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
สินค้าอุปโภคบริโภค	-1.2	-4.7	-3.2	-1.1	4.0	7.0	8.6	7.0	7.4	5.0	4.1
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	2.2	-0.7	-2.7	7.4	5.3	10.7	2.1	10.3	14.0	16.4	29.6
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	9.9	24.6	0.4	7.2	8.6	10.7	-5.8	23.7	12.5	14.5	14.8
ดัชนีปริมาณนำเข้ารวม	4.8	3.8	-1.4	8.6	8.3	9.7	2.7	14.2	8.9	13.0	25.7

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาสินค้านำเข้า	2567					2568					2569
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
สินค้าอุปโภคบริโภค	3.2	1.2	2.1	3.8	5.7	5.7	5.9	6.2	5.7	5.1	5.4
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	-0.8	-2.7	1.5	-0.6	-1.4	-1.0	0.9	-2.7	-1.0	-1.2	2.5
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	1.4	-0.5	0.8	1.8	3.6	4.3	4.3	4.3	4.7	3.8	3.5
ดัชนีราคานำเข้ารวม	0.8	-1.2	2.2	1.2	0.8	3.0	3.4	1.4	3.1	3.9	5.9

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้า (Term of Trade) ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 5 ตามราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 2.3 โดยอัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 93.2 ต่ำกว่าระดับ 95.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และระดับ 96.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และต่ำกว่าระดับ 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 17

ดุลการค้า กลับมาขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 14 ไตรมาสที่ 0.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เทียบกับการเกินดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 9.0 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการนำเข้าอยู่ที่ 95.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. สูงกว่าการส่งออกที่ 95.1 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าขาดดุล 9.6 พันล้านบาท เทียบกับการเกินดุล 44.0 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 306.2 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

อัตราการค้า

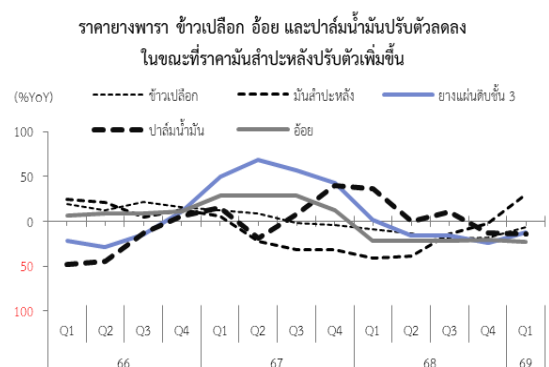
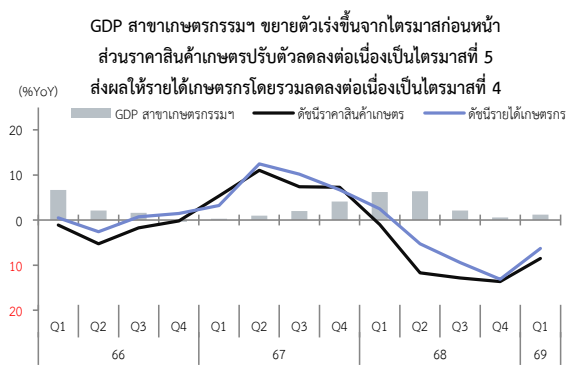
%YoY	2567					ทั้งปี	2568				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
อัตราการค้า*	98.2	98.9	97.5	98.1	98.4	96.1	96.5	96.6	95.6	95.7	93.2
%YOY	0.6	2.5	-0.5	0.1	0.4	-2.2	-2.5	-1.0	-2.5	-2.8	-3.3

หมายเหตุ : * อัตราการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาที่นำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรร้อยละ 2.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการผลิตสินค้าเกษตรในหมวดพืชผลสำคัญซึ่งขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากสภาพอากาศและปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวย และหมวดปศุสัตว์ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ในขณะที่หมวดประมงปรับตัวลดลง ตามการลดลงของผลผลิตกุ้งขาวแวนนาไม ในไตรมาสนี้การผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) **ปาล์มน้ำมัน** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.8) (2) **กลุ่มไม้ผล** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7) โดยเฉพาะทุเรียน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 139.0) มังคุด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 358.1) และลิ้นจี่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 311.3) ตามลำดับ (3) **อ้อยโรงงาน** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4) (4) **ยางพารา** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) และ (5) **ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) **ข้าวเปลือก** (ลดลงร้อยละ 2.6) (2) **มันสำปะหลัง** (ลดลงร้อยละ 9.2) และ (3) **กุ้งขาวแวนนาไม** (ลดลงร้อยละ 0.5) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 8.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการ ได้แก่ (1) **ยางพารา** (ลดลงร้อยละ 12.3) (2) **สุกร** (ลดลงร้อยละ 15.0) (3) **ข้าวเปลือก** (ลดลงร้อยละ 7.0) (4) **อ้อยโรงงาน** (ลดลงร้อยละ 22.3) และ (5) **ปาล์มน้ำมัน** (ลดลงร้อยละ 14.1) ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น (1) **มันสำปะหลัง** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.0) และ (2) **ไก่เนื้อ** (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 13.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

อัตราการค้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5

ดุลการค้าขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 14 ไตรมาส 0.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เทียบกับการเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้า และไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาเกษตรกรรมฯ สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น ขณะที่สาขาการขนส่งและการขายปลีก และสาขาการก่อสร้างชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า

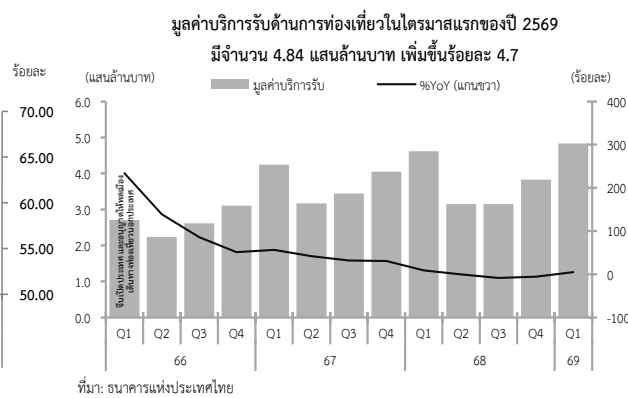
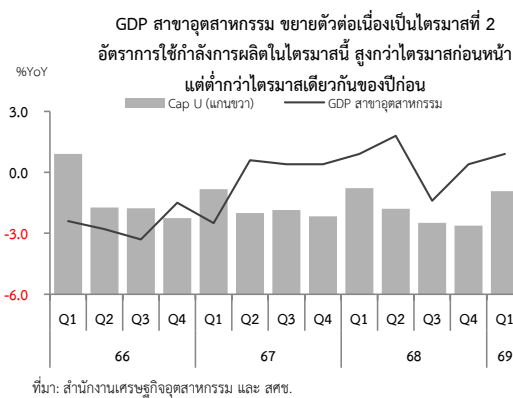
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 1.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการผลิตในหมวดพืชผลสำคัญและหมวดปศุสัตว์ ในขณะที่หมวดประมงปรับตัวลดลง

ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4

สาขาอุตสาหกรรม: เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 ปรับตัวดีขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของทุกกลุ่มการผลิตอุตสาหกรรม โดย (1) กลุ่มการผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 – 60 ขยายตัวตามการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) การผลิตน้ำตาล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9) และการผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป (เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3) ตามความต้องการอาหารสัตว์สำเร็จรูปจากต่างประเทศที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยางนอกและยางใน การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยางลดลงร้อยละ 0.7 และการผลิตจักรยานยนต์ลดลงร้อยละ 4.3 ตามลำดับ (2) กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) กลับมาขยายตัวตามการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6) ตามการเร่งการผลิตในเดือนมีนาคม 2569 เพื่อรองรับอุปสงค์ภายในประเทศ และป้องกันการขาดแคลนน้ำมันดิบ การผลิตเนื้อสัตว์ (ยกเว้นสัตว์ปีก) (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1) โดยเฉพาะเนื้อสุกรแช่แข็งและแช่เย็น การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.8) ตามการเพิ่มขึ้นของการผลิตโซดาไฟ คลอรีน และเอทานอล ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น ลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 3.7 และการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ ลดลงร้อยละ 0.1 ตามลำดับ และ (3) กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ขยายตัวตามการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.1) และการผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.8) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้องลดลงร้อยละ 0.2 สำหรับอัตราการใช้จ่ายการผลิตเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 61.26 สูงกว่าร้อยละ 57.50 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 61.61 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีอุตสาหกรรมที่มีการใช้จ่ายการผลิตสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 2 รายการ ได้แก่ การผลิตน้ำตาล (ร้อยละ 117.16) และการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 87.46) ขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการใช้จ่ายการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 มีจำนวน 7 รายการ เช่น การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 49.35) การผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือน (ร้อยละ 49.07) และการผลิตน้ำมันปาล์ม (ร้อยละ 48.38) เป็นต้น

สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.9 ตามการเพิ่มขึ้นทุกกลุ่มการผลิตอุตสาหกรรม

อัตราการใช้จ่ายการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 61.26 สูงกว่าร้อยละ 57.50 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 61.61 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของรายรับรวมจากการท่องเที่ยว ทั้งการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยในไตรมาสนี้ การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 71.12 ล้านคน - ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เทียบกับร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า จังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี 3.576 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 5.03) กาญจนบุรี 3.479 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 4.89) เพชรบุรี 2.863 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 4.03) ประจวบคีรีขันธ์ 2.661 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.74) และพระนครศรีอยุธยา 2.481 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.49) ตามลำดับ สำหรับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยอยู่ที่ 2.75 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า จังหวัดที่มีรายรับที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 8.11) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 6.65) เชียงราย (สัดส่วนร้อยละ 4.63) ประจวบคีรีขันธ์ (สัดส่วนร้อยละ 4.29) และภูเก็ต (สัดส่วนร้อยละ 4.29) ตามลำดับ

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 17 ร้อยละ 2.2 เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของรายรับรวมจากการท่องเที่ยว ทั้งการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและนักท่องเที่ยวชาวไทย

¹ รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

ร้อยละ 4.10) ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน 9.317 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 91.48 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19) ลดลงร้อยละ 2.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย จีน 1.489 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 15.98) มาเลเซีย 0.959 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 10.29) รัสเซีย 0.726 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 7.79) อินเดีย 0.626 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.71) และเกาหลีใต้ 0.412 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 4.42) ตามลำดับ ทั้งนี้ หากพิจารณานักท่องเที่ยวตามระยะทาง พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะไกล² มีจำนวน 5.745 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 61.66) ลดลงร้อยละ 5.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 12.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะใกล้³ มีจำนวน 3.572 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 38.34) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 7.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว⁴ อยู่ที่ 4.84 แสนล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 96.94 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19) เพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 4.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า การเพิ่มขึ้นของทั้งรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว⁵ 7.59 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 3.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 74.90 ต่ำกว่าร้อยละ 76.05 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 74.93 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 6.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์ โดย (1) ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นในหมวดการขนส่งของใช้ในครัวเรือน และหมวดการขนส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่นๆ (อาทิ การขนส่งเชื้อเพลิงและแร่โลหะ) เป็นสำคัญ ในขณะที่หมวดการขนส่งอาหารเครื่องดื่มและยาสูบปรับตัวลดลง (2) ดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 14.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในหมวดการขายยานยนต์ หมวดการขายการบำรุงรักษาและการซ่อมจักรยานยนต์ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมฯ และการบำรุงรักษาและการช้อปปิ้งตามลำดับ ในขณะที่หมวดการขายชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ปรับตัวลดลง และ (3) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นในหมวดการขายปลีกโดยไม่มีร้าน (อาทิ การขายตรง การขายปลีกโดยเครื่องขายสินค้าแบบหยอดเหรียญ และการขายออนไลน์) หมวดร้านขายปลีกในร้านค้าทั่วไป และหมวดร้านขายปลีกเชื้อเพลิงยานยนต์ ตามลำดับ

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งสินค้าทางอากาศ และทางบกและท่อลำเลียง เป็นสำคัญ ประกอบด้วย (1) บริการขนส่งทางอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณเที่ยวบินภายในประเทศ (สัดส่วนร้อยละ 62.38) เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.7 เป็นสำคัญ ในขณะที่ปริมาณเที่ยวบินระหว่างประเทศ (สัดส่วนร้อยละ 37.62) ลดลงร้อยละ 2.1 (2) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน และจำนวนรถบรรทุก และ (3) บริการขนส่งทางน้ำ ลดลงร้อยละ 1.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของการขนส่งผู้โดยสารทางทะเล เป็นสำคัญ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 7.59 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 74.90 ต่ำกว่าร้อยละ 76.05 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 74.93 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การช้อปปิ้ง การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 18 ร้อยละ 3.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งสินค้าทางอากาศ และทางบก และท่อลำเลียง เป็นสำคัญ

² นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะไกลที่ใช้ระยะเวลาบินน้อยกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และตะวันออกกลาง

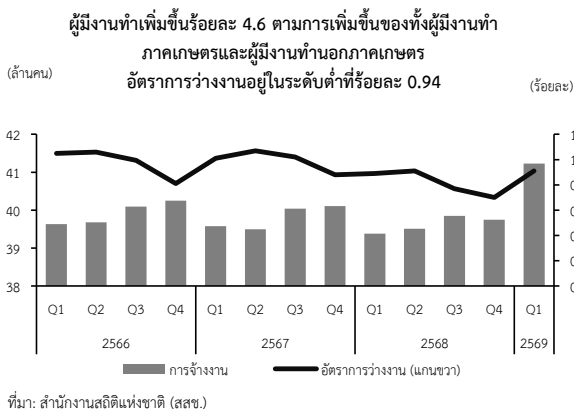
³ นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะไกลที่ใช้ระยะเวลาบินมากกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป อเมริกา และแอฟริกา

⁴ มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของธนาคารแห่งประเทศไทย (สปท.)

⁵ รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

สาขาการก่อสร้าง: เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 11.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการก่อสร้างภาครัฐและการก่อสร้างภาคเอกชน โดยในไตรมาสนี้ (1) การก่อสร้างภาครัฐขยายตัวร้อยละ 8.3 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 15.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 11.8 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 24.1 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากรัฐบาลดำเนินมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐในไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 2 ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ส่งผลให้มีการเร่งรัดการเบิกจ่ายการก่อสร้างโครงการสำคัญ ๆ เช่น โครงการก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน การบำรุงรักษาและบริหารจัดการโครงข่ายทางหลวงและสะพาน และโครงการจัดหาแหล่งน้ำเพิ่มพื้นที่ชลประทาน เป็นต้น ขณะที่การก่อสร้างรัฐวิสาหกิจขยายตัวร้อยละ 2.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของการเบิกจ่ายลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการทางพิเศษสายพระราม 3 – ดาวคะนอง – วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานครด้านตะวันตก โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 โครงการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ และช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ ตามลำดับ (2) การก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจาก (2.1) การก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า (2.2) การก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 9.4 เทียบกับร้อยละ 12.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ขยายตัวร้อยละ 1.8 ตามลำดับ เทียบกับร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (2.3) สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เทียบกับร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดซีเมนต์ (ร้อยละ 4.7) หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 2.7) และหมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 1.4) และสำคัญ ในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง อาทิ หมวดเหล็ก (ลดลงร้อยละ 1.0) หมวดสุขภัณฑ์ (ลดลงร้อยละ 2.6) และหมวดวัสดุฉนวนผิว (ลดลงร้อยละ 1.2) เป็นต้น

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ตามการกลับมาขยายตัวของผู้มีงานทำในภาคเกษตร และการขยายตัวในเกณฑ์สูงของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร โดยเฉพาะสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ ในขณะที่อัตราการว่างงานสูงกว่าไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสแรกของปี 2569 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 41.19 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยผู้มีงานทำภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 27.32) เพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 9 ไตรมาส ร้อยละ 6.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญหลายรายการ เช่น ปาล์มน้ำมัน กลุ่มไม้ผล อ้อยโรงงาน และยางพารา ตามลำดับ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 72.68) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 16 ร้อยละ 4.0 เร่งขึ้นจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำ โดยเฉพาะในสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2) สาขาการขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3) และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5) และสาขาการก่อสร้าง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4) ตามลำดับ สำหรับอัตราการว่างงานในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 0.94 สูงกว่าร้อยละ 0.70 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 0.89 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้ว่างงานเฉลี่ยจำนวน 3.930 แสนคน สูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 2.800 แสนคนในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 3.580 แสนคนในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาการก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 11.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล และการก่อสร้างภาคเอกชน

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 1.0 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดซีเมนต์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา และผลิตภัณฑ์คอนกรีต เป็นสำคัญ

จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ตามการเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 16 และสูงที่สุดในรอบ 19 ไตรมาสของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประกอบกับการกลับมาเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 9 ไตรมาสของผู้มีงานทำในภาคเกษตร

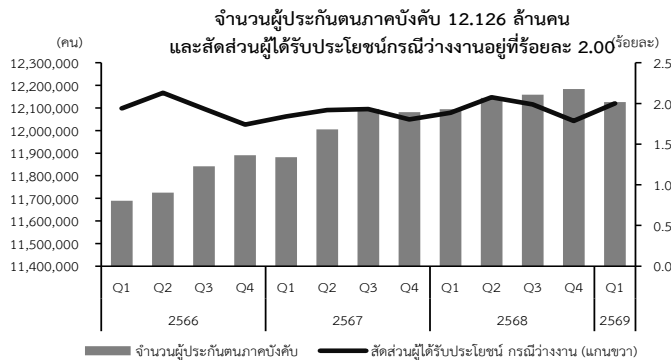
อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.94 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้าและสูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

%YOY	สัดส่วน Q1/69	2567		2568				2569
		ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
ผู้มีงานทำรวม	100.00	-0.3	-0.4	-0.5	0.02	-0.5	-0.9	4.6
- ภาคเกษตร	27.32	-4.4	-2.2	-3.1	-0.9	-2.9	-3.4	6.2
- นอกภาคเกษตร	72.68	1.5	0.4	0.5	0.4	0.6	0.2	4.0
อุตสาหกรรม	15.66	0.4	3.5	-0.4	0.1	2.6	1.2	2.2
ก่อสร้าง	5.72	2.0	-6.2	-5.1	-3.7	-5.4	-7.4	0.4
สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	17.45	-0.7	-2.4	-3.1	-1.2	1.5	-0.8	7.3
8.79	7.7	0.8	3.5	3.1	-0.6	-1.1	1.5	
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		40.36	40.16	40.09	40.11	40.20	40.13	41.91
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.81	39.65	39.38	39.51	39.85	39.75	41.19
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.402	0.324	0.358	0.366	0.310	0.280	0.393
อัตราการว่างงาน (%)		1.00	0.81	0.89	0.91	0.77	0.70	0.94

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สศช.) ประมวลโดย สศช.

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ไตรมาส ตามการลดลงของผู้ประกันตนตามความสมัครใจมาตรา 39 และมาตรา 40 โดยในไตรมาสแรกของปี 2569 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) สัดส่วนร้อยละ 6.68 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 15 ร้อยละ 2.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) สัดส่วนร้อยละ 44.29 ลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 สัดส่วนร้อยละ 49.02 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 เฉลี่ยจำนวน 2.424 แสนคน สูงกว่าจำนวน 2.174 แสนคนในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าจำนวน 2.275 แสนคนในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ส่งผลให้สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 2.00 สูงสุดในรอบ 3 ไตรมาส สูงกว่าร้อยละ 1.78 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 1.89 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2567		2568				2569
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) ^{1/}	12,081	12,184	12,094	12,145	12,159	12,184	12,126
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39) ^{2/}	1,720	1,650	1,701	1,661	1,646	1,650	1,653
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40) ^{3/}	11,012	11,035	11,003	11,009	11,022	11,035	10,957
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,813	24,869	24,799	24,814	24,828	24,869	24,736
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	218	217	228	252	242	217	242
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.80	1.78	1.89	2.07	1.99	1.78	2.00

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: ^{1/} ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

^{2/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสิทธิประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

^{3/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ไตรมาส ร้อยละ 0.3 ตามการลดลงของผู้ประกันตนตามความสมัครใจมาตรา 39 และมาตรา 40 ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 18

สำหรับสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 2.00 สูงกว่าร้อยละ 1.78 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 1.89 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 (มกราคม - มีนาคม 2569) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 602,329 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.7 โดยหน่วยงานที่มีผลการจัดเก็บรายได้สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ได้แก่ (1) กรมสรรพากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 ตามการเพิ่มขึ้นของการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศ (2) กรมสรรพสามิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 ตามการเพิ่มขึ้นของการจัดเก็บภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน และภาษีรถยนต์ เป็นสำคัญ สอดคล้องกับการขยายตัวของยอดการจดทะเบียนรถยนต์ไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ (BEV) และรถยนต์ไฮบริด (HEV) ร้อยละ 125.9 และร้อยละ 26.5 ตามลำดับ (3) รัฐวิสาหกิจนำส่งรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.7 จากการนำส่งรายได้เหลืออัมปีของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และการจ่ายเงินปันผลของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ (4) ส่วนราชการอื่นนำส่งรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เนื่องจากการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรเพื่อการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บรายได้ของกรมศุลกากรลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.7 เนื่องจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี (FTA) เพิ่มขึ้น ประกอบกับการนำเข้าสินค้าบางประเภทโดยเฉพาะปุ๋ยเคมี และสินค้าพลังงานชะลอตัวลง

รวม 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,243,788 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.7 และสูงกว่าประมาณการรายได้ร้อยละ 0.6 โดยเป็นผลจาก (1) การนำส่งรายได้เหลืออัมมาจากปีก่อนของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการจ่ายปันผลที่สูงกว่าประมาณการของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เนื่องจากผลประกอบการที่ดีขึ้น (2) การนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล และ (3) การปรับขึ้นอัตราภาษีน้ำมันเบนซินและดีเซลขึ้น 1 บาทต่อลิตร อย่างไรก็ตาม การหักคืนภาษีของกรมสรรพากรสูงกว่าประมาณการ 23,674 ล้านบาท หรือร้อยละ 11.8 ซึ่งเป็นผลจากนโยบายเร่งคืนภาษีนิติบุคคลเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้เอกชน

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในช่วงไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 (มกราคม - มีนาคม 2568)

หน่วย : ล้านบาท

ที่มาของรายได้	FY2568	FY2569	เทียบกับปีก่อนหน้า		ประมาณการตามเอกสารงบประมาณฯ	เทียบกับประมาณการตามเอกสารงบประมาณฯ	
			จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	495,661	509,655	13,994	2.8	505,760	3,895	0.8
2. กรมสรรพสามิต	142,151	145,915	3,765	2.6	150,061	-4,146	-2.8
3. กรมศุลกากร	28,462	27,989	-473	-1.7	29,900	-1,911	-6.4
รวมรายได้ 3 กรม	666,274	683,559	17,286	2.6	685,721	-2,162	-0.3
4. รัฐวิสาหกิจ	27,116	32,190	5,075	18.7	24,847	7,343	29.6
5. หน่วยงานอื่น	43,815	44,718	903	2.1	42,618	2,100	4.9
5.1 ส่วนราชการอื่น	40,853	42,126	1,272	3.1	40,901	1,225	3.0
5.2 กรมธนารักษ์	2,961	2,592	-369	-12.5	1,717	875	51.0
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	737,204	760,468	23,264	3.2	753,186	7,282	1.0
หัก	124,154	121,110	-3,044	-2.5	129,436	-8,326	-6.4
รวมรายได้สุทธิก่อนการจัดสรร อปท.	613,050	639,357	26,307	4.3	623,750	15,607	2.5
หักเงินจัดสรรจาก VAT ให้ อปท. ตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	32,016	37,028	5,012	15.7	33,522	3,506	10.5
รวมรายได้สุทธิ (Net)	581,034	602,329	21,295	3.7	590,228	12,101	2.1

ที่มา : กระทรวงการคลัง

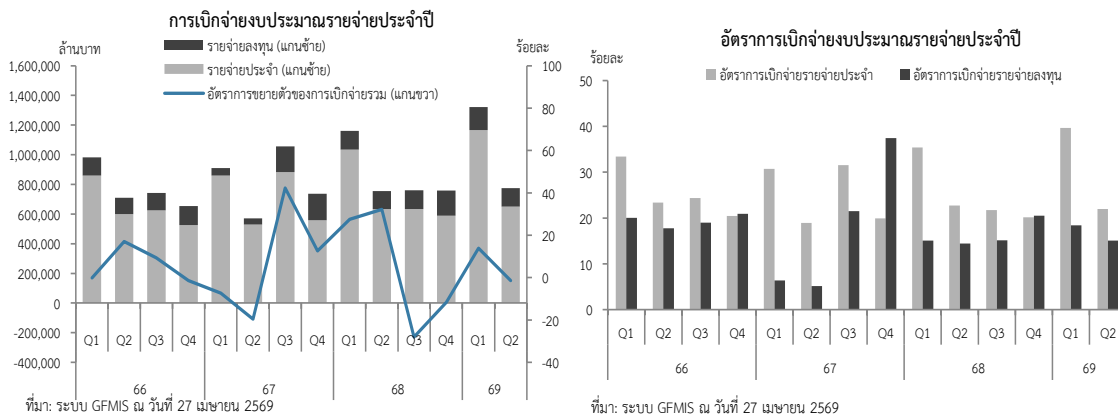
การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 (มกราคม - มีนาคม 2569) รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 910,613.8 ล้านบาท⁶ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 0.6 โดยเป็นผลจาก (1) การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 773,940.3 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.3 อัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 20.5 เทียบกับร้อยละ 20.9 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จำแนกเป็น การเบิกจ่ายรายจ่ายประจำปี 651,032.8 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 2.1 เนื่องจากฐานที่สูงในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าซึ่งมีการเบิกจ่ายโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุ 30,255 ล้านบาท⁷ ในเดือนมกราคม 2568 อัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 22.0 เทียบกับร้อยละ 22.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน จำนวน 122,907.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 ตามการขยายตัวของการเบิกจ่ายในหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้างที่ขยายตัวร้อยละ 18.7 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนร้อยละ 15.1 เทียบกับร้อยละ 14.4 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 และสูงกว่าประมาณการรายได้ร้อยละ 2.1

การใช้จ่ายของรัฐบาลในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 ลดลงร้อยละ 0.6 ตามการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบลงทุนรัฐวิสาหกิจเป็นสำคัญ

⁶ การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลืออัมปี และ (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ โดยรวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ หักรายจ่ายลงทุนที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลืออัมปี จำนวน 10,266.9 ล้านบาท

⁷ การดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุ รายละ 10,000 บาท ให้ผู้สูงอายุ 3,025,596 ราย

(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลืออปี จำนวน 76,007.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 12 อัตราการเบิกจ่ายรวมอยู่ที่ร้อยละ 23.8 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ และอัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน อยู่ที่ร้อยละ 23.6 และร้อยละ 23.8 ตามลำดับ และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ 70,962.6 ล้านบาท⁸ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.5 ซึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของการเบิกจ่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) บริษัท ธนาคารกรุงเทพ จำกัด และบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ การรถไฟแห่งประเทศไทย การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

รวม 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 2,426,450.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 6.5 โดย (1) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 2,095,598.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 55.4 สูงกว่าร้อยละ 51.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ 1,817,904.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.9 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 61.3 สูงกว่าร้อยละ 58.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน 277,693.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.4 ตามการขยายตัวของการเบิกจ่ายในหมวดที่ดินและสิ่งก่อสร้าง หมวดครุภัณฑ์ และงบรายจ่ายอื่น โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 34.1 สูงกว่าร้อยละ 29.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน (2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลืออปี 187,240.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8 (อัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 58.6 ต่ำกว่าร้อยละ 62.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน) และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ) 172,146.1 ล้านบาท⁹ ลดลงร้อยละ 7.3 โดยรัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

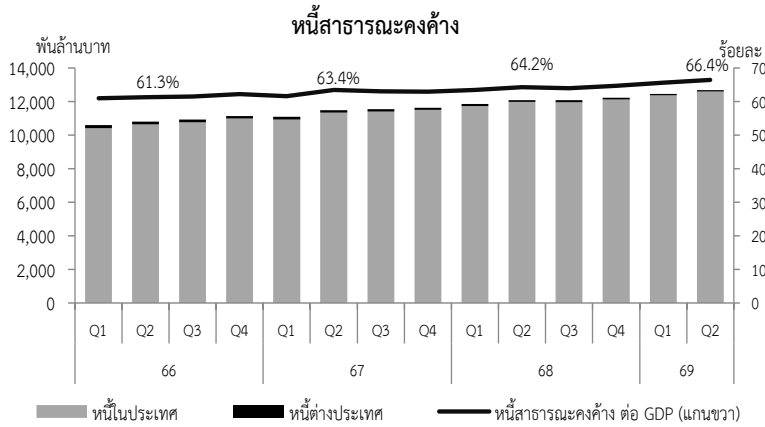
หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 (เดือนมีนาคม 2569) มีมูลค่าทั้งสิ้น 12,681,204.0 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 66.38 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 65.64 ณ สิ้นไตรมาสที่หนึ่งของปีงบประมาณ 2569 ส่วนใหญ่เป็นเงินกู้ภายในประเทศ จำนวน 12,587,125.0 ล้านบาท (ร้อยละ 99.3 ของยอดหนี้สาธารณะคงค้าง) และเงินกู้จากต่างประเทศ 94,078.9 ล้านบาท (ร้อยละ 0.7 ของยอดหนี้สาธารณะคงค้าง) โดยจำแนกเป็นหนี้ของรัฐบาล 11,471,423.9 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,052,954.7 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 123,626.3 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 33,199.0 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.5 ร้อยละ 8.3 ร้อยละ 1.0 และร้อยละ 0.3 ของยอดหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ

การใช้จ่ายของรัฐบาล
ใน 6 เดือนแรกของ
ปีงบประมาณ 2569
เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 ตาม
การเบิกจ่ายงบประมาณ
รายจ่ายประจำปี และ
งบประมาณกันไว้เหลืออปี
เป็นสำคัญ

หนี้สาธารณะคงค้าง
ณ สิ้นเดือนมีนาคม
2569 อยู่ที่ร้อยละ
66.38 ของ GDP
เทียบกับร้อยละ 65.64
ในไตรมาสก่อนหน้า

⁸ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลืออปี จำนวน 10,266.9 ล้านบาท

⁹ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลืออปี จำนวน 28,534.4 ล้านบาท

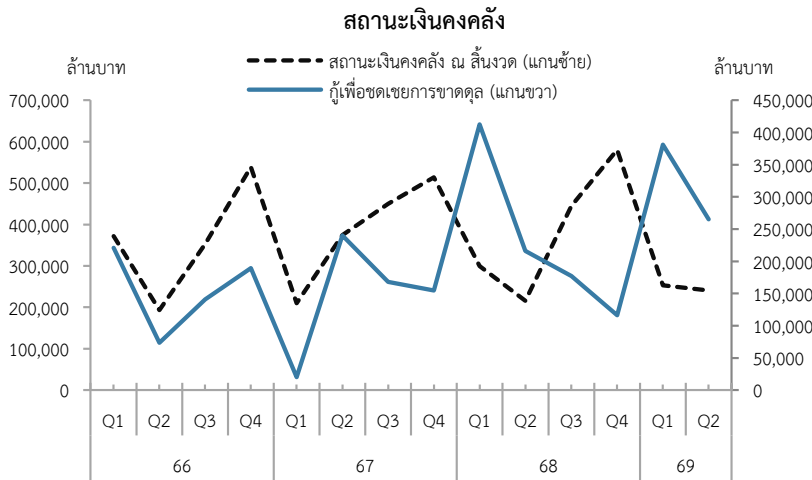

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

ฐานะการคลังตามระบบกระแสเงินสด ณ สิ้นไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 250,224 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกิดดุลเงินนอกงบประมาณ 27,129 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 265,136 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดหลังกู้ 12,217 ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลังต้นงวด 252,864 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 มีจำนวนทั้งสิ้น 240,647 ล้านบาท

เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ 240,647 ล้านบาท

รวม 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 1,039,971 ล้านบาท เมื่อรวมกับการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 54,178 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 646,129 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลยังคงขาดดุลเงินสดหลังกู้สุทธิ 339,664 ล้านบาท

ที่มา: กระทรวงการคลัง

การประกาศใช้ พ.ร.ก. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน ๓ วงเงิน 400,000 ล้านบาท

พ.ร.ก. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน ๓ วงเงิน 400,000 ล้านบาท เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อค่าครองชีพและลดผลกระทบทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการให้สามารถประกอบอาชีพและดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง วงเงิน 200,000 ล้านบาท และเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างพลังงานระยะยาว โดยลดการพึ่งพาพลังงานนำเข้าและรองรับเศรษฐกิจพลังงานสะอาด วงเงิน 200,000 ล้านบาท โดยมีแผนงานหรือโครงการใช้จ่ายเงินกู้ตามบัญชีแนบท้ายพระราชกำหนด ดังนี้

แผนงานที่ 1 : 200,000 ล้านบาท

ช่วยเหลือและบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตด้านพลังงาน

บรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน และเกษตรกร

ช่วยเหลือผู้ประกอบการให้ดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง

แผนงานที่ 2 : 200,000 ล้านบาท

ปรับโครงสร้างเพื่อการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน

ลดการใช้พลังงานฟอสซิล เปลี่ยนผ่านสู่การใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทน และพลังงานทางเลือก

ส่งเสริมการใช้งานพาหนะสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

พัฒนาทักษะและนวัตกรรม เพื่อรองรับโครงสร้างพลังงานใหม่ และเศรษฐกิจในอนาคต

เงื่อนไขสำคัญของ พ.ร.ก. กู้เงินฯ

การออก พ.ร.ก. กู้เงินฯ จะต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น กรอบวงเงิน และแผนงานโครงการอย่างชัดเจน เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้

ให้กู้เงินเท่าที่จำเป็น โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการชำระคืนหนี้ของรัฐบาล

แผนงาน/ โครงการจะต้องผ่านการพิจารณาของ กก. และเสนอให้ ครม. อนุมัติ

กค. ต้องรายงานการกู้เงินให้รัฐสภารับทราบ ภายใน 60 วันหลังสิ้นปีงบประมาณ โดยต้องระบุรายละเอียดของการกู้เงิน วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้ รวมถึงผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับ

กรอบระยะเวลาการดำเนินการ พ.ร.ก. กู้เงินฯ

ที่มา : รวบรวม และคัดการณ โดย สศช.

หมายเหตุ : * คัดการณภายใต้เงื่อนไขการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญภายใน 45 วัน

ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยลดลงร้อยละ 0.25 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี

ในไตรมาสที่ 1/2569 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2569 มีมติ 4 ต่อ 2 เสียง ให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 จากร้อยละ 1.25 เป็นร้อยละ 1.00 ต่อปี เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และบรรเทาภาระหนี้ให้กับธุรกิจ SMEs และครัวเรือน เช่นเดียวกับ ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ ที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม หลังการเกิดเหตุการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2569 ธนาคารกลางหลายประเทศตัดสินใจคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม อาทิ สหรัฐฯ แคนาดา ญี่ปุ่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย เพื่อประเมินสถานการณ์และผลกระทบให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผลกระทบต่อเงินเฟ้อล่าสุดในเดือนเมษายน 2569 กนง. ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 โดยประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามปัจจัยด้านอุปทานและจะทยอยปรับลดลงในปี 2570 ซึ่งสอดคล้องกับการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางในประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศในภูมิภาค อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป อังกฤษ ญี่ปุ่น และ เกาหลีใต้ อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับช่วงก่อนความขัดแย้งในตะวันออกกลาง คณะกรรมการนโยบายการเงินของประเทศต่าง ๆ เริ่มให้ความสำคัญกับการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายมากขึ้น ขณะที่ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมวันที่ 23 เมษายน 2569 จากอัตราเงินเฟ้อที่เร่งขึ้นสูงกว่ากรอบเป้าหมาย

กนง. ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม หลังสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ธนาคารกลางประเทศต่าง ๆ คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อประเมินสถานการณ์และผลกระทบต่อเงินเฟ้อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2566				2567				2568				2569			
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.		
สหรัฐฯ	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50	4.00-4.25	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75		
สหภาพยุโรป	4.50	4.50	4.25	3.65	3.15	2.65	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15	2.15		
อังกฤษ	5.25	5.25	5.25	5.00	4.75	4.50	4.25	4.00	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75		
แคนาดา	5.00	5.00	4.75	4.25	3.25	2.75	2.75	2.50	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25		
นิวซีแลนด์	5.50	5.50	5.50	5.25	4.25	3.75	3.25	3.00	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25		
จีน	3.45	3.45	3.45	3.35	3.10	3.10	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00		
อินเดีย	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.25	5.50	5.50	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25		
ญี่ปุ่น	-0.10	0.10	0.10	0.25	0.25	0.50	0.50	0.50	0.75	0.75	0.75	0.75	0.75	0.75		
เกาหลีใต้	3.50	3.50	3.50	3.50	3.00	2.75	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50		
ฟิลิปปินส์	6.50	6.5	6.5	6.25	5.75	5.75	5.25	5.00	4.50	4.25	4.50	4.25	4.25	4.50		
อินโดนีเซีย	6.00	6.00	6.25	6.00	6.00	5.75	5.50	4.75	4.75	4.75	4.75	4.75	4.75	4.75		
เวียดนาม	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00		
มาเลเซีย	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75		
ไทย	2.50	2.50	2.50	2.50	2.25	2.00	1.75	1.50	1.25	1.00	1.25	1.00	1.00	1.00		

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2569

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สอดคล้องกับการลดลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ในไตรมาสแรก ของปี 2569 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน จากเฉลี่ยร้อยละ 0.86 ร้อยละ 0.90 และร้อยละ 1.25 ต่อปี เป็นเฉลี่ย ร้อยละ 0.84 ร้อยละ 0.83 และร้อยละ 1.12 ต่อปี ตามลำดับ รวมทั้งปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้า รายใหญ่ขั้นดี (MLR) จากเฉลี่ยร้อยละ 6.60 ร้อยละ 7.72 และร้อยละ 6.15 ต่อปี เป็นเฉลี่ยร้อยละ 6.50 ร้อยละ 7.57 และร้อยละ 6.07 ต่อปี ตามลำดับ ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคาร ลดลงเป็นร้อยละ 1.42 และร้อยละ 7.15 จากร้อยละ 1.44 และร้อยละ 7.19 ในไตรมาสก่อนหน้า

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สอดคล้องกับการลดลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

ในเดือนเมษายน 2569 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย จากร้อยละ 0.84 และร้อยละ 0.83 ต่อปี เป็นร้อยละ 0.78 และร้อยละ 0.80 ต่อปี ตามลำดับ สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ขั้นดีเฉลี่ย (MLR) ทั้งหมดไม่เปลี่ยนแปลงจากเดือนก่อนหน้า

ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2569 เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.14 เป็นการกลับมาขยายตัวครั้งแรกนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ตามการปรับตัวดีขึ้นของเงินให้กู้ยืมแก่ภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์และเงินให้กู้ยืมทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 1.20 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.50 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเงินให้กู้ยืมในภาคธุรกิจลดลงร้อยละ 0.17 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.08 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการกลับมาขยายตัวของเงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจขนาดใหญ่ร้อยละ 1.15 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.38 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะเงินให้กู้ยืมในสาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า และสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่เงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจ SMEs ลดลงร้อยละ 6.60 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.46 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมในสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์ สาขาการผลิต และสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ภาวะเศรษฐกิจที่ยังมีความไม่แน่นอน ยังส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงความเข้มงวดในการให้สินเชื่ออย่างต่อเนื่อง และมีความเข้มงวดขึ้นโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs และลูกหนี้รายใหม่ อาทิ การปรับเงื่อนไขประกอบสัญญาเงินกู้ที่เข้มขึ้น การปรับลดวงเงินสินเชื่อ การปรับเพิ่มหลักประกัน การกำหนดอัตราส่วนหลักประกัน (Margin) ในระดับที่สูงขึ้น สำหรับธุรกิจที่มีความเสี่ยง สำหรับเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือนลดลงร้อยละ 0.86 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.01 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของสินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงความเข้มงวดในการให้สินเชื่ออย่างต่อเนื่อง และระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อในกลุ่มลูกหนี้ที่มีความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risks) สูง อาทิ กลุ่มเสี่ยงที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 3 หมื่นบาท รวมทั้งปรับเพิ่มอัตราส่วนหลักประกัน (Margin) และเพิ่มความเข้มงวดเงื่อนไขด้านหลักประกันมากขึ้น

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสแรกของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 1.09 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.66 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวสูงขึ้นของเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน (สัดส่วนร้อยละ 86.75) และการปรับตัวดีขึ้นของเงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ (สัดส่วนร้อยละ 13.25)

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสแรกของปี 2569 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้ลดลงร้อยละ 8.23 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.13 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงจากรายได้ดอกเบี้ยเป็นสำคัญ สำหรับด้านรายจ่าย ธนาคารพาณิชย์ไทยมีรายจ่ายลดลงร้อยละ 8.32 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.25 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายจ่ายสำคัญที่ลดลง คือ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 2.59 เทียบกับร้อยละ 2.86 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 3.03 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เงินให้กู้ยืมคงค้าง
ภาคเอกชนของสถาบัน
รับฝากเงินกลับมา
ขยายตัวครั้งแรกนับตั้งแต่
ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567
ตามการปรับตัวดีขึ้นของ
เงินให้กู้ยืมแก่ภาคธุรกิจ
ของธนาคารพาณิชย์และ
เงินให้กู้ยืมทั้ง
ภาคครัวเรือนและ
ภาคธุรกิจของสถาบัน
การเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน

%YOY (ข้อมูล ณ สิ้นงวด)	สัดส่วน Q1/69 (%)	2565	2566	2567				2568				2569
				Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน ¹	100.00	2.20	1.47	1.43	1.00	-0.86	-1.03	-1.16	-1.05	-0.14	-0.15	0.14
• เงินให้กู้ยืมธุรกิจ ¹	35.30	2.00	-0.12	0.55	0.74	-3.24	-2.94	-2.92	-2.96	-0.72	-1.14	-0.07
• เงินให้กู้ยืมครัวเรือน ¹	64.70	2.32	2.38	1.94	1.15	0.48	0.04	-0.16	0.03	0.17	0.40	0.25
1. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์ ²	61.36	1.42	-0.10	-0.09	-0.48	-3.09	-3.25	-3.36	-3.12	-1.62	-1.50	-1.20
1.1 เงินให้กู้ยืมธุรกิจ ³	100.00	3.02	0.70	-2.69	-0.63	-2.04	0.43	0.77	1.02	0.25	-1.08	-0.17
• ธุรกิจขนาดใหญ่ ³	84.04	4.02	3.03	-1.97	0.79	-1.63	1.58	1.71	1.87	1.11	-0.38	1.15
• ธุรกิจ SMEs ³	15.96	0.36	-5.73	-4.77	-4.78	-3.28	-3.04	-2.10	-1.63	-3.73	-4.46	-6.60
1.2 เงินให้กู้ยืมครัวเรือน ³	100.00	1.71	2.30	1.12	-0.03	-1.30	-2.24	-2.49	-2.27	-1.63	-1.01	-0.86
• การจัดหาที่อยู่อาศัย ³	51.72	3.20	1.43	1.12	0.94	0.49	0.46	0.24	0.16	0.39	0.80	1.07
• การซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ³	14.35	0.35	-0.41	-2.96	-6.18	-9.10	-11.40	-11.61	-10.93	-11.25	-9.87	-9.24
• บัตรเครดิต ³	4.39	-14.16	2.60	0.17	-2.40	-4.73	-3.92	-3.42	-1.51	-0.83	-0.93	-4.07
• สินเชื่อส่วนบุคคลอื่นๆ (P-Loan) ³	28.93	3.78	7.05	5.47	4.42	3.01	0.94	0.18	0.14	0.26	0.81	0.88
2. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของ SFI ⁴	26.01	3.65	5.10	4.47	3.57	2.64	2.21	2.04	1.80	1.35	0.66	1.09
2.1 เงินให้กู้ยืมธุรกิจ (สัดส่วน 13.25% ของ SFI) ⁴		6.22	12.39	10.50	8.26	4.93	4.31	5.14	4.27	2.41	-1.22	-0.97
2.2 เงินให้กู้ยืมครัวเรือน (สัดส่วน 86.75% ของ SFI) ⁴		3.29	4.07	3.62	2.90	2.31	1.89	1.57	1.43	1.19	0.95	1.41

ที่มา: ¹ ตาราง EC_MB_011_S3 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันรับฝากเงินอื่น

² ตาราง EC_MB_012_S4 สินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารพาณิชย์ ของ ธปท.

³ ตาราง FI_CB_021_S4 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ของ ธปท. และตาราง FI_CB_021_S5 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ

⁴ ตาราง EC_MB_013_S2 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รับฝากเงิน ของ ธปท.

หมายเหตุ: ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ธปท. ได้มีการปรับเกณฑ์การจัดขนาดธุรกิจใหม่ โดยการจัดกลุ่ม SMEs ตาม (1) นิยามของกฎกระทรวงเรื่องกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562 และปรับด้วย (2) ข้อมูลวงเงินสินเชื่อ หากธุรกิจมีวงเงินสินเชื่อต่ำกว่า 500 ล้านบาท จัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ หากมีขนาดธุรกิจจากทั้งข้อ (1) และ (2) จะพิจารณาเลือกใช้ขนาดธุรกิจที่สูงกว่า

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสแรกของปี 2569 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 31.61 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.75 จากไตรมาสก่อนหน้า ตามการแข็งค่าของค่าเงินบาทในช่วงเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ สอดคล้องกับ (1) การอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากความไม่แน่นอนในการขึ้นภาษีสินค้านำเข้ากับประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปและข้อพิพาทเรื่อง เกาะกรีนแลนด์ (2) การไหลเข้าของเงินทุนต่างชาติ ทั้งในตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้ และ (3) การเพิ่มขึ้นของราคาทองคำ ที่ทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในเดือนมกราคม อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่เกิดขึ้นในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2569 กดดันให้ค่าเงินบาทในเดือน มีนาคมเคลื่อนไหวอ่อนค่าลงมากที่สุดในภูมิภาค สอดคล้องกับ (1) การแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากการปรับลดคาดการณ์การลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ตามแรงกดดัน ด้านเงินเฟ้อที่สูงขึ้น (2) การลดการถือครองสินทรัพย์เสี่ยงของนักลงทุน สะท้อนจากเงินลงทุนจากต่างชาติ ที่ไหลออกจากทั้งตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้ของไทย และ (3) ราคาทองคำที่ปรับลดลง หลังเกิดเหตุการณ์ในตะวันออกกลาง

เมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง พบว่า ค่าเฉลี่ยเงินบาทในไตรมาสนี้เคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้น สะท้อนจากดัชนี ค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยที่ 132.85 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.14 จากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีค่าเงินบาท ที่แท้จริง (REER) เฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.18 จากไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ค่าเงิน เฉลี่ยของประเทศในภูมิภาคที่แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าสอดคล้องกับค่าเงินบาท ได้แก่ ริงกิตมาเลเซีย (ร้อยละ 4.48) หยวนจีน (ร้อยละ 1.82) ดอลลาร์สิงคโปร์ (ร้อยละ 1.57) และดองเวียดนาม (ร้อยละ 0.17) ส่วนค่าเงินเฉลี่ยของประเทศในภูมิภาคที่อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย รูปีอินเดีย (ร้อยละ 2.52) เยนญี่ปุ่น (ร้อยละ 1.92) ดอลลาร์ไต้หวัน (ร้อยละ 1.86) รูเปียร์อินโดนีเซีย (ร้อยละ 1.11) วอนเกาหลีใต้ (ร้อยละ 0.98) เปโซฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 0.52) และดอลลาร์ฮ่องกง (ร้อยละ 0.45)

ในเดือนเมษายน 2569 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 32.35 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจากเดือนก่อนหน้าร้อยละ 0.26 สอดคล้องกับค่าเงินของประเทศส่วนใหญ่ในภูมิภาคซึ่งเป็นไปตามการเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นของ เงินดอลลาร์ สรอ. หลังการเจรจาเพื่อหาข้อยุติระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่าน ยังไม่สามารถบรรลุข้อตกลงได้

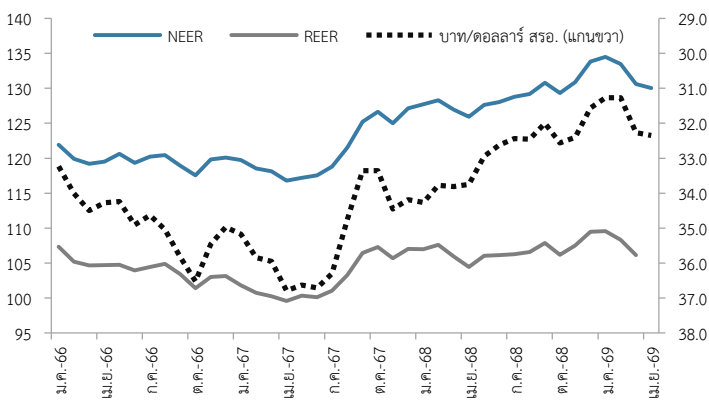
เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจาก ไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการอ่อนค่า ของเงินดอลลาร์ สรอ. การไหลเข้าของเงินทุน ต่างชาติ และการเพิ่มขึ้น ของราคาทองคำ ขณะที่ สถานการณ์ความขัดแย้ง ส่งผลให้ค่าเงินบาท เคลื่อนไหวอ่อนค่าลง

อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาท ดัชนีดอลลาร์ และราคาทองคำ

ค่าเฉลี่ย	2566		2567				2568				2569						
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	4M	Q1	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
ค่าเงินบาท (บาท/ดอลลาร์ สรอ.)	34.81	35.26	35.65	36.71	34.81	33.99	32.28	33.96	33.11	32.29	32.18	31.78	31.61	31.27	31.27	32.27	32.35
ดัชนีดอลลาร์	103.44	104.20	103.57	105.18	102.69	105.38	100.79	106.72	99.73	97.95	98.99	98.52	98.42	98.26	97.43	99.48	98.80
ราคาทองคำ (ดอลลาร์ สรอ./ทROYออนซ์)	1,941.67	2,388.52	2,071.16	2,337.59	2,473.00	2,664.46	3,439.62	2,859.00	3,282.59	3,454.10	4,146.12	4,838.98	4,876.65	4,746.93	5,011.83	4,877.58	4,720.31

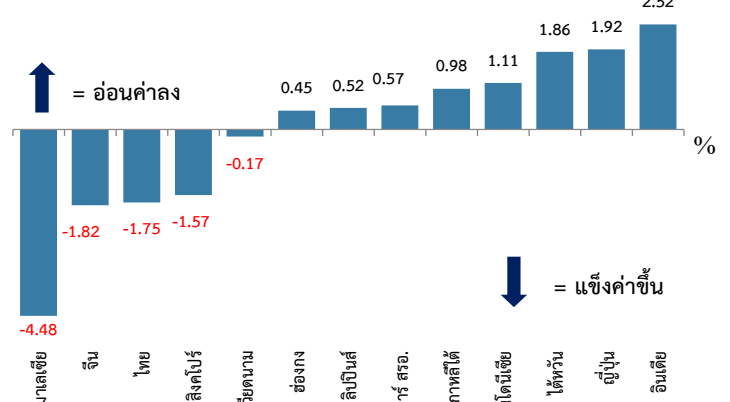
ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 5 พฤษภาคม 2569

ค่าเงินบาท เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: CEIC, ธนาคารแห่งประเทศไทย

การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินประเทศต่าง ๆ เทียบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ย ในไตรมาสแรกของปี 2569 (เทียบกับค่าเฉลี่ยของไตรมาสก่อนหน้า)

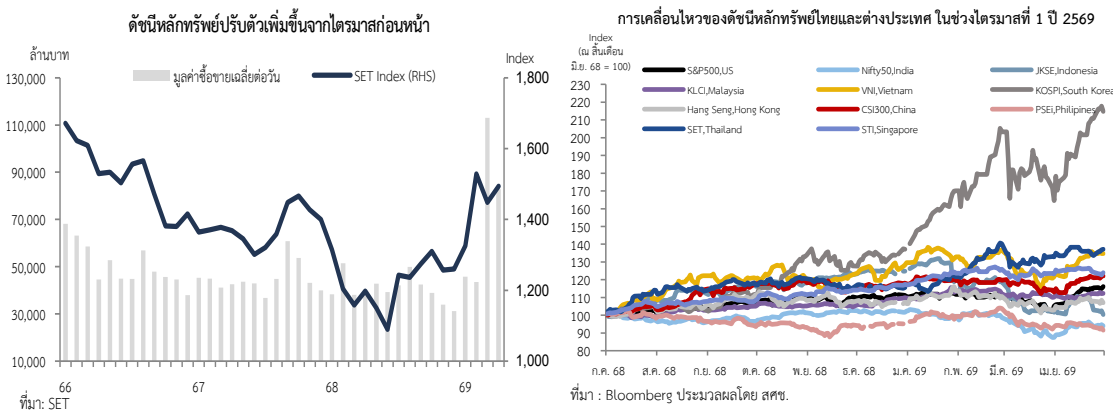
ที่มา: CEIC

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2569 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,448.14 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 15.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ (1) ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่อผลการจัดตั้งรัฐบาลและความชัดเจนของนโยบาย (2) เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 4 ของปี 2568 ที่ขยายตัวสูงกว่าการคาดการณ์ (3) การปรับเพิ่มการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มเทคโนโลยี ซึ่งมีมูลค่าตลาดสูง สอดคล้องกับกระแสการลงทุนของโลก และ (4) การวินิจฉัยของศาลฎีกาสหรัฐฯ ที่ระบุว่า การจัดเก็บภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariff) เป็นการใช้อำนาจเกินขอบเขตประธานาธิบดี ส่งผลให้มีการเรียกเก็บอัตราภาษีใหม่ทั่วโลกที่ร้อยละ 10 ต่ำกว่าอัตราภาษีศุลกากรตอบโต้เดิมที่ร้อยละ 19 ส่งผลบวกต่อบริษัทจดทะเบียนที่มีสัดส่วนรายได้จากการส่งออกสูง อย่างไรก็ตาม ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทยปรับตัวลดลงในช่วงเดือนสุดท้ายของไตรมาสตามสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ที่กดดันการถือครองสินทรัพย์เสี่ยงของนักลงทุน และทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ทั่วโลกปรับลดลง โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียที่พึ่งพาการนำเข้าน้ำมันจากตะวันออกกลางในสัดส่วนที่สูง

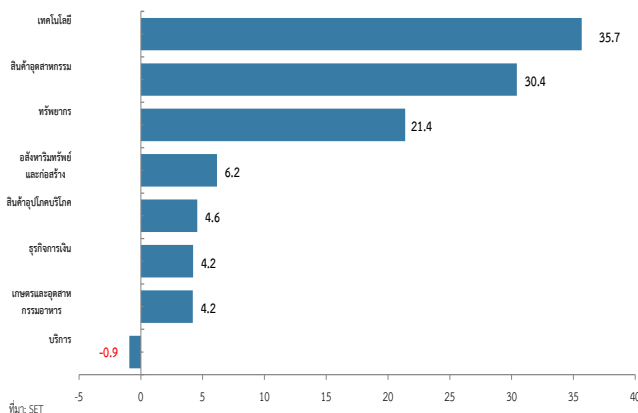
ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอุตสาหกรรมพบว่า ดัชนีฯ ปรับเพิ่มขึ้นในเกือบทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มเทคโนโลยี (เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.7) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.4) กลุ่มทรัพยากร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.4) สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ กลุ่มบริการ (ลดลงร้อยละ 0.9) โดยเฉพาะหมวดการท่องเที่ยวและสันทนาการ และหมวดขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นสำคัญ

สำหรับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ได้แก่ เกาหลีใต้ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.9) ไต้หวัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.5) สิงคโปร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2) ญี่ปุ่น (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4) และมาเลเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ อินโดนีเซีย (ลดลงร้อยละ 18.5) อินเดีย (ลดลงร้อยละ 14.5) เวียดนาม (ลดลงร้อยละ 6.2) จีน (ลดลงร้อยละ 3.9) ฮองกง (ลดลงร้อยละ 3.3) และฟิลิปปินส์ (ลดลงร้อยละ 1.7)

ในเดือนเมษายน 2569 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,493.69 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.15 จากเดือนก่อนหน้า ตามการปรับเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มพลังงานและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมูลค่าตลาดสูง ประกอบกับบริษัทจดทะเบียนที่ทยอยประกาศผลการดำเนินงานไตรมาสแรกของปี 2569 ส่วนใหญ่ออกมาดีกว่าคาดการณ์

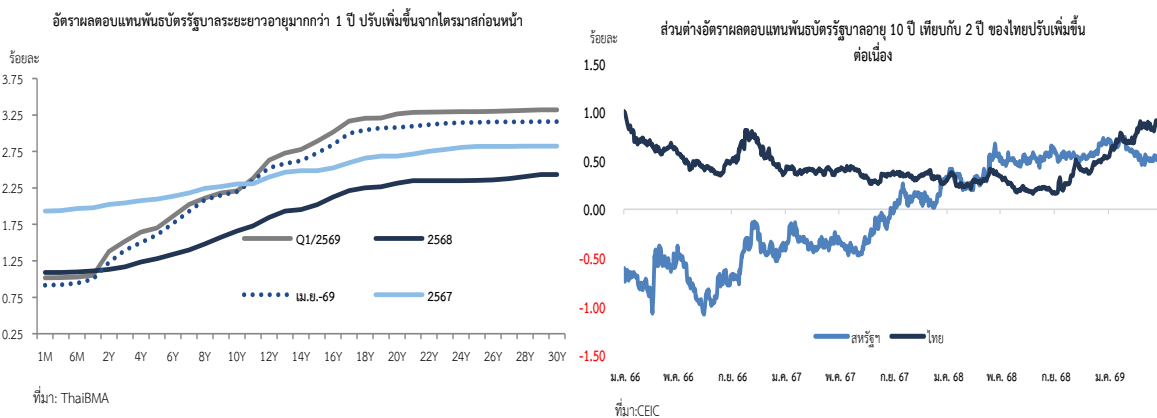
การเปลี่ยนแปลงกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญ ในไตรมาสหนึ่งของปี 2569 (QoQ)

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าสอดคล้องกับความชัดเจนของการจัดตั้งรัฐบาลและนโยบายรวมทั้งสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางเริ่มส่งผลต่อดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทยมากขึ้นในเดือนสุดท้ายของไตรมาส

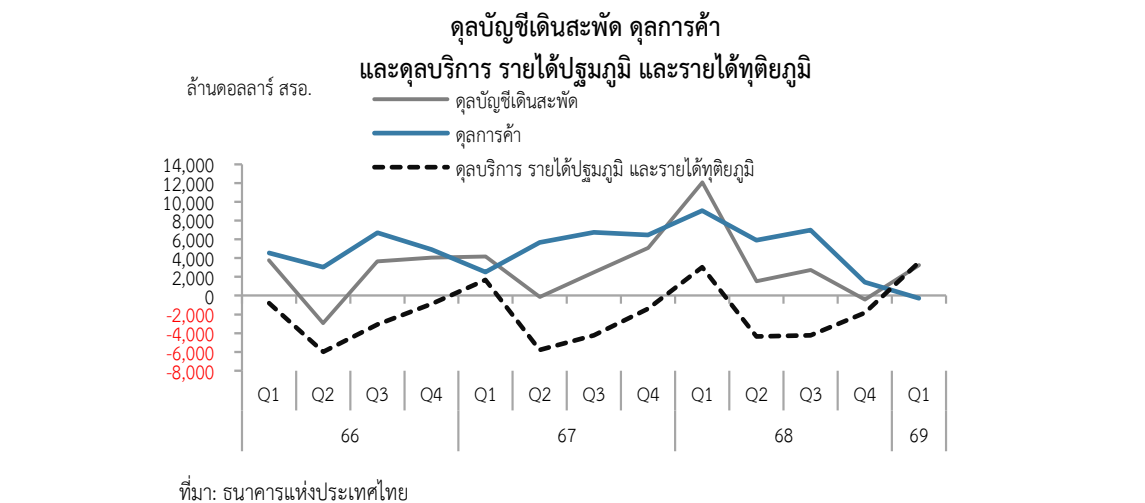
อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุมากกว่า 1 ปีปรับตัวเพิ่มขึ้น ในไตรมาสแรกของปี 2569 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลที่มีอายุน้อยกว่า 1 ปี ปรับตัวลดลงตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. ในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลที่มีอายุ 1 ปีขึ้นไป ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก ไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทั่วโลก โดยความกังวลต่อ แรงกดดันเงินเฟ้อที่เป็นผลจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางกดดันให้นักลงทุนปรับลดการ ถือครองพันธบัตรรัฐบาล ประกอบกับปริมาณพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวของไทยในตลาดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดย ณ สิ้นไตรมาส อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยอ้างอิงอายุ 1 ปี ลดลงจากร้อยละ 1.11 เป็นร้อยละ 1.05 ต่อปี ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยอ้างอิงอายุ 10 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.66 เป็นร้อยละ 2.21 ต่อปี สอดคล้องกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐฯ อ้างอิงอายุ 10 ปี ที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.18 ต่อปี เป็นร้อยละ 4.30 ต่อปี สำหรับการระดมทุนใหม่ของภาคเอกชนผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 316.4 พันล้านบาท ลดลงจาก 371.0 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า

ในเดือนเมษายน 2569 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 1 ปี ปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี หลัง กนง. มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.20 ใกล้เคียงกับร้อยละ 2.21 ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2569

ดุลบัญชีเดินสะพัด ในไตรมาสแรกของปี 2569 ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุลที่ 3.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (101.6 พันล้านบาท) ต่ำกว่าการเกินดุล 12.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (409.9 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกัน ของปีก่อน แต่ปรับตัวดีขึ้นจากการขาดดุล 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (16.4 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลมาจากดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิที่กลับมาเกินดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (111.2 พันล้านบาท) ซึ่งเป็นผลจากซึ่งเป็นผลจากรายรับภาคการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ดุลการค้ากลับมาขาดดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 14 ไตรมาสที่ 0.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (9.6 พันล้านบาท)

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุมากกว่า 1 ปีปรับเพิ่มขึ้นตามความกังวลต่อแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของปริมาณพันธบัตร สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรในต่างประเทศสำคัญๆ

ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุลที่ 3.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นผลมาจากดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิที่กลับมาเกินดุลเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส 3.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ 280.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 245.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ 9,223.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 8,319.0 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2568

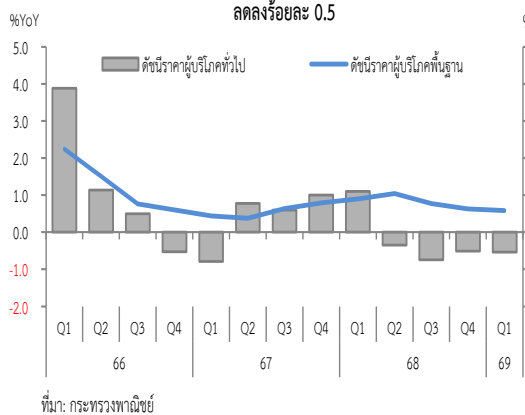
อัตราเงินเฟ้อ ในไตรมาสแรกของปี 2569 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ -0.5 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีราคาหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 1.2 ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้ากลุ่มพลังงาน โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศ และค่ากระแสไฟฟ้าจากมาตรการลดภาระค่าครองชีพประชาชน ส่วนดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และอาหารสำเร็จรูป ร้อยละ 2.4 และร้อยละ 1.6 เป็นสำคัญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.6 อยู่ในระดับเดียวกับไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูปซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าสำคัญชะลอลงเล็กน้อย

ในเดือนเมษายน 2569 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 2.9 ซึ่งเป็นอัตราเงินเฟ้อสูงสุดในรอบ 38 เดือนและเป็นอัตราเงินเฟ้อที่เป็นบวกครั้งแรกในรอบ 13 เดือน ตามการเพิ่มขึ้นของราคาค่าโดยสารสาธารณะและอาหารพร้อมทาน สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศ ซึ่งเป็นผลมาจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง และการเพิ่มขึ้นของราคาผักสดจากสภาพอากาศที่ร้อนจัด ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.8 ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป เป็นสำคัญ

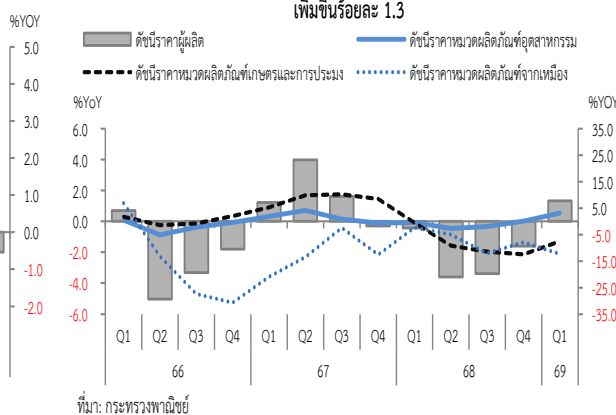
เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ 280.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปติดลบต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ -0.5 ตามการลดลงของดัชนีหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่ม

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปในไตรมาสแรกของปี 2569
ลดลงร้อยละ 0.5

ดัชนีราคาผู้ผลิตในไตรมาสแรกของปี 2569
เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสแรกของปี 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 1.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 3.1 สอดคล้องดัชนีผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียมที่เร่งขึ้นในช่วงปลายไตรมาส และดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยเฉพาะทองคำ ขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 7.6 ตามการลดลงของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการประมง ส่วนหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 12 ร้อยละ 12.3 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติ เป็นสำคัญ

ในเดือนเมษายน 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 42 เดือน ร้อยละ 9.1 สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองที่กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 14 เดือน ขณะที่หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมงลดลงต่อเนื่อง

ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 1.3 ตามการขยายตัวของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองลดลงต่อเนื่อง

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสแรกของปี 2569

ราคาน้ำมันดิบในไตรมาสแรกของปี 2569 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าและเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาด (ดูไบ เบรนท์ และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 79.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 จากราคาเฉลี่ย 74.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.1 จากราคาเฉลี่ย 62.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันดิบมีสาเหตุหลักมาจาก (1) อุปทานน้ำมันดิบที่หยุดชะงักจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางและการปิดช่องแคบฮอร์มุซของอิหร่าน (2) การโจมตีโครงสร้างพื้นฐานพลังงานสำคัญของประเทศพันธมิตรสหรัฐฯ ในตะวันออกกลางของอิหร่าน และ (3) ความกังวลเกี่ยวกับอุปทานน้ำมันดิบจากรัสเซียหลังการโจมตีของยูเครนต่อโครงสร้างพื้นฐานพลังงานสำคัญ อย่างไรก็ตาม องค์กรพลังงานระหว่างประเทศ (IEA) ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก 32 ประเทศ ได้ระบายน้ำมันดิบจากคลังสำรองเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Petroleum Reserve: SPR) รวม 400 ล้านบาร์เรล เพื่อชดเชยอุปทานน้ำมันดิบที่หายไปจากการปิดช่องแคบฮอร์มุซ นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังได้ระงับมาตรการคว่ำบาตรน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจากรัสเซียโดยอนุญาตให้ประเทศต่าง ๆ สามารถซื้อน้ำมันที่ลอยลำอยู่บนเรือบรรทุกน้ำมันกลางทะเลเป็นการชั่วคราว

ในเดือนเมษายน 2569 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ยอยู่ที่ 102.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 54.8 จากค่าเฉลี่ย 66.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยสหรัฐฯ ยังดำเนินการปฏิบัติการทางทหารเพื่อปิดกั้นการเดินทางเข้าออกจากท่าเรืออิหร่าน อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันดิบลดลงร้อยละ 4.4 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 106.9 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในเดือนมีนาคม 2569 เนื่องจากการคลี่คลายลงของความกังวลเกี่ยวกับอุปทานน้ำมันดิบ ภายหลังจากสหรัฐฯ ขยายระยะเวลามาตรการผ่อนปรนการซื้อน้ำมันดิบรัสเซียออกไปจนถึงวันที่ 16 พฤษภาคม 2569 ประกอบกับการเจรจาหยุดยิงชั่วคราวระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่าน

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)				อัตราการขยายตัว (%YOY)			
		WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย
2567	ทั้งปี	75.5	79.6	79.6	78.2	-2.5	-3.0	-3.0	-2.8
	Q1	76.9	81.8	81.2	80.0	1.2	-0.4	1.1	0.6
	Q2	80.5	84.8	85.4	83.5	10.1	9.7	10.0	9.9
	Q3	75.1	78.6	78.4	77.4	-8.5	-8.6	-9.5	-8.8
	Q4	70.2	73.9	73.6	72.6	-10.9	-11.0	-12.1	-11.3
2568	ทั้งปี	64.9	68.4	69.4	67.6	-14.1	-14.1	-12.8	-13.7
	Q1	71.4	74.9	76.9	74.4	-7.2	-8.4	-5.3	-7.0
	Q2	64.1	67.1	67.0	66.0	-20.4	-20.9	-21.5	-20.9
	Q3	65.0	68.2	70.1	67.8	-13.5	-13.3	-10.6	-12.4
	Q4	59.2	63.1	63.8	62.0	-15.8	-14.6	-13.3	-14.5
2569	Q1	72.3	78.2	88.0	79.5	1.4	4.3	14.3	6.8
	ม.ค.	60.2	64.7	62.0	62.3	-19.9	-17.5	-22.9	-20.1
	ก.พ.	64.4	69.4	68.4	67.4	-9.4	-7.3	-12.2	-9.7
	มี.ค.	91.9	100.0	128.8	106.9	35.3	39.9	77.6	51.3
	เม.ย.	98.1	102.8	105.7	102.2	54.6	53.8	56.0	54.8
4M	77.9	83.5	92.5	84.6	11.9	14.1	24.1	16.8	

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และ Bloomberg

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสแรกของปี 2569

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 1 ของปี 2569 ยังขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของเศรษฐกิจประเทศหลัก โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ ได้รับแรงสนับสนุนจากการเร่งขึ้นของการลงทุนในหมวดเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ส่วนเศรษฐกิจจีนขยายตัวดีขึ้นตามการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีขั้นสูง เช่นเดียวกับประเทศอุตสาหกรรมใหม่และประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ยังได้รับแรงสนับสนุนจากการส่งออกที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการออกคำสั่งระงับการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของศาลสูงสหรัฐฯ ภายใต้กฎหมายภาวะฉุกเฉิน ปี 1977 (พ.ศ. 2520) (International Emergency Economic Powers Act: IEEPA) ประกอบกับวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องกับการลงทุนในกลุ่มเทคโนโลยี AI อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ความไม่สงบในตะวันออกกลางนับตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2569 ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการค้าโลก สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อโลก (Global Purchasing Manager's Index) ในเดือนมีนาคม 2569 ปรับตัวลดลงต่ำสุดในรอบ 11 เดือนที่ระดับ 51.0 ขณะที่แรงกดดันเงินเพื่อเริ่มปรับตัวเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญส่วนใหญ่ตัดสินใจคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายภายหลังจากปรับลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงก่อนหน้า¹⁰

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.7 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และนับเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 7 ไตรมาส โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักจากการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวร้อยละ 3.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.4 ในไตรมาสก่อน โดยการลงทุนหมวดไม่ใช่ที่อยู่อาศัย (Non-residential Investment) ขยายตัวร้อยละ 5.8 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 5.6 โดยเป็นผลมาจากการลงทุนในเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล โดยเฉพาะในกลุ่มบริษัทเอกชนขนาดใหญ่เพื่อรองรับความต้องการของตลาดและลดการพึ่งพาจากต่างประเทศ ส่วนการใช้จ่ายภาครัฐกลับมายาวตัวร้อยละ 0.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อน ภายหลังจากสิ้นสุดการหยุดดำเนินการชั่วคราวของรัฐบาลกลาง (Government Shutdown) ขณะที่ มูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 14.3 สูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อ (PCE) เร่งตัวขึ้นเป็นร้อยละ 3.1 เทียบกับร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อน โดยเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานรวมถึงการส่งผ่านผลกระทบจากการขึ้นอัตราภาษีนำเข้า¹¹ ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ตัดสินใจคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 3.50 – 3.75 ในการประชุมเดือนมกราคมและ มีนาคม 2569

เศรษฐกิจยูโรโซนขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 7 ไตรมาส ตามการชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกสินค้า โดยเป็นผลมาจากต้นทุนค่าพลังงานและการขนส่งที่เพิ่มสูงขึ้น โดยดัชนีการค่าปลีกขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอตัวจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อน และต่ำสุดในรอบ 5 ไตรมาส เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคอยู่ที่ระดับ (-13.8) เทียบกับระดับ (-12.9) ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 3 ไตรมาส ขณะที่ มูลค่าการส่งออกสินค้าในช่วง 2 เดือนแรกในไตรมาสที่ 1 ของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 9.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมูลค่าการส่งออกไปสหรัฐฯ ในสองเดือนแรกของไตรมาสที่ 1 ลดลงร้อยละ 28.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 16.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ ทั้งนี้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้นส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ¹² ควบคู่กับการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณจากกองทุนฟื้นฟูและสร้างความยืดหยุ่นเศรษฐกิจ (Recovery and Resilience Facility: RRF) วงเงินรวมประมาณ 577,000 ล้านยูโร ก่อนที่จะหมดอายุในช่วงปลายปี 2569 ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการปฏิรูปและการลงทุนของประเทศสมาชิก

เศรษฐกิจญี่ปุ่นมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 0.4 ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ได้รับแรงกระตุ้นจากมาตรการภาครัฐ และการขยายตัวในเกณฑ์ดีของภาคการส่งออกในสินค้าหมวด เคมีภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์¹³ ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าในไตรมาสแรกขยายตัวร้อยละ 7.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนยังได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนด้านดิจิทัล สำหรับอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสแรกของปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 1.4 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อน เนื่องจากการลดลงของราคาสินค้าในหมวดพลังงานตามมาตรการสนับสนุนค่าครองชีพของรัฐบาลส่งผลให้อัตราค่าจ้างที่แท้จริงกลับมาขยายตัวและทำให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นในการประชุมเมื่อวันที่ 18 – 19 มีนาคม 2569 คณะกรรมการนโยบายการเงินมีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 0.75 สำหรับอัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสแรกของปี 2569 อยู่ที่ 156.8 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงจาก 154.1 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่สี่ของปี 2568

¹⁰ ธนาคารกลางสำคัญที่มีการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงเดือนมีนาคมประกอบด้วยธนาคารกลางสหรัฐฯ ธนาคารกลางสหภาพยุโรป ธนาคารกลางอังกฤษ ธนาคารกลางญี่ปุ่น ธนาคารกลางอินโดนีเซีย และธนาคารกลางมาเลเซีย เป็นต้น

¹¹ เมื่อเดือนมีนาคม 2569 สหรัฐฯ ผ่านผ่านการบังคับใช้กฎหมายพาณิชย์ทางทะเล (Jones Act of 1920) ชั่วคราว เพื่อเปิดโอกาสให้เรือต่างชาติสามารถเข้ามาขนส่งน้ำมันและสินค้าพลังงานระหว่างท่าเรือภายในสหรัฐฯ ได้ชั่วคราว เพื่อลดผลกระทบจากราคาพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น

¹² ธนาคารกลางยุโรปในการประชุมเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2569 และ 19 มีนาคม 2569 ได้มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยรีไฟแนนซ์ (Main refinancing operations) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (Marginal lending facility) และอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก (Deposit facility) อยู่ที่ร้อยละ 2.15 ร้อยละ 2.40 และร้อยละ 2.00 ตามลำดับ โดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคาให้อัตราเงินเฟ้อทรงตัวอยู่ในกรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 2.0 ในระยะกลาง

¹³ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าสำคัญในไตรมาสที่หนึ่งของปี 2569 ประกอบด้วย เคมีภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์ อยู่ที่ร้อยละ 31.0 ร้อยละ 12.3 และร้อยละ 0.5 เทียบกับร้อยละ 18.4 ร้อยละ 5.9 และร้อยละ (-2.9) ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศต่าง ๆ

(%YoY)	GDP						มูลค่าการส่งออกสินค้า							
	2566		2567		2568		2566		2567		2568		2569	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	ทั้งปี	Q1
สหรัฐฯ	2.9	2.8	2.3	2.0	2.1	2.7	-2.1	1.7	3.8	8.8	5.7	14.3		
ยูโรโซน	0.4	0.9	1.4	1.3	1.4	0.8	2.0	0.7	7.9	9.4	6.8			
สหราชอาณาจักร	0.3	1.1	1.3	1.0	1.4	1.1	-6.2	-3.6	-1.1	4.5	1.2	4.6		
ออสเตรเลีย	2.1	1.1	2.0	2.6	2.0		-9.9	-8.4	1.3	6.0	-0.8	12.9		
ญี่ปุ่น	0.7	-0.2	0.7	0.4	1.2		-4.0	-1.4	1.3	3.8	4.4	7.1		
จีน	5.4	5.0	4.8	4.5	5.0	5.0	-4.7	5.9	6.4	3.7	5.4	14.7		
อินเดีย	8.8	7.2	8.4	7.8	7.5		-4.8	2.6	8.3	1.4	0.5	-2.9		
เกาหลีใต้	1.6	2.0	1.8	1.6	1.0	3.6	-7.5	8.1	6.5	8.4	3.8	38.3		
ไต้หวัน	1.1	5.3	8.4	12.7	8.7	13.7	-9.8	9.8	36.5	48.8	34.8	51.1		
ฮ่องกง	3.2	2.6	3.8	4.0	3.5	5.9	-7.8	9.1	14.7	20.8	15.4	31.4		
สิงคโปร์	1.5	5.3	4.5	5.7	5.0	4.6	-7.7	6.2	11.2	18.2	12.2	35.1		
อินโดนีเซีย	5.0	5.0	5.0	5.4	5.1	5.6	-11.3	3.0	9.0	0.8	6.1	0.3		
มาเลเซีย	3.6	5.2	5.3	6.2	5.2	5.4	-11.1	5.7	12.4	17.6	13.7	26.5		
ฟิลิปปินส์	5.5	5.7	4.0	3.0	4.4	2.8	-7.5	-0.5	13.0	21.9	15.3	12.7		
เวียดนาม	5.0	7.0	8.3	8.5	8.0	7.8	-4.6	14.4	18.2	18.9	16.7	18.8		

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2569

แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.9 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.6 ในปีก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของทั้งเศรษฐกิจหลักและเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและตลาดเกิดใหม่ ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลางอันเนื่องมาจากการเร่งขึ้นของต้นทุนพลังงานและการหยุดชะงักของเส้นทางการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่สำคัญ ซึ่งทำให้การส่งออกของหลายประเทศมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงหลังจากเร่งการส่งออกในเกณฑ์สูงไปแล้วในช่วงปี 2568 ประกอบกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เร่งขึ้นจากการส่งผ่านของต้นทุนพลังงานและต้นทุนการขนส่งไปยังราคาสินค้าที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและส่งผลให้ธนาคารกลางหลายประเทศชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่ธนาคารกลางประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาจะเผชิญกับแรงกดดันจากการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีสัดส่วนการนำเข้าพลังงานสูง รวมถึงประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่อ่อนแอ นอกจากนี้ เศรษฐกิจและการค้าโลกยังมีแนวโน้มเผชิญกับความเสี่ยงจากการดำเนินมาตรการทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลักที่อาจมีการบังคับใช้เพิ่มเติมจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่กำลังสอบสวนประเทศคู่ค้ากรณีการค้าไม่เป็นธรรม ภายใต้มาตรา 301 ของกฎหมายการค้าปี 1974 อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อเนื่องโดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องของการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูง

ทั้งนี้ การประมาณการในกรณีฐานครั้งนี้ อยู่ภายใต้สมมติฐานสำคัญ ได้แก่ (1) สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางจะไม่ยกระดับความรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจจริงอย่างมีนัยสำคัญ และคาดว่าจะสามารถบรรลุข้อตกลงได้ภายในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ส่งผลให้การขนส่งทางทะเลผ่านช่องแคบฮอร์มุซกลับมาดำเนินการได้ และราคาน้ำมันดิบมีแนวโน้มที่จะปรับลดลงอย่างช้า ๆ ในช่วงครึ่งหลังของปี และ (2) มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีการบังคับใช้แล้วจะมีการบังคับใช้ในระดับปัจจุบัน (ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2569 สหรัฐฯ บังคับใช้มาตรา 122 แห่งกฎหมายการค้าปี 1974 โดยเรียกเก็บภาษีนำเข้าเพิ่มเติมชั่วคราวทั่วโลกในอัตราร้อยละ 10 - 15 เป็นการชั่วคราว) ไปตลอดช่วงของการประมาณการ และไม่รวมกรณีหากมีการบังคับใช้เพิ่มเติม ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.9 และร้อยละ 3.6 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.6 และร้อยละ 5.1 ในปี 2568 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแนวโน้มเศรษฐกิจรายประเทศ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.3 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในปี 2568 และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในการประมาณการครั้งก่อน โดยมีแรงสนับสนุนหลักจากการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวดี โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและโครงสร้างพื้นฐานด้านปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงจากมาตรการลดหย่อนภาษีภายใต้กฎหมาย One Big Beautiful Bill Act (OBBBA) ส่งผลให้ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในเดือนเมษายนปรับเพิ่มขึ้นเป็น 54.5 สูงสุดนับตั้งแต่พฤษภาคม 2565 นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายภาครัฐที่มีความชัดเจนของการอนุมัติงบประมาณและการปรับเพิ่มเพดานหนี้สาธารณะที่เพียงพอจนถึงสิ้นปี 2569 ขณะที่ผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อสหรัฐฯ อย่างจำกัด เนื่องจากสหรัฐฯ เป็นผู้ส่งออกพลังงานสุทธิ รวมถึงไม่มีการพึ่งพิงการนำเข้าสินค้าสำคัญจากภูมิภาคตะวันออกกลาง รวมทั้งยังมีแนวโน้มที่จะได้รับประโยชน์จากความต้องการนำเข้าน้ำมันของประเทศอื่น ๆ ที่มากขึ้น²¹ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบทางอ้อมจากระดับราคาพลังงานโลกที่เพิ่มสูงขึ้น โดยการส่งผ่านต้นทุนจากการเพิ่มขึ้นของอัตราภาษีนำเข้าส่งผลให้เงินเพื่อ

²¹ มูลค่าการส่งออกน้ำมันดิบของสหรัฐฯ ในเดือนมีนาคมอยู่ที่ 10,662 ล้านดอลลาร์ สรอ. สูงสุดในรอบ 20 เดือน เช่นเดียวกับก๊าซธรรมชาติเหลว ในเดือนมีนาคมที่ 3,386 ล้านดอลลาร์ สรอ. นับเป็นระดับสูงสุดตั้งแต่มิถุนายน ปี 2565

ในระยะต่อไปยังมีแนวโน้มที่จะทรงตัวอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่อง²² ภายใต้ทิศทางดังกล่าวคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไปตลอดช่วงที่เหลือของปี 2569

เศรษฐกิจยูโรโซนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.7 จะลดลงจากร้อยละ 1.5 ในปี 2568 และปรับลดลงจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 1.2 ตามการชะลอตัวลงของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภายในประเทศที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางผ่านทางระดับราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากสหภาพยุโรปมีสัดส่วนการนำเข้าพลังงานจากภูมิภาคตะวันออกกลางในสัดส่วนร้อยละ 14.5 ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด โดยอัตราเงินเฟ้อในเดือนเมษายน 2569 อยู่ที่ร้อยละ 3.1 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.6 ในเดือนก่อนหน้า และสูงสุดนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2566 ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคธุรกิจให้ปรับตัวลดลง²³ ขณะที่ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการในเดือนเมษายนปรับลดลงมาอยู่ที่ระดับ 47.6 ลดลงจากระดับ 50.2 ในเดือนก่อนหน้า และต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยูโรโซนยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากรายจ่ายภาครัฐ โดยเฉพาะรัฐบาลเยอรมนีในด้านการเสริมสร้างความมั่นคงและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่เพิ่มสูงขึ้นรวมถึงการใช้จ่ายภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจของสหภาพยุโรป ขณะที่ธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคาและให้อัตราเงินเฟ้อเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบเป้าหมายในระยะกลาง²⁴

เศรษฐกิจญี่ปุ่นคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.6 จะลดลงจากร้อยละ 1.2 ในปี 2568 และปรับลดลงจากร้อยละ 0.7 ในการประมาณการครั้งก่อน โดยเป็นผลมาจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง เนื่องจากญี่ปุ่นมีสัดส่วนการนำเข้าน้ำมันดิบจากตะวันออกกลางคิดเป็นร้อยละ 94.0 ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด ส่งผลให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบที่รุนแรงกว่าประเทศเศรษฐกิจหลักอื่น ๆ โดยเฉพาะต่อต้นทุนพลังงานในภาคการผลิตรวมถึงปัญหาจากภาวะชะงักงันในห่วงโซ่อุปทานจากการขาดแคลนวัตถุดิบที่นำเข้าจากภูมิภาคตะวันออกกลาง อย่างไรก็ตาม ผลกระทบที่มีต่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนยังมีอย่างจำกัดเนื่องจากรัฐบาลญี่ปุ่นได้ดำเนินมาตรการควบคุมราคาพลังงานขายปลีกภายในประเทศ เช่นเดียวกับรายจ่ายภาครัฐที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง²⁵ ขณะที่ ภาคการผลิตและการส่งออกยังคงมีปัจจัยสนับสนุนจากการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากอุปสงค์จากการลงทุนด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ สำหรับนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 0.75 ในการประชุมเมื่อวันที่ 27 - 28 เมษายน 2569 แม้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนจะยังคงอ่อนค่าต่อเนื่อง²⁶ จากความเสี่ยงของเศรษฐกิจญี่ปุ่นที่มีการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบจากภูมิภาคตะวันออกกลางที่สูง

เศรษฐกิจจีนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.4 จะลดลงจากร้อยละ 5.0 ในปีก่อนหน้า เท่ากับประมาณการครั้งก่อน โดยเป็นผลจากการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ภายในประเทศ อันเนื่องมาจากการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ยังอยู่ในระดับต่ำจากปัญหานี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังคงยืดเยื้อ²⁷ สะท้อนจากยอดขายและราคาที่อยู่อาศัยที่ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการดำเนินมาตรการเพิ่มความเข้มงวดในการคัดกรองแหล่งเงินทุน เพื่อป้องกันไม่ให้นักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะนักลงทุนสหรัฐฯ เข้าถือครองหุ้นในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูง อาจส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอตัวลง ขณะเดียวกัน การส่งออกสินค้าและการผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากการดำเนินมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในเดือนเมษายน 2569 อยู่ที่ระดับ 50.3 และ 49.6 ลดลงจาก 50.4 และ 50.2 ในเดือนก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายการคลัง²⁸ ควบคู่ไปกับเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2569 ธนาคารกลางจีน (PBOC) ผ่อนคลายนโยบายการเงิน โดยยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับต่ำต่อเนื่อง

²² อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core PCE) ของสหรัฐฯ ยังคงอยู่สูงกว่าเป้าหมายร้อยละ 2.0 อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2564

²³ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในเดือนเมษายน 2569 ปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ระดับ (-20.6) ลดลงจากระดับ (-16.4) ในเดือนก่อนหน้า และต่ำสุดนับตั้งแต่เดือนธันวาคม 2565 เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจของภาคบริการในเดือนเมษายนที่อยู่ระดับ 0.9 ลดลงจากระดับ 4.0 ในเดือนก่อนหน้า และต่ำสุดนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2564

²⁴ เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2569 ธนาคารกลางยุโรป (European Central Bank: ECB) มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก (Deposit facility) อยู่ที่ร้อยละ 2.00 ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (Marginal lending facility) อยู่ที่ร้อยละ 2.40 ส่วนอัตราดอกเบี้ยรีไฟแนนซ์ (Main refinancing operations) อยู่ที่ร้อยละ 2.15

²⁵ โดยเฉพาะมาตรการเศรษฐกิจเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจที่เข้มแข็งที่ประกาศเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2568 ซึ่งมีงบประมาณสูงถึง 42.8 ล้านล้านเยน ประกอบกับการใช้จ่ายด้านสาธารณสุขและกลาโหมที่เพิ่มขึ้น

²⁶ อัตราแลกเปลี่ยนในเดือนเมษายน 2569 อยู่ที่ 159.3 เยนต่อดอลลาร์ สหรัฐ. อ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับ 156.8 เยนต่อดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสแรกของปี 2569

²⁷ บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ไชน่า วานเคอ (China Vanke) หนึ่งในบริษัทอสังหาริมทรัพย์ที่ใหญ่ที่สุดของจีนประกาศขายระยะยาวระยะเวลาชำระหนี้หุ้นกู้ อันเนื่องมาจากปัญหาการขาดสภาพคล่องส่งผลให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อภาคอสังหาริมทรัพย์ยังปรับตัวลดลง

²⁸ รัฐบาลจีนมีแผนการออกพันธบัตรคลังพิเศษมูลค่า 3 แสนล้านหยวน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจัดสรรเงินทุนของสถาบันการเงิน โดยเฉพาะเงินทุนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เศรษฐกิจอินเดีย คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.4 ชะลอลงจากร้อยละ 7.5 ในปีก่อนหน้า และเป็นการปรับลงจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 7.0 โดยเป็นผลกระทบจากการที่ต้นทุนพลังงานและวัตถุดิบทางการเกษตรที่เพิ่มสูงขึ้นจากความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง นอกจากนี้ คาดว่าฤดูมรสุมในปี 2569 อาจมีปริมาณฝนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยปกติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรให้ลดลงและส่งผลกระทบต่อราคาอาหารปรับตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินมาตรการปฏิรูปภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและการปรับปรุงโครงสร้างภาษีสินค้าและบริการ²⁹ นอกจากนี้ ภาคการผลิตและการส่งออกในระยะต่อไปคาดว่าจะได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการทำข้อตกลงทางการค้าทวิภาคีกับคู่ค้าที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง³⁰ เพื่อลดความเสี่ยงจากมาตรการทางการค้าและการพึ่งพาสหรัฐฯ และตะวันออกกลาง

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องตามการลงทุนและการส่งออกในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและปัญญาประดิษฐ์ นอกจากนี้ การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเชิงรุกของภาครัฐเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะมาตรการเร่งรัดการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน และการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล³¹ จะเป็นปัจจัยสนับสนุนภาคการผลิตและการส่งออกในระยะต่อไป โดยในปี 2569 คาดว่าเศรษฐกิจไต้หวัน เศรษฐกิจฮ่องกง และเศรษฐกิจสิงคโปร์ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.1 ร้อยละ 2.3 และร้อยละ 3.0 ปรับขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 3.5 ร้อยละ 2.4 และร้อยละ 2.5 ตามลำดับ โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวดีของการส่งออกและการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงเป็นสิ่งสำคัญ แต่เป็นการชะลอลงจากร้อยละ 8.7 ร้อยละ 3.5 และร้อยละ 5.0 ในปี 2568 ตามแนวโน้มเศรษฐกิจและการค้าโลก อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเกาหลีใต้ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 1.8 เท่ากับประมาณการครั้งก่อนเนื่องจากเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางมากกว่าประเทศอื่น เนื่องจากมีสัดส่วนการนำเข้าพลังงานจากภูมิภาคตะวันออกกลางสูงถึงร้อยละ 49.3 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด

เศรษฐกิจอาเซียน มีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปีก่อนหน้า เนื่องจากกลุ่มประเทศอาเซียนมีสัดส่วนการนำเข้าพลังงานจากภูมิภาคตะวันออกกลางเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง³² ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มที่จะเร่งตัวขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การอุปโภคบริโภคภายในประเทศมีแนวโน้มชะลอลง อย่างไรก็ตาม วัฏจักรขาขึ้นของการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงและปัญญาประดิษฐ์ยังเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญต่อการส่งออกสินค้าให้มีความหมายขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ คาดว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 4.7 ร้อยละ 4.0 ร้อยละ 4.0 และร้อยละ 6.7 ชะลอลงจากร้อยละ 5.1 ร้อยละ 5.2 ร้อยละ 4.4 และร้อยละ 8.0 และเป็นการปรับขึ้นจากร้อยละ 5.0 ร้อยละ 4.2 ร้อยละ 5.6 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ ตามแนวโน้มการส่งออกสินค้าที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นกว่าที่คาดการณ์ ขณะที่ธนาคารกลางของกลุ่มประเทศอาเซียนมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นตามแรงกดดันทางด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นในแต่ละประเทศ³³

²⁹ มาตรการปฏิรูปภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยการปรับเพิ่มเพดานรายได้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีให้สูง พร้อมทั้งปรับลดอัตราภาษีแบบขั้นบันได ส่วนการปรับโครงสร้างภาษีสินค้าและบริการได้มีควมรวมอัตราภาษีเหลือแค่ 3 ประเภทหลัก ได้แก่ สินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นที่ร้อยละ 5 สินค้าและบริการทั่วไปที่ร้อยละ 18 และสินค้าฟุ่มเฟือยที่ร้อยละ 40

³⁰ ความคืบหน้าข้อตกลงทางการค้าทวิภาคีที่สำคัญของอินเดีย ได้แก่ (1) ความตกลงการค้าและเศรษฐกิจที่ครอบคลุม (Comprehensive Economic & Trade Agreement) กับสหราชอาณาจักร (2) ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับทวิภาคี (Comprehensive Economic Partnership Agreement) กับโอมาน ลงนามเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2568 (3) ข้อตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement) กับนิวซีแลนด์ 27 เม.ย. 2569 โดยอินเดียได้สิทธิปลอดภาษีสำหรับสินค้าส่งออก และ (4) ข้อตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรป (European Union Free Trade Agreement) บรรลุข้อตกลงเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2569 และอยู่ระหว่างรอลงนาม

³¹ รัฐบาลไต้หวันดำเนินนโยบาย Forward-looking Infrastructure Development Program เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและเทคโนโลยี ควบคู่กับ Five Trusted Industry Sectors Promotion Plan (2567–2571) เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม เซมิคอนดักเตอร์และ AI ขณะที่สิงคโปร์ใช้ Enterprise Innovation Scheme (EIS) เพื่อให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีแก่ธุรกิจที่ลงทุนวิจัย นวัตกรรม และพัฒนาทักษะแรงงาน รวมถึงสนับสนุน R&D ด้านเซมิคอนดักเตอร์ ส่วนเกาหลีใต้ผลักดัน K-Chips Act และ Semiconductor Mega Cluster เพื่อเพิ่มแรงจูงใจทางภาษี การลงทุน และการรวมศูนย์ห่วงโซ่อุปทานเซมิคอนดักเตอร์ ขณะที่ฮ่องกงส่งเสริมการผลิตขั้นสูงผ่าน New Industrialization Acceleration Scheme (NIAS) และ Hong Kong Microelectronics Research and Development Institute เพื่อสนับสนุนโรงงานอัจฉริยะ การผลิตเทคโนโลยีสูง และงานวิจัยไมโครอิเล็กทรอนิกส์

³² โครงสร้างการนำเข้าปี 2568 อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามมีสัดส่วนการนำเข้าพลังงานจากตะวันออกกลางที่ร้อยละ 13.6 ร้อยละ 29.0 ร้อยละ 24.5 และร้อยละ 25.6 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด ตามลำดับ

³³ อัตราเงินเฟ้อล่าสุดในเดือนเมษายน 2569 ของ ฟิลิปปินส์และเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 7.2 และ 5.5 เติบโตจากร้อยละ 4.1 และร้อยละ 4.7 ในเดือนก่อนหน้า ขณะที่อัตราเงินเฟ้ออินโดนีเซียอยู่ที่ร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากระดับราคาหมวดอาหารอุปโภคที่ชะลอตัวลง

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2569

เศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปี 2569 ยังมีพลวัตการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศทั้งการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชน การขยายตัวของภาคการใช้จ่ายภาครัฐบาลที่มีแรงขับเคลื่อนเพิ่มเติมจากการใช้จ่ายภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 และการส่งออกสินค้าที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในเกณฑ์สูงและคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ด้อยลง ยังเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางมีแนวโน้มที่จะสร้างแรงกดดันต่อการขยายตัวและเสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยมากขึ้นโดยเฉพาะในกรณีที่สถานการณ์มีความยืดเยื้อหรือกลับมาทวีความรุนแรง เช่นเดียวกับความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก ทิศทางมาตรการการกีดกันทางการค้า และความผันผวนของสภาพภูมิอากาศที่ยังมีความไม่แน่นอนอยู่สูง ซึ่งยังเป็นความเสี่ยงที่สำคัญและต้องติดตามประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด

ปัจจัยสนับสนุน

- 1) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ภาคเอกชน โดยการอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือน ยังมีแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของฐานรายได้ภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งตลาดแรงงานที่ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานนอกภาคเกษตร และอัตราการว่างงานที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับการดำเนินนโยบายการเงินยังคงผ่อนคลาย และการดำเนินมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ เช่นเดียวกับการลงทุนภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นสอดคล้องกับการขยายตัวต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ สะท้อนจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการขอรับและการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในไตรมาสแรกของปี 2569 ที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงที่ร้อยละ 142.4 และร้อยละ 61.7 โดยเฉพาะการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.8 ของมูลค่าการออกบัตรส่งเสริม ประกอบกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบและชิ้นกลาง (ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง) ในไตรมาสแรกที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 18.9 และร้อยละ 45.6 ตามลำดับ ขณะเดียวกันภาคการลงทุนก่อสร้างยังมีแนวโน้มขยายตัวตามหมวดไม้ซุงที่อยู่อาศัย ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม สะท้อนจากข้อมูลพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างที่ขยายตัวร้อยละ 17.0 และร้อยละ 26.3 ในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ 2569 สอดคล้องกับข้อมูลจำนวนโรงงานและพื้นที่ตั้งโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.04 และร้อยละ 10.5 ตามลำดับ
- 2) แรงขับเคลื่อนจากการใช้จ่ายภาครัฐบาล สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเหลือในปีงบประมาณ 2569 ดังนี้ (1) การเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ที่วงเงิน 2.44 ล้านล้านบาท³⁴ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 จากปีงบประมาณก่อนหน้า แบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 1.83 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7) และรายจ่ายลงทุน 6.06 แสนล้านบาท (ลดลงร้อยละ 8.5) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากสมมติฐานอัตราเบิกจ่ายที่คาดว่าจะได้ในกรณีฐานสำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2569 ที่ร้อยละ 91.0 แบ่งเป็นงบรายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70 ตามลำดับ ส่งผลให้คาดว่าจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจรวม 2.22 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 1.80 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5) และรายจ่ายลงทุน 4.24 แสนล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0) (2) กรอบงบประมาณรายจ่ายเหลือประจำปีงบประมาณ 2569 รวมทั้งสิ้น 2.64 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.6 จากปีงบประมาณก่อนหน้า แบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 2.91 หมื่นล้านบาท และรายจ่ายลงทุน 2.35 แสนล้านบาทคิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 5.2 และร้อยละ 26.2 ตามลำดับ สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ในกรณีฐานคาดว่าจะจะเป็นไปตามกระบวนการงบประมาณ โดยในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2570 คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายร้อยละ 25.9 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน เบิกจ่ายร้อยละ 31.3 และร้อยละ 11.6 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 30.2 และร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับปีงบประมาณก่อน ตามลำดับ และ (3) การเบิกจ่ายภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569
- 3) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออก ตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูง โดยเฉพาะกลุ่มเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductors) และโครงสร้างพื้นฐานปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทั้งนี้ จากข้อมูลขององค์กรสถิติการค้าเซมิคอนดักเตอร์โลก (World Semiconductor Trade Statistics: WSTS) คาดการณ์ว่าตลาดเซมิคอนดักเตอร์ทั่วโลกในปี 2569 จะมีมูลค่าสูงถึง 9.75 แสนล้านดอลลาร์ สหรัฐ คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 26.3 เทียบกับร้อยละ 22.5 ในปีก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดเอเชียและสหรัฐฯ ซึ่งจะส่งผลให้การส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง³⁵ ขณะเดียวกัน ภาคการส่งออกของไทยยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการยกเลิกการปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าตอบโต้ (Reciprocal tariffs) ของสหรัฐฯ³⁶ ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าไทยปรับลดลง โดยอัตราภาษีนำเข้าที่แท้จริง (Effective Rate) สำหรับสินค้านำเข้าจากไทยในเดือนมีนาคม 2569 อยู่ที่ร้อยละ 5.3 ลดลงจากระดับสูงสุดที่ร้อยละ 10.1 ในเดือนมกราคม และต่ำกว่าอินโดนีเซียและเวียดนามที่ถูกเรียกเก็บอยู่ที่อัตราร้อยละ 14.6 และร้อยละ 7.0 ในเดือนมีนาคม ตามลำดับ

³⁴ ไม่รวมงบประมาณหมวดอุดหนุน และงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

³⁵ ข้อมูลในไตรมาสแรกของปี 2569 การส่งออกสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวในเกณฑ์สูง อาทิ เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ขยายตัวร้อยละ 189.4) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ร้อยละ 47.8) และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ (ร้อยละ 18.0)

³⁶ ศาลฎีกาสหรัฐฯ มีคำตัดสินเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569 โดยรัฐบาลสหรัฐฯ ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย IEEPA ในการเก็บภาษีนำเข้าเพื่อการตอบโต้ทางการค้า (Reciprocal Tariff) และเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2569 ศาลการค้าระหว่างประเทศสหรัฐฯ มีคำสั่งให้รัฐบาลสหรัฐฯ ระงับการเก็บภาษีนำเข้ามาตรา 122 ที่ร้อยละ 10 กับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2569 ศาลอุทธรณ์กลางสหรัฐฯ ได้รับคำร้องของรัฐบาลสหรัฐฯ โดยให้ระงับคำตัดสินของศาลการค้าระหว่างประเทศสหรัฐฯ ก่อนหน้าไว้ชั่วคราว ทำให้การจัดเก็บภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 10 ภายใต้มาตรา 122 กับประเทศต่าง ๆ ยังคงสามารถดำเนินต่อไปได้ในระหว่างกระบวนการพิจารณาคดี

การเร่งรัดติดตามการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนและโครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ เพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนการใช้จ่ายและลงทุนภาครัฐในปี 2569

การเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายกันไว้เบิกเหลือในปี ในไตรมาสที่ 2 ของปีงบประมาณ 2569 ขยายตัวร้อยละ 2.6 และร้อยละ 13.9 ตามลำดับ ขณะที่การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 5.4 รวม 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 การเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายกันไว้เบิกเหลือปี ขยายตัวร้อยละ 13.4 และร้อยละ 16.2 ตามลำดับ ขณะที่การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ ขยายตัวร้อยละ 13.2

การเบิกจ่ายของโครงการลงทุนสำคัญที่มีวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรกในปีงบประมาณ 2569 ส่วนใหญ่เป็นโครงการลงทุนด้านคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการน้ำ โดยโครงการลงทุนที่มีอัตราเบิกจ่ายสะสมใน 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 สูงกว่าร้อยละ 40 ได้แก่ โครงการบำรุงรักษาและบริหารจัดการโครงข่ายทางหลวงและสะพานของกระทรวงคมนาคม วงเงิน 36,403.6 ล้านบาท มีอัตราการเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 49.3 โครงการปรับปรุงและสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ วงเงิน 34,501.9 ล้านบาท มีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 40.4 และโครงการจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ วงเงิน 23,532.8 ล้านบาท มีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 40.5 อย่างไรก็ตาม โครงการลงทุนขนาดใหญ่สำคัญ ได้แก่ โครงการก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดินของกระทรวงคมนาคม และโครงการพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพ กระทรวงกลาโหม ซึ่งมีวงเงิน 57,252 ล้านบาท และ 37,526.3 ล้านบาท มีผลการเบิกจ่ายสะสมเพียงร้อยละ 16.9 และร้อยละ 17.8 ตามลำดับ จึงจำเป็นต้องเร่งรัดการเบิกจ่ายเม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปี 2569

โครงการลงทุนสำคัญของส่วนราชการปีงบประมาณ 2569

โครงการลงทุน	หน่วยงาน	วงเงินเบิกจ่ายลงทุน (ล้านบาท)	เบิกจ่ายแล้ว (ล้านบาท)	ผูกพันสัญญา (ล้านบาท)	อัตราเบิกจ่ายสะสม (%)
➤ โครงการก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน	กระทรวงคมนาคม	57,252.0	9,693.7	31,080.2	16.9%
➤ โครงการพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพ	กระทรวงกลาโหม	37,526.3	6,673.3	5,088.8	17.8%
➤ การบำรุงรักษาและบริหารจัดการโครงข่ายทางหลวงและสะพาน	กระทรวงคมนาคม	36,403.6	17,930.1	13,422.8	49.3%
➤ โครงการปรับปรุงและสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	34,501.9	13,935.0	9,461.4	40.4%
➤ โครงการจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	23,532.8	9,521.2	8,071.0	40.5%

ที่มา: ระบบ GFMIS ข้อมูล ณ วันที่ 27 เมษายน 2569

สำหรับการเบิกจ่ายโครงการลงทุนสำคัญของรัฐวิสาหกิจที่มีวงเงินเบิกจ่ายลงทุนสูงสุด 10 อันดับแรกในปีงบประมาณ 2569 พบว่า ในช่วง 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2569 โครงการที่มีผลการเบิกจ่ายสูงกว่าแผนการเบิกจ่าย 7 โครงการ และต่ำกว่าแผนการเบิกจ่าย 3 โครงการ โดยโครงการที่มีผลการเบิกจ่ายสูงกว่าแผนการเบิกจ่าย ได้แก่ (1) โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนฯ (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร-นครราชสีมา) ของการรถไฟแห่งประเทศไทย วงเงิน 11,895.6 ล้านบาท อัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 43.7 (2) โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วง ช่วงเตาปูน-ราษฎร์บูรณะ ของการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย วงเงิน 11,326.4 ล้านบาท อัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 67.8 (3) โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย วงเงิน 8,243.7 ล้านบาท อัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 114.9 และ (4) โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีส้ม ช่วงบางขุนนนท์ - ศูนย์วัฒนธรรม ของการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย วงเงิน 7,057.0 ล้านบาท มีอัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 79.1 และโครงการลงทุนด้านระบบไฟฟ้า 3 โครงการ ประกอบด้วย (5) โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร เพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย วงเงิน 4,489.3 ล้านบาท อัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 29.5 (6) โครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่าย ระยะที่ 2 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค วงเงิน 3,500.0 ล้านบาท อัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 42.1 และ (7) โครงการปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายกำลังไฟฟ้า ระยะที่ 13 ส่วนที่ 2 ของการไฟฟ้านครหลวง วงเงิน 3,464.9 ล้านบาท โดยมีอัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 9.4

การเร่งรัดติดตามการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนและโครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ
เพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนการใช้จ่ายและลงทุนภาครัฐในปี 2569 (ต่อ)

ขณะที่โครงการที่มีผลการเบิกจ่ายต่ำกว่าแผนการเบิกจ่ายจำนวน 3 โครงการ ได้แก่ (1) โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลักครั้งที่ 9 ของการประปานครหลวง วงเงิน 6,367.5 ล้านบาท อัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 26.7 (2) โครงการทางพิเศษฉลองรัชส่วนต่อขยาย ช่วงจตุโชติ - ถนนลำลูกกา ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย วงเงิน 5,063.0 ล้านบาท มีอัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 33.7 และ (3) โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 ของการทำเรือแห่งประเทศไทย วงเงิน 4,427.5 ล้านบาท มีอัตราเบิกจ่ายสะสมร้อยละ 50.8

ดังนั้น เพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปี 2569 จึงต้องให้ความสำคัญกับการเร่งรัดและติดตามการเบิกจ่ายของโครงการลงทุนสำคัญที่ยังมีอัตราการเบิกจ่ายต่ำหรือล่าช้ากว่าแผน โดยในส่วนของกระทรวงคมนาคม ได้แก่ โครงการก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน และในส่วนของกระทรวงกลาโหม ได้แก่ โครงการพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพ และในส่วนของรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลักครั้งที่ 9 ของการประปานครหลวง โครงการทางพิเศษฉลองรัชส่วนต่อขยาย ช่วงจตุโชติ-ถนนลำลูกกา ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และโครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 ของการทำเรือแห่งประเทศไทย

โครงการลงทุนสำคัญของรัฐวิสาหกิจปีงบประมาณ 2569

โครงการลงทุน	หน่วยงาน	วงเงินเบิกจ่ายลงทุน (ล้านบาท)	อัตราเบิกจ่ายสะสม (%)	ผลการเบิกจ่ายเทียบแผนการเบิกจ่าย (%)
โครงการลงทุนที่มีผลการเบิกจ่ายสูงกว่าแผนการเบิกจ่าย				
โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา)	รฟท.	11,895.6	43.7%	110.0%
โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ	รฟม.	11,326.4	67.8%	112.8%
โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ	รฟท.	8,243.7	114.9%	199.2%
โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงบางขุนนนท์ - ศูนย์วัฒนธรรม	รฟม.	7,057.0	79.1%	109.4%
โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และ กรุงเทพมหานครเพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า	กฟผ.	4,489.3	29.5%	323.5%
โครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่าย ระยะที่ 2	กฟภ.	3,500.0	42.1%	172.15%
โครงการปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังไฟฟ้า ระยะที่ 13 ส่วนที่ 2	กฟน.	3,464.9	9.4%	129.3%

อัตราเบิกจ่ายสะสม วงเงิน ผลการเบิกจ่าย แผนการเบิกจ่าย

โครงการลงทุนที่มีผลการเบิกจ่ายต่ำกว่าแผนการเบิกจ่าย

โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลักครั้งที่ 9	กปน.	6,367.5	26.7%	83.3%
โครงการทางพิเศษฉลองรัชส่วนต่อขยาย (ช่วงจตุโชติ - ถนนลำลูกกา)	กทพ.	5,063.0	33.7%	94.7%
โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3	กทท.	4,427.5	50.8%	99.3%

ที่มา: กองบงลงทุนรัฐวิสาหกิจ สศช.

อัตราเบิกจ่ายสะสม วงเงิน ผลการเบิกจ่าย แผนการเบิกจ่าย

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- 1) **ความยืดหยุ่นของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในภูมิภาคตะวันออกกลาง** ซึ่งสร้างความเสียหายต่อแหล่งผลิตพลังงานในภูมิภาค รวมไปถึงการปิดเส้นทางการเดินเรือผ่านช่องแคบฮอร์มุซ (Strait of Hormuz) จนส่งผลกระทบต่ออุปทานพลังงานและส่งผลให้ราคาพลังงานปรับตัวสูงขึ้นมาก สะท้อนจากราคาน้ำมันดิบดูไบตลาดสิงคโปร์ในเดือนมีนาคมและเมษายนปรับตัวสูงขึ้นเฉลี่ยที่ 117.2 ดอลลาร์สโร. ต่อบาร์เรล เมื่อเทียบกับเฉลี่ย 67.5 ดอลลาร์สโร. ต่อบาร์เรล เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ในช่วงก่อนสถานการณ์ ส่งผลให้ราคาน้ำมันดีเซลขายปลีกภายในประเทศเพิ่มขึ้น และทำให้ดัชนีผู้ผลิตของไทยในเดือนเมษายนปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.1 เติบโตจากร้อยละ 6.0 ในเดือนมีนาคม และร้อยละ (-0.5) ในเดือนกุมภาพันธ์ ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนเมษายนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 จากร้อยละ (-0.08) ในเดือนก่อนหน้า ทั้งนี้ผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของต้นทุนพลังงานต่อภาคการผลิตจะแตกต่างกันตามสัดส่วนการพึ่งพิงพลังงาน โดยสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนพึ่งพิงพลังงานสูงและมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบรุนแรง อาทิ ภาคขนส่ง ภาคประมง อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมซีเมนต์และวัสดุก่อสร้าง รวมทั้งภาคบริการที่พิกแรม เป็นต้น ขณะเดียวกัน สถานการณ์ความขัดแย้งยังส่งผลกระทบต่อต้นทุนและปริมาณการขนส่งสินค้าวัตถุดิบสำคัญ โดยสินค้าที่ไทยนำเข้าจากภูมิภาคตะวันออกกลางเป็นหลัก อาทิ แนนฟา อีเทน เส้นใยสังเคราะห์ แอมโมเนีย โพรเพน และฮีเลียม³⁷ ซึ่งถือเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตสินค้าของไทยในหลายอุตสาหกรรม การผลิตของไทย รวมทั้งยูเรีย³⁸ ซึ่งถือเป็นแม่ปุ๋ยที่ใช้สำหรับการเพาะปลูกพืชไร่หลัก
- 2) **ความเสี่ยงจากการชะลอตัวลงของเศรษฐกิจและการค้าโลก และความผันผวนในตลาดเงินตลาดทุน** ที่อาจส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพเศรษฐกิจไทย โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจโลกที่จะต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย (1) **มาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ** แม้ว่าอัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ในปัจจุบันจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าช่วงปี 2568 อันเป็นผลจากการยกเลิกภาษีการค้าตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) นับตั้งแต่วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2569 อย่างไรก็ตาม รัฐบาลสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะบังคับใช้มาตรการทางการค้าอื่น ๆ เพิ่มเติมโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้แรงกดดันทางการเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้งกลางเทอมของสหรัฐฯ ในช่วงปลายปี 2569 อาทิ การบังคับใช้ภาษีสำหรับสินค้าถ่ายลำ (Transshipment) การกลับมาจัดเก็บภาษีนำเข้าต่อจีนในระดับสูงภายหลังสิ้นสุดระยะผ่อนปรนในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2569 การยกเลิกรายการสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าภายใต้ข้อตกลง USMCA รวมไปถึงการเก็บภาษีนำเข้าเฉพาะเป็นรายสินค้า (2) **แนวโน้มการชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสำคัญท่ามกลางแรงกดดันเงินเฟ้อที่สูงขึ้น**ตามระดับราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง โดยหากอัตราดอกเบี้ยทรงตัวในระดับสูงยาวนาน (Higher-for-longer) อาจส่งผลกระทบต่อการขยายตัวของอุปสงค์ รวมถึงความตึงตัวของตลาดเงินตลาดทุน นอกจากนี้ ภายใต้ความไม่แน่นอนของสถานการณ์เศรษฐกิจโลกส่งผลให้นักลงทุนมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนสัดส่วนการลงทุนโดยมุ่งเน้นไปที่สินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำมากขึ้นซึ่งอาจจะส่งผลให้มีเงินลงทุนไหลออกจากกลุ่มประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีความเสี่ยงทางด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจนอาจนำไปสู่แรงกดดันต่อการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยนในระยะต่อไป (3) **แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน** จากสถานการณ์ในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังคงไม่ฟื้นตัวจนส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคธุรกิจ ประกอบกับปัญหาการกีดกันการผลิตส่วนเกินในภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลให้เกิดการระบายสินค้าออกสู่ประเทศอื่น ๆ จนส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในหลายประเทศ (4) **ความเสี่ยงจากพื้นที่การคลังที่มีจำกัดท่ามกลางหนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูง และการเพิ่มขึ้นของผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล** อาจส่งผลต่อเสถียรภาพทางการคลังของประเทศกำลังพัฒนาและตลาดเกิดใหม่รวมถึงประเทศรายได้น้อยจนนำไปสู่วิกฤตความเชื่อมั่นและการผิมนัดชำระหนี้ และ (5) **การแพร่ระบาดของไวรัสฮันตา (Hantavirus)** ซึ่งหลายประเทศมีการแจ้งเตือนเฝ้าระวังระดับสูงสุด³⁹ และอาจส่งผลกระทบต่อภาพรวมการเดินทางระหว่างประเทศและการท่องเที่ยว รวมถึงส่งผลให้ประเทศผู้นำเข้าสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักของไทยเพิ่มความเข้มงวดในมาตรฐานอนามัยของสินค้านำเข้ามากขึ้น⁴⁰
- 3) **ภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในเกณฑ์สูงและคุณภาพสินเชื่อของธุรกิจ SMEs ที่ด้อยลง** ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP กลับมาเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2568 ภายหลังจากที่ชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องในช่วง 7 ไตรมาสก่อนหน้า และยังคงอยู่สูงกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ขณะเดียวกัน รายได้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจยังมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางอันจะส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการชำระหนี้ลดลงและเพิ่มความเสี่ยงที่จะผิมนัดชำระหนี้ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง/กลุ่มผู้มีรายได้น้อย และ SMEs ซึ่งจะทำให้คุณภาพของสินเชื่อปรับตัวลดลงในระยะต่อไป ส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ และกระทบต่อความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนและสภาพคล่องของลูกค้ารายย่อยและธุรกิจ SMEs ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีแนวโน้มที่จะกดดันให้อุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวลงในระยะยาว

³⁷ ในปี 2568 ไทยมีสัดส่วนการนำเข้าแนนนฟาจากภูมิภาคตะวันออกกลางคิดเป็นร้อยละ 90.2 ของการนำเข้าทั้งหมด ขณะที่การนำเข้าฮีเลียมและโพรเพนจากภูมิภาคดังกล่าวมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 56.8 และร้อยละ 43.3 ของการนำเข้าทั้งหมด ตามลำดับ

³⁸ ในปี 2568 ประเทศไทยมีการนำเข้ายูเรีย ฟอสเฟต และโพแทชจากภูมิภาคตะวันออกกลางคิดเป็นร้อยละ 71.4 ร้อยละ 4.2 และร้อยละ 24.8 ของการนำเข้าทั้งหมด ตามลำดับ

³⁹ ณ วันที่ 13 พฤษภาคม 2569 ประเทศที่มีการแจ้งเตือนเฝ้าระวังระดับสูงสุด ได้แก่ สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร แคนาดา เยอรมนี สิงคโปร์ สวิตเซอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ เซนต์คิตส์ และเนวิส สวีเดน และตุรกี โดยพบว่ามีการแจ้งเตือนผู้ป่วยจำนวน 11 ราย

⁴⁰ โดยเฉพาะมาตรการด้านสุขอนามัยพืชและสัตว์ (Sanitary and Phytosanitary) ที่เข้มงวดขึ้นเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อ รวมทั้งการเพิ่มของอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barriers to Trade) จากการกำหนดมาตรฐานการบรรจุภัณฑ์ หรือการเรียกใบรับรองความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosafety Certificate) เพิ่มเติม

ความเสี่ยงต่อความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนและธุรกิจไทย
ท่ามกลางผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

ณ สิ้นไตรมาสแรกของปี 2569 สินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินกลับมาขยายตัวได้เล็กน้อย อย่างไรก็ตาม สถานการณ์สินเชื่อยังคงมีความเปราะบาง โดยการขยายตัวของสินเชื่อธุรกิจยังคงกระจุกตัวอยู่ในธุรกิจขนาดใหญ่ ส่วนสินเชื่อธุรกิจ SMEs ยังคงหดตัวและมีคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลงต่อเนื่อง โดยสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) ต่อสินเชื่อรวมของธุรกิจ SMEs ณ สิ้นไตรมาสที่ 4 ของปี 2568¹ อยู่ที่ร้อยละ 9.12 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.51 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ขณะที่สัดส่วนสินเชื่อ Stage 2 ต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ร้อยละ 15.82 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 14.78 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ด้านสินเชื่อครัวเรือนแม้ว่าแนวโน้มคุณภาพสินเชื่อไม่ได้ปรับลดลงมากนัก แต่ภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้สถาบันการเงินเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อแก่ภาคครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง และเป็นข้อจำกัดที่สำคัญต่อการบริโภคในระยะต่อไป นอกจากนี้ ราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ยังมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจโดยมีรายละเอียด ดังนี้

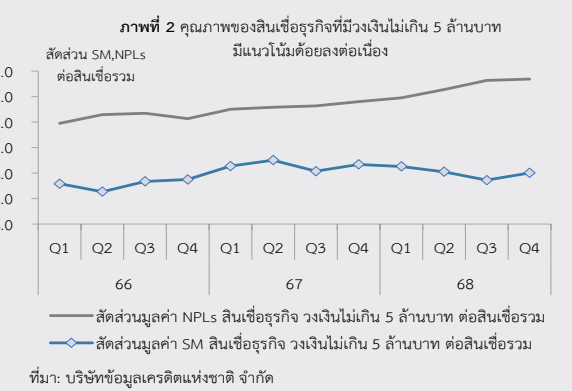
(1) ผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือน: ค่าเดินทางและราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่เพิ่มขึ้นจากราคาพลังงาน จะทำให้รายได้ที่แท้จริงของครัวเรือนปรับลดลง ส่งผลให้รายได้คงเหลือหลังหักค่าใช้จ่ายจำเป็นลดลง และกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือน ทั้งนี้ กลุ่มครัวเรือนที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบเป็นลำดับแรกได้แก่ ครัวเรือนรายได้น้อย และครัวเรือนที่มีภาระผ่อนชำระหนี้สูง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการชำระหนี้มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของระดับรายได้ค่อนข้างสูง ทั้งนี้ จากข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ พบว่า ในปี 2568 บัญชีสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท มีจำนวนบัญชีที่ผิดนัดชำระ 31 – 90 วัน หรือเป็นกลุ่มที่มีสินเชื่อที่ถูกจัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ (Special Mention Loans: SM)² เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ครัวเรือนที่มีบัญชีสินเชื่อในกลุ่มดังกล่าวนอกจากจะเผชิญปัญหาในการชำระหนี้ในปัจจุบันแล้ว ยังมีแนวโน้มที่ความสามารถในการชำระหนี้จะถูกกดดันจากราคาพลังงานที่ปรับเพิ่มขึ้นได้ในระยะต่อไป³

(2) ผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจ จากแรงกดดันด้านต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงาน ค่าขนส่ง และราคาปัจจัยการผลิตสำคัญ ๆ อาทิ ผลิตภัณฑ์พลาสติก บรรจุก๊าซพลาสติก และปุ๋ย โดยกลุ่มธุรกิจที่มีความเสี่ยงด้านความสามารถในการชำระหนี้ที่ลดลง ประกอบด้วย (1) ธุรกิจที่มีต้นทุนด้านพลังงานและค่าขนส่งในสัดส่วนสูง อาทิ ขนส่ง โลจิสติกส์ ประมง ธุรกิจการบิน และธุรกิจขนส่งสาธารณะ (2) ธุรกิจที่พึ่งพาวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตที่เกี่ยวข้องกับพลังงานและปิโตรเคมีในสัดส่วนสูง อาทิ พลาสติก บรรจุก๊าซพลาสติก ปุ๋ย เคมีภัณฑ์ และวัสดุก่อสร้าง (3) ธุรกิจปลายน้ำที่ใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นต้นทุนสำคัญ อาทิ ร้านอาหาร อาหารแปรรูป ภาคเกษตร ค่าปลิก-ค่าส่ง และธุรกิจบรรจุก๊าซ ทั้งนี้ ธุรกิจในสาขาดังกล่าว หากมีสภาพคล่องจำกัด มีภาระหนี้สูง หรือมีสัญญาณคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลงอยู่เดิม จะยิ่งมีความเสี่ยงที่จะมีความสามารถในการชำระหนี้ที่ด้อยลงได้ในระยะต่อไป โดยเฉพาะ SMEs ที่มีข้อจำกัดในการส่งผ่านต้นทุนที่เพิ่มขึ้นไปยังราคาขาย โดยข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด พบว่า ตั้งแต่ปี 2558 กลุ่ม SMEs ที่มีวงเงินกู้ยืมไม่เกิน 5 ล้านบาท มีสัดส่วนสินเชื่อ SM และสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) ต่อสินเชื่อรวมด้อยลงอย่างต่อเนื่อง (ภาพที่ 2) สะท้อนว่ากลุ่มธุรกิจดังกล่าวมีความเปราะบางต่อแรงกดดันด้านต้นทุนและสภาพคล่องอยู่แล้ว และหากเจอแรงกดดันด้านต้นทุนพลังงาน ค่าขนส่ง และราคาปัจจัยการผลิตในระยะต่อไป จะส่งผลกระทบต่อกำไรของธุรกิจและสภาพคล่อง ซึ่งบั่นทอนความสามารถในการชำระหนี้ในอนาคตได้⁴

ทั้งนี้ รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การสู้รบในภูมิภาคตะวันออกกลาง ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2569 ผ่านโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ประกอบด้วย (1) โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยคนละครึ่งเพื่อลดต้นทุนการผลิต (2) โครงการสินเชื่อปรับตัวเพื่อความยั่งยืนทางพลังงานสำหรับประชาชน ของธนาคารออมสิน (3) โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) GSB พลิกฟื้นธุรกิจไทย ของธนาคารออมสิน ซึ่งได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องยังได้ดำเนินมาตรการเพิ่มเติมเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตตะวันออกกลาง ประกอบด้วย (1) โครงการสินเชื่อบ้านอยู่เย็นเป็นสุข โครงการสินเชื่อบ้านเบอร์ 5 และโครงการสินเชื่อ Solar Roof ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ (2) มาตรการ EXIM Support Plus ของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (3) โครงการสินเชื่อ SME Green Productivity ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (4) มาตรการบรรเทาผลกระทบสำหรับกลุ่มเปราะบาง และ (5) มาตรการบรรเทาผลกระทบสำหรับกลุ่มคู่สัญญาภาครัฐ

ในระยะต่อไป หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรติดตามผลกระทบจากการส่งผ่านของต้นทุนพลังงานไปยังราคาสินค้าและบริการ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพสินเชื่อของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจอย่างใกล้ชิด ควบคู่ไปกับการติดตามและประเมินผลการดำเนินมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบดังกล่าวอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินมาตรการให้เป็นไปอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

¹ ข้อมูลจากตาราง FI_NP_008_S2 : ยอดคงค้างสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์จำแนกตามการจัดชั้น ของธนาคารแห่งประเทศไทย
² สินเชื่อผิดนัดชำระ 31 – 90 วัน
³ สอดคล้องกับผลการศึกษาของธนาคารแห่งประเทศไทย (Nualsri et al., 2014) ซึ่งสรุปว่า การเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อ SME ในภาคครัวเรือน โดยเงินเฟ้อที่สูงขึ้นจะส่งผลให้สินเชื่อ SM ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นในไตรมาสถัดไป
⁴ แนวโน้มดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งระบุว่า การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อ SM ในภาคธุรกิจ โดยราคาน้ำมันที่ปรับสูงขึ้นจะส่งผลให้สินเชื่อ SM เพิ่มขึ้นในช่วง 3 ไตรมาสถัดไป สะท้อนว่าแรงกดดันด้านต้นทุนการผลิตสามารถส่งผ่านไปสู่อุปสงค์ด้านคุณภาพสินเชื่อของภาคธุรกิจได้ในระยะต่อไป

4) ความผันผวนของสภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มรุนแรงและส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะภาคเกษตรมากขึ้น แม้ว่าปริมาณน้ำสะสมจะอยู่ในระดับสูง สะท้อนจากสถานการณ์ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทั่วประเทศทั้งสิ้น 35 แห่ง⁴¹ พบว่ามีปริมาณน้ำกักเก็บจำนวน 19,041 ล้าน ลบ.ม. โดยมีปริมาณน้ำสูงกว่าร้อยละ 5.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และสูงกว่าร้อยละ 20.3 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 5 ปี (ปี 2564 – 2568) อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 คาดการณ์ว่าความเสี่ยงจากการเข้าสู่ปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยพิจารณาจากการพยากรณ์ความน่าจะเป็นของปรากฏการณ์ ENSO ฉบับล่าสุด ณ เดือนพฤษภาคม 2569 ที่บ่งชี้ว่าดัชนีความน่าจะเป็นในการเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญอยู่ในช่วงร้อยละ 0.92–0.98 ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2569 และช่วงร้อยละ 0.96 – 0.98 ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2569 ซึ่งสภาวะดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดปัญหาฝนทิ้งช่วงและภัยแล้งที่ยาวนานกว่าปกติ และมีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อผลิตภาพและพื้นที่ที่เก็บเกี่ยวในฤดูเพาะปลูก 2569/2570 ของสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ข้าวนาปี มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ซึ่งอาจกลายเป็นแรงกดดันต่อรายได้เกษตรกรและห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

แนวโน้มการเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) และผลกระทบต่อภาคการเกษตรของไทยในช่วงครึ่งหลังของปี

จากการพยากรณ์ความน่าจะเป็นของปรากฏการณ์ ENSO ฉบับล่าสุดเดือนพฤษภาคม 2569 พบว่า ดัชนีความน่าจะเป็นในการเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 ปรับตัวเพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูง เมื่อเทียบกับการพยากรณ์ในช่วงก่อนหน้า โดยความน่าจะเป็นในการเกิด El Niño ในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 ไว้ในช่วงร้อยละ 0.92 – 0.98 ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2569 และช่วงร้อยละ 0.96 – 0.98 ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2569¹ สะท้อนถึงการเปลี่ยนผ่านจากสภาวะ Neutral เข้าสู่ El Niño ที่รวดเร็วและรุนแรงกว่าที่คาดการณ์ไว้ในการพยากรณ์เมื่อเดือนมกราคมและเดือนกุมภาพันธ์ 2569 ที่ผ่านมา

El Nino Probabilities	2569												2570
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
การพยากรณ์ ณ ม.ค. 2569	0.00	0.00	0.02	0.11	0.25	0.38	0.50	0.57	0.61				
การพยากรณ์ ณ ก.พ. 2569		0.00	0.00	0.01	0.07	0.25	0.42	0.52	0.59	0.61			
การพยากรณ์ ณ มี.ค. 2569			0.00	0.01	0.15	0.45	0.62	0.72	0.80	0.82	0.83		
การพยากรณ์ ณ เม.ย. 2569				0.00	0.20	0.61	0.79	0.87	0.90	0.92	0.93	0.92	
การพยากรณ์ ณ พ.ค. 2569					0.16	0.82	0.92	0.96	0.98	0.98	0.98	0.98	0.96

ที่มา: National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA)

ในช่วงที่เหลือของปี 2569 ปรากฏการณ์เอลนีโญยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญต่อภาคการผลิตทางการเกษตรของไทย โดยมีลักษณะเด่นคือปริมาณน้ำฝนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ (1,623.9 มิลลิเมตร) และการกระจายตัวไม่สม่ำเสมอ ซึ่งอาจนำไปสู่ความเสี่ยงในหลายมิติ ดังนี้ (1) **ด้านผลผลิต** โดยเฉพาะข้าวนาปี (พื้นที่เพาะปลูก 66.12 ล้านไร่) มีความเสี่ยงสูงต่อการลดลงของผลผลิตจากการขาดน้ำในช่วงเพาะปลูกและการเจริญเติบโต (เดือนมิถุนายน ถึง เดือนสิงหาคม 2569) ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาทิ อุบลราชธานี นครราชสีมา และสุรินทร์ และภาคกลางตอนบน อาทิ นครสวรรค์ พิจิตร โขง และกำแพงเพชร รวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ อาทิ มันสำปะหลัง (พื้นที่เพาะปลูก 8.80 ล้านไร่) อ้อยโรงงาน (พื้นที่เพาะปลูก 10.08 ล้านไร่) และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (พื้นที่เพาะปลูก 6.51 ล้านไร่) แม้พืชเศรษฐกิจดังกล่าวจะมีความทนทานต่อสภาพอากาศที่แห้งแล้ง แต่ผลผลิตต่อไร่มีแนวโน้มปรับตัวลดลงจากความรุนแรงของสภาพอากาศ และกลุ่มไม้ผล² (พื้นที่เพาะปลูก 5.67 ล้านไร่) และพืชผักและไม้ดอก³ (พื้นที่เพาะปลูก 0.45 ล้านไร่) มีความเสี่ยงต่อคุณภาพผลผลิตที่ลดลง โดยเฉพาะผลไม้ที่มีความต้องการน้ำสม่ำเสมอ เช่น ทุเรียน (พื้นที่เพาะปลูก 1.95 ล้านไร่) มังคุด (พื้นที่เพาะปลูก 0.40 ล้านไร่) และลำไย (พื้นที่เพาะปลูก 1.63 ล้านไร่) ตามลำดับ (2) **ด้านต้นทุน** โดยต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นจาก การดูแลรักษาพืชผล (สัดส่วนร้อยละ 39.87 ของภาคเกษตร⁴) และค่าใช้จ่ายในการจัดหาปุ๋ย (สัดส่วนร้อยละ 0.27 ของภาคเกษตร) และ (3) **ด้านรายได้** โดยผลกระทบต่อผลผลิตที่ลดลงและต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้รายได้เกษตรกรปรับตัวลดลง และเป็นปัจจัยกดดันการบริโภคภายในประเทศ ขณะเดียวกัน การส่งออกสินค้าเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 8.15 ของการส่งออกสินค้ารวมทั้งหมดในปี 2568) มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ซึ่งอาจกระทบต่อรายได้จากการส่งออกและความสามารถในการแข่งขันของไทยในตลาดโลก

ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือกับความไม่แน่นอนและสร้างความยืดหยุ่น (Resilience) ให้แก่ภาคเกษตรของไทย (สัดส่วนร้อยละ 8.89 ต่อ GDP) อย่างยั่งยืน ภาครัฐจำเป็นต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดและดำเนินนโยบายที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) **การยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเชิงรุก** โดยเฉพาะการเร่งจัดทำแผนจัดสรรน้ำสำหรับพืชเศรษฐกิจและการส่งเสริมพืชใช้น้ำน้อยในพื้นที่นอกเขตชลประทาน (สัดส่วนร้อยละ 75.83 ต่อ พื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด⁵) เพื่อลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนน้ำในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 ควบคู่ไปกับ (2) **การกระจายความเสี่ยงในห่วงโซ่อุปทานปัจจัยการผลิต** ผ่านการประสานงานจัดหาแหล่งนำเข้าปุ๋ยเคมีทางเลือกใหม่เพื่อลดการพึ่งพิงภูมิภาคตะวันออกกลาง (สัดส่วนร้อยละ 71.4 ต่อการนำเข้ารวม) พร้อมทั้งเร่งส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรในการใช้ปุ๋ยเคมีตามชุดดิน และคว่ำไถดินในแต่ละพื้นที่ เพื่อสกัดปุ๋ยที่เหมาะสมกับแต่ละชนิดที่พืชผลทางการเกษตรในแต่ละภูมิภาคที่จะช่วยให้การใช้ปุ๋ยเคมีมีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดต้นทุนสารเคมีภัณฑ์ที่มีราคาแพง

¹ 1.0 หมายถึงมีโอกาสเกิดสภาวะดังกล่าวร้อยละ 100 และ 0.0 หมายถึงไม่มีโอกาสเกิดสภาวะดังกล่าวเลย
² ประกอบด้วย พื้นที่เพาะปลูกที่ให้ผลผลิตของลำไย ทุเรียน มังคุด เงาะ ลองกอง ลิ้นจี่ มะพร้าว ส้มเขียวหวาน และกล้วยหอม
³ ประกอบด้วย พื้นที่เพาะปลูกที่ให้ผลผลิตของกล้วยไม้ มะเขือเทศ ข้าวโพดฝักอ่อน และข้าวโพดหวาน
⁴ ข้อมูลสัดส่วนปัจจัยการผลิตขั้นกลางของการประปา และการผลิตและขยายปราชศัตรูพืช จากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทยปี 2564
⁵ สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2566 ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

⁴¹ ข้อมูลจากศูนย์ปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ (SWOC) กรมชลประทาน ณ วันที่ 30 เมษายน 2569

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 2569	
	2566	2567	2568	ณ 16 ก.พ. 2569	ณ 18 พ.ค. 2569
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก (%) ^{1/}	3.1	3.3	3.6	3.0	2.9
สหรัฐอเมริกา	2.9	2.8	2.1	2.1	2.3
ยูโรโซน	0.4	0.9	1.4	1.2	0.7
ญี่ปุ่น	0.7	-0.2	1.2	0.7	0.6
จีน	5.4	5.0	5.0	4.4	4.4
อัตราการขยายตัวปริมาณการค้าโลก (%)	0.9	3.7	5.1	2.6	3.6
อัตราแลกเปลี่ยน	34.8	35.3	32.9	31.0 – 32.0	32.0 - 33.0
ราคาน้ำมัน (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	81.9	79.7	68.3	58.0 – 68.0	85.0 - 95.0
ราคาส่งออก (%)	1.2	1.4	0.7	0.5 – 1.5	1.8 – 2.8
ราคานำเข้า (%)	0.3	0.8	3.0	1.0 – 2.0	5.3 – 6.3
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)	28.1	35.5	33.0	35.0	32.0
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) ^{2/}	1.07	1.50	1.47	1.65	1.49

หมายเหตุ: ^{1/} เศรษฐกิจโลกคำนวณ Trade weight เฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ
^{2/} ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.
 ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2569

- เศรษฐกิจโลกในปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 2.9 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.6 ในปี 2568 และปรับลดจากร้อยละ 3.0 ในสมมติฐานประมาณการครั้งก่อน ตามการปรับลดคาดการณ์เศรษฐกิจสำคัญ ๆ ได้แก่ ยูโรโซน สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น และ อินเดีย เนื่องจากผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากภูมิภาคตะวันออกกลางในระดับที่สูง⁴² อย่างไรก็ตาม ภาคการค้าระหว่างประเทศยังสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตามความต้องการของสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับมาตรการภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ บางส่วนที่ถูกยกเลิกไป จะเป็นปัจจัยสนับสนุนต่อกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้แนวโน้มดังกล่าว คาดว่าปริมาณการค้าโลกในปี 2569 มีแนวโน้มจะขยายตัวร้อยละ 3.6 ปรับขึ้นจากร้อยละ 2.6 ในการประมาณการครั้งก่อน แต่ชะลอลงจากร้อยละ 5.1 ในปีก่อนหน้า
- ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 32.0 – 33.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. (ค่ากลาง 32.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.) แข็งค่าขึ้นจากเฉลี่ย 32.9 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 แต่อ่อนค่าลงจาก 31.0 – 32.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับทิศทางการอ่อนค่าของค่าเงินบาทในช่วงเดือนมีนาคมและเมษายนภายหลังจากเกิดสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางเฉลี่ยอยู่ที่ 32.3 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และ 32.4 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ และสอดคล้องกับการแข็งค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. (Trade weighted US dollar index) โดยคาดว่าในช่วงที่เหลือของปีค่าเงินบาทมีแนวโน้มผันผวนในทิศทางของการอ่อนค่าลงตามความไม่แน่นอนของสถานการณ์ความขัดแย้งและมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ ส่งผลให้นักลงทุนปรับเปลี่ยนการลงทุนในสินทรัพย์ความเสี่ยงต่ำมากขึ้น ประกอบกับการชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ จะส่งผลให้ค่าเงินของประเทศกำลังพัฒนาและเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่อ่อนค่าลงโดยเฉพาะประเทศที่มีความเสี่ยงจากการพึ่งพาพลังงานจากตะวันออกกลางในสัดส่วนที่สูง นอกจากนี้ แนวโน้มการลดลงของดุลบัญชีเดินสะพัดอันเป็นผลจากการชะลอตัวของภาคการส่งออกและรายรับจากการท่องเที่ยวต่างชาติ จะเพิ่มแรงกดดันต่อการอ่อนค่าของค่าเงินบาทเพิ่มเติม
- ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 85.0- 95.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล (ค่ากลาง 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล) ลดลงจาก 68.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2568 แต่ปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่ 63.0 ดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ส่งผลกระทบต่ออุปทานน้ำมันดิบจากภูมิภาคตะวันออกกลางซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 20 ของอุปทานโลก และทำให้ราคาน้ำมันดิบดูไบเร่งตัวสูงขึ้นจากเฉลี่ย 68.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในเดือนกุมภาพันธ์ 2569 ขึ้น 129.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในเดือนมีนาคม และ 106.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในเดือนเมษายน ตามลำดับ ทั้งนี้ ภายใต้สมมติฐานในกรณีฐาน ที่คาดว่าความขัดแย้งในตะวันออกกลางจะสิ้นสุดลงในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 และการขนส่งสินค้าผ่านช่องแคบฮอร์มุซจะสามารถกลับมาดำเนินการได้ส่งผลให้ระดับราคาน้ำมันโลกมีแนวโน้มที่จะปรับลดลงอย่างช้า ๆ ในช่วงครึ่งหลังของปี 2569
- ราคาสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2569 เพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 1.8 – 2.8 (ค่ากลางร้อยละ 2.3) เติบโตจากร้อยละ 0.7 ในปี 2568 และปรับขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 0.5 – 1.5 (ค่ากลางร้อยละ 1.0) ตามการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานและสินค้าอุตสาหกรรมขั้นต้น เช่นเดียวกับราคาสินค้านำเข้าขยายตัวในช่วงร้อยละ 5.3 – 6.3 (ค่ากลางร้อยละ 5.8) เติบโตจากร้อยละ 3.0 ในปีก่อนหน้า และปรับขึ้นจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 1.0 – 2.0 (ค่ากลางร้อยละ 1.5) ตามราคาน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

⁴² ในปี 2568 เกาหลีใต้ อินเดีย ใต้หวัน สิงคโปร์ และจีนมีการนำเข้าน้ำมันจากภูมิภาคตะวันออกกลางคิดเป็นร้อยละ 49.3 ร้อยละ 48.9 ร้อยละ 45.4 ร้อยละ 44.3 ร้อยละ 37.1 และร้อยละ 36.1 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ตามลำดับ

- 5) รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จำนวน 1.49 ล้านล้านบาท ปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่ 1.65 ล้านล้านบาท ตามแนวโน้มการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่ส่งผลให้อัตราค่าโดยสารเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับการปิดสนามบินและการลดลงของจำนวนเที่ยวบิน โดยเฉพาะสายการบินจากตะวันออกกลาง โดยคาดว่าในปี 2569 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติรวมทั้งสิ้น 32.0 ล้านคน ปรับลดลงจาก 35.0 ล้านคนในการประมาณการครั้งก่อน โดยเป็นการลดลงในส่วนของนักท่องเที่ยวตลาดระยะไกลและนักท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันออกกลางเป็นสำคัญ ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว เป็นกลุ่มที่มีการใช้จ่ายในระดับสูงส่งผลให้ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวคาดว่าจะอยู่ที่เฉลี่ย 46,736 บาทต่อคนต่อทริปปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่ 47,147 บาทต่อคนต่อทริป
- 6) การเบิกจ่ายงบประมาณ ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ร้อยละ 91.0 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด เท่ากับประมาณการครั้งก่อน แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 70.0 (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือในปีงบประมาณ 2569 ร้อยละ 90.5 ของงบประมาณทั้งหมด เท่ากับประมาณการครั้งก่อน แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 90.0 ตามลำดับ (3) อัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจในปี 2569 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 - ธันวาคม 2569) ร้อยละ 95.5 ของวงเงินงบประมาณ คิดเป็นเงินลงทุนประมาณ 3.39 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 4.02 จากปีก่อนหน้า และ (4) การเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 วงเงินรวม 400,000 ล้านบาท โดยคาดว่าจะภายในปี 2569 งบประมาณภายใต้แผนงานที่ 1 และแผนงานที่ 2 จะสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 172,000 ล้านบาท และ 50,000 ล้านบาท ตามลำดับ

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2569

เศรษฐกิจไทยในปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวในช่วงร้อยละ 1.5 - 2.5 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.0) เทียบกับร้อยละ 2.4 ในปี 2568 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 2.0 - 3.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.0 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 18 พฤษภาคม 2569 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 1.5 - 2.5 โดยมีค่ากลางการประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 2.0 ชะลอลงจากร้อยละ 2.4 ในปี 2568 ซึ่งเป็นการคงการประมาณการจากการแถลงข่าวในครั้งก่อน เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2569 แต่มีการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและการปรับเปลี่ยนสมมติฐานประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) การปรับสมมติฐานการใช้จ่ายภาครัฐ ประกอบด้วย (1) สมมติฐานการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ที่คาดว่าจะสามารถบังคับใช้และเบิกจ่ายได้ตามกระบวนการปกติของปีงบประมาณ ณ เดือนตุลาคม 2569 เร็วขึ้นจากสมมติฐานเดิมที่คาดว่าจะมีความล่าช้าของการเบิกจ่ายหนึ่งไตรมาส ส่งผลให้อัตราการเบิกจ่ายในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2570 โดยเฉพาะงบรายจ่ายลงทุนมีแนวโน้มสูงกว่าประมาณการเดิม และ (2) การใช้จ่ายภาครัฐภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 วงเงิน 400,000 ล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะในปี 2569 จะมีการเบิกจ่ายงบประมาณประมาณ 222,000 ล้านบาท แบ่งเป็น เงินโอนเพื่อใช้ในการบรรเทาผลกระทบต่อค่าครองชีพและลดผลกระทบทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการ 172,000 ล้านบาท และงบเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างพลังงานระยะยาว 50,000 ล้านบาท ส่งผลให้การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 และร้อยละ 3.1 ปรับเพิ่มจากร้อยละ 2.1 และร้อยละ 1.7 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามลำดับ
- 2) การปรับสมมติฐานปริมาณการค้าโลก ให้สอดคล้องกับความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวของการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงและปัญญาประดิษฐ์ ประกอบกับการปรับลดลงของอัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ภายหลังจากศาลฎีกาและศาลการค้าระหว่างประเทศมีคำวินิจฉัยระบุว่าการปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าของรัฐบาลสหรัฐฯ มิชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลให้การประมาณการครั้งนี้คาดว่าปริมาณการค้าโลกจะขยายตัวร้อยละ 3.6 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.6 ในการประมาณการครั้งก่อน ภายใต้อัตราการขยายตัวดังกล่าวส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 9.6 และร้อยละ 3.7 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.0 และร้อยละ 1.9 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามลำดับ
- 3) การปรับสมมติฐานจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ตามแนวโน้มการปรับตัวลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคตะวันออกกลางและกลุ่มนักท่องเที่ยวระยะไกล ส่งผลให้การประมาณการครั้งนี้คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะอยู่ที่ 32.0 ล้านคน ปรับลดลงจาก 35.0 ล้านคนในการประมาณการครั้งก่อน และทำให้รายรับนักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่ที่ 1.49 ล้านล้านบาท เทียบกับ 1.65 ล้านล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อน
- 4) การปรับสมมติฐานราคาน้ำมัน ตามสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ส่งผลให้ระดับราคาพลังงานโลกปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณน้ำมันดิบที่ส่งออกภูมิภาคตะวันออกกลางคิดเป็นประมาณร้อยละ 20 ของการส่งออกทั่วโลก ความขัดแย้งดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่ออุปทานโลก ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบดูไบเพิ่มขึ้นจากระดับ 71.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงก่อนที่จะมีเหตุการณ์ความไม่สงบ (วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2569) เร่งขึ้นไปสู่ระดับสูงสุดที่ 169.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ณ วันที่ 23 มีนาคม 2569 ก่อนที่จะปรับลดลงมาอยู่ที่เฉลี่ย 106.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรล ในเดือนเมษายน ทั้งนี้ ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 14 พฤษภาคม 2569 อยู่ที่ 93.1 ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรล และคาดว่าราคาน้ำมันจะเริ่มทยอยปรับตัวลดลงอย่างช้า ๆ ภายหลังจากสถานการณ์ผ่อนคลายลงในช่วงครึ่งหลังของปี ส่งผลให้การประมาณการครั้งนี้มีการปรับสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2569 เป็นเฉลี่ย 85.0 - 95.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ปรับเพิ่มขึ้นจาก 58.0 - 68.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรลในการประมาณการครั้งก่อน

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- 1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.7 ในปี 2568 และปรับขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในการประมาณการครั้งก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนเพิ่มเติมจากการดำเนินมาตรการบรรเทาผลกระทบของภาครัฐ ขณะที่ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.2 เท่ากับประมาณการครั้งก่อน และเร่งขึ้นจากร้อยละ 0.6 ในปี 2568 ตามการเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทั้งในส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 และงบประมาณรายจ่ายเหลือในปี
- 2) การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.5 ชะลอลงจากร้อยละ 4.9 ในปีก่อนหน้า แต่เป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.8 ในการประมาณการครั้งก่อน โดย (1) การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.5 ในปีก่อนหน้า และปรับเพิ่มจากร้อยละ 1.9 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ สอดคล้องกับการขยายตัวของการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูงและสาขาดิจิทัล ขณะที่ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.1 ชะลอลงจากร้อยละ 8.9 ในปีก่อนหน้า ตามกรอบวงเงินงบประมาณที่ปรับลดลง แต่เป็นการปรับเพิ่มจากร้อยละ 1.7 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับสมมติฐานการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ที่คาดว่าจะสามารถบังคับใช้และเบิกจ่ายได้ตามกำหนด ประกอบกับแรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากงบประมาณภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินฯ
- 3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 9.6 ชะลอลงจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 12.7 ในปี 2568 แต่ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการผ่อนคลายมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่การส่งออกบริการมีแนวโน้มชะลอลงตามการลดลงของนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยคาดว่าจะได้รับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จะอยู่ที่ 1.49 ล้านล้านบาท ปรับลดลงจาก 1.65 ล้านล้านบาทตามการปรับลดสมมติฐานของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ แต่ยังเพิ่มขึ้นจาก 1.47 ล้านล้านบาทในปี 2568 เนื่องจากการใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 6.2 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในการประมาณการครั้งก่อน แต่ชะลอลงจากร้อยละ 9.4 ในปีก่อนหน้า
- 4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 14.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13.0 ในปี 2568 และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.2 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชน รวมถึงการเร่งตัวของราคาสินค้านำเข้าจากระดับราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2569 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.7 ปรับขึ้นจากร้อยละ 2.5 ในการประมาณการครั้งก่อน และเร่งขึ้นจากร้อยละ 6.8 ในปี 2568
- 5) ดุลการค้า คาดว่าจะเกินดุล 1.12 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เทียบกับการเกินดุล 2.33 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในปี 2568 และปรับลดลงจากการเกินดุล 2.01 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในการประมาณการครั้งก่อน ทั้งนี้ เมื่อรวมกับดุลบริการที่มีแนวโน้มเกินดุลลดลงตามต้นทุนค่าขนส่งทางเรือที่มีแนวโน้มสูงขึ้นและรายรับจากนักท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่ำกว่าที่คาดไว้เดิม ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2569 มีแนวโน้มเกินดุล 6.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (ร้อยละ 1.0 ของ GDP) ต่ำกว่าการเกินดุล 1.59 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (ร้อยละ 2.8 ของ GDP) ในปี 2568 และปรับลดลงจากการเกินดุล 1.45 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (ร้อยละ 2.4 ของ GDP) ในการประมาณการครั้งก่อน
- 6) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2569 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 2.0 – 3.0 (ค่ากลางร้อยละ 2.5) เทียบกับการลดลงร้อยละ (-0.1) ในปี 2568 และเป็นการปรับเพิ่มขึ้นจากช่วงร้อยละ (-0.3) - 0.7 (ค่ากลางร้อยละ 0.2) ในการประมาณการครั้งก่อน ตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์สำคัญ

6. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2569 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1) การดำเนินมาตรการเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ภายใต้สถานการณ์ที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การบริหารจัดการความมั่นคงทางพลังงานเพื่อรองรับในกรณีที่สถานการณ์ความขัดแย้งมีความยืดเยื้อ ประกอบด้วย (1.1) การบริหารจัดการด้านอุปทาน โดยมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการจัดหาเชื้อเพลิงจากแหล่งสำรองหลากหลาย (Diversification) เพื่อทดแทนการนำเข้าจากตะวันออกกลาง การเพิ่มกำลังการผลิตจากแหล่งผลิตภายในประเทศ รวมถึงการติดตามและบริหารปริมาณพลังงานสำรองทั้งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติของประเทศให้เพียงพอเพื่อสร้างความมั่นใจว่าประเทศไทยจะไม่เข้าสู่ภาวะขาดแคลนพลังงาน และ (1.2) การบริหารจัดการด้านอุปสงค์ โดยการใช้กลไกราคาและมีโซราคาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการลดแรงกดดันเชิงรุกทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน (2) การดำเนินมาตรการเฉพาะเจาะจงแบบมุ่งเป้า (Targeted) เพื่อดูแลผลกระทบต่อภาคธุรกิจจากการปรับขึ้นของต้นทุนพลังงาน โดยเฉพาะกลุ่มที่มีสัดส่วนการพึ่งพิงพลังงานสูงซึ่งได้รับผลกระทบรุนแรงและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในวงกว้าง อาทิ ภาคขนส่ง ภาคประมง และภาคก่อสร้าง รวมทั้งให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ขณะเดียวกัน ยังควรดูแลการปรับราคาสินค้าในบัญชีสินค้าควบคุมอย่างเข้มงวดเพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาสินค้าที่จำเป็นของครัวเรือน ควบคุมไปกับการให้ความช่วยเหลือแบบมุ่งเป้าต่อกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบาง ซึ่งจะสามารถป้องกันแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ที่จะส่งผลซ้ำเติมแรงกดดันเงินเฟ้อด้านการผลิต และช่วยลดแรงกดดันทางการคลังที่เกิดจากมาตรการการให้ความช่วยเหลือในวงกว้าง (3) การดูแลความเพียงพอของวัตถุดิบในภาคการผลิตอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการขาดแคลน โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าวัตถุดิบที่พึ่งพาการนำเข้าจากตะวันออกกลางในสัดส่วนสูง โดยติดตามสต็อกสินค้าวัตถุดิบสำคัญควบคู่กับการหาแหล่งนำเข้าชดเชย และการใช้วัตถุดิบทางเลือกอื่นที่สามารถใช้ในการผลิตทดแทนได้ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการผลิตของห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศ (4) การส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านของพลังงานและการปรับตัวเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดโดยเฉพาะในการผลิตไฟฟ้าผ่านการเร่งกระบวนการซื้อกระแสไฟฟ้าโดยตรง (Direct PPA) การขายไฟฟ้าส่วนเกินในราคาขายปลีก (Net metering) และการลงทุนในระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ (Smart Grid) ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- 2) การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะโครงการลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนไปแล้วในช่วงก่อนหน้าให้เกิดการลงทุนจริง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การอำนวยความสะดวกและการแก้ไขอุปสรรคในการลงทุน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของภาครัฐและปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคของการประกอบธุรกิจผ่านการเร่งดำเนินการระบบ Thailand FastPass ตลอดจนจนถึงการยกระดับการดำเนินการต่าง ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนการดำเนินงานของภาคธุรกิจ อาทิ การให้บริการพิธีการทางด้านศุลกากร และการอนุมัติใบรับรองมาตรฐานสินค้า พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขการส่งเสริมการลงทุนและการดำเนินงานในเชิงรุกเพื่อให้นักลงทุนที่ได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนแล้วมีการลงทุนจริงโดยเร็ว (2) การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการลงทุน ประกอบด้วย (2.1) การส่งเสริมการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม อาทิ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ดิจิทัล ซอฟต์แวร์ หุ่นยนต์ ระบบอัตโนมัติ เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการให้สามารถรองรับการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยียุคใหม่ (2.2) การสนับสนุนผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs ให้สามารถรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและยกระดับขีดความสามารถในการผลิตทั้งการปรับปรุงเครื่องมือเครื่องจักรและกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมสมัยใหม่โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมด้านดิจิทัลและเทคโนโลยีสีเขียว และเพื่อให้มีศักยภาพ สามารถร่วมทุนและเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่การผลิตโลก (2.3) การยกระดับศักยภาพแรงงานในทักษะที่ยังขาดแคลนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ผ่านการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมสายอาชีพที่เน้นการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงาน (Work-Integrated Learning) ควบคู่ไปกับการดึงดูดแรงงานทักษะสูงจากต่างประเทศให้เข้ามาทำงานเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้แก่แรงงานไทย และ (2.4) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ทั้งด้านขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะการบริหารจัดการอุปทานด้านพลังงานไฟฟ้า พลังงานสะอาด และน้ำประปาให้เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และ (3) การสร้างประโยชน์เนื่องจากการลงทุนจากต่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ โดย (3.1) การกำหนดเงื่อนไขเพื่อส่งเสริมการใช้วัตถุดิบภายในประเทศมากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ ควบคู่ไปกับการสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจและการทำสัญญาการซื้อขายสินค้าระยะยาว (Long-term contract) กับประเทศผู้ส่งออกวัตถุดิบสำคัญในกรณีที่ไม่สามารถผลิตภายในประเทศได้ และ (3.2) การกำหนดเงื่อนไขให้มีกลไกในการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศโดยเฉพาะ SMEs ไทยให้ได้รับประโยชน์ผ่านการฝึกอบรม การให้คำปรึกษา และการสนับสนุนด้านเทคนิค โดยการสร้างแพลตฟอร์มจับคู่ธุรกิจ รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะหรือสาธิตทางเทคโนโลยี เพื่อเชื่อมต่อกับความรู้ความเชี่ยวชาญจากต่างประเทศเข้ากับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย
- 3) การรักษาการขยายตัวของภาคการส่งออกให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ โดยการเตรียมความพร้อมต่อกระบวนการโต้สวนตามมาตรา 301 และรองรับความเสี่ยงของการใช้มาตรา 201 ภายใต้กฎหมายการค้าปี 1974 (the Trade Act of 1974) โดยเร่งส่งเสริมการใช้สินค้า และวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลางในประเทศ (Local content) (2) การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยง โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่มีแนวโน้มสูญเสีย

ส่วนแบ่งตลาด ควบคู่ไปกับการเร่งเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการเจรจา ได้แก่ ข้อตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรป เกาหลีใต้ ปากีสถาน ตุรกี ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ที่มีศักยภาพ ได้แก่ กลุ่มประเทศ ภูมิภาคตะวันออกกลาง แอฟริกา และเอเชียใต้ (3) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการสำคัญของประเทศคู่ค้าที่จะมีผลบังคับใช้ในปี 2569 – 2570 ได้แก่ มาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) และ ข้อกำหนดด้านการนำเข้าสินค้าที่มีส่วนในการตัดไม้ทำลายป่า (EUDR) ของสหภาพยุโรป (4) การลดต้นทุนการผลิตและต้นทุนการดำเนินธุรกิจ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และการช่วยเหลือผู้ประกอบการในการปรับตัวต่อมาตรการทางการค้าให้มีความทันสมัยโดยเฉพาะมาตรการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานของประเทศคู่ค้าสำคัญ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และ (5) การให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการขนส่งสินค้าเพื่อให้สินค้าไทยสามารถเข้าถึงตลาดสำคัญ ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดตะวันออกกลาง และตลาดระยะไกลที่มีค่าใช้จ่ายในการขนส่งเพิ่มขึ้น

- 4) การรักษาแรงสนับสนุนของการใช้จ่ายภาครัฐควบคู่ไปกับการรักษาวินัยการเงินการคลัง โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569 ให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90.7 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบลงทุนที่ควรเร่งรัดให้มีการเบิกจ่ายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด (2) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 ให้สามารถบังคับใช้ได้ตามกำหนด พร้อมทั้งการเร่งรัดให้หน่วยงานต่าง ๆ เตรียมความพร้อมในการดำเนินการโครงการลงทุนที่มีความสำคัญให้สามารถเริ่มดำเนินการและเบิกจ่ายได้ตั้งแต่ช่วงต้นปีงบประมาณ โดยควรให้งบลงทุนในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2570 มีการเบิกจ่ายไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด (3) การบริหารจัดการงบประมาณภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนแปลงผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 วงเงิน 400,000 ล้านบาท ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายและดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัดกุม และสอดคล้องกับข้อเท็จจริงของเงื่อนไขและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และ (4) การรักษาพื้นที่ทางการคลังให้เพียงพอสำหรับการรองรับสถานการณ์ความไม่แน่นอนในอนาคต ทั้งจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้า และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ผ่านการกำหนดแนวทางในการลดการขาดดุลทางการคลังและการลดสัดส่วนหนี้สาธารณะอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อรักษาพื้นที่ทางการคลังและอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศในระยะต่อไป
- 5) การดูแลผลกระทบต่อภาคเกษตรจากการเพิ่มขึ้นของราคาวัตถุดิบทางการเกษตรและการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดย (1) การเร่งจัดหาแหล่งนำเข้าอื่น ๆ เพื่อชดเชยการนำเข้าแม่ปุ๋ยยูเรียจากตะวันออกกลาง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยสังเคราะห์หรือปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ รวมถึงการบรรเทาผลกระทบทางด้านต้นทุนพลังงานที่เพิ่มขึ้นทั้งในส่วนของ การใช้เครื่องจักรกลเพื่อการเกษตรและการขนส่งสินค้าเกษตร และ (2) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสำรองน้ำให้มีเพียงพอต่อการเพาะปลูก และเตรียมรับมือกับความเสียหายของพืชช่วง/ภัยแล้งอันเนื่องมาจากผลกระทบของปรากฏการณ์ซูเปอร์เอลนีโญที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการใช้ปุ๋ยเคมีในการเพาะปลูก 2569/2570
- 6) การแก้ไขปัญหาด้านการเข้าถึงสินเชื่อของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน โดยให้ความสำคัญแก่ (1) การลดแรงกดดันจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในภาคครัวเรือน โดย (1.1) เร่งประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ลูกหนี้รายย่อยที่มีภาระหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เข้ารับการปรับโครงสร้างหนี้และปิดจบหนี้ตามมาตรการ “ปิดหนี้ไว ไปต่อได้” และ (1.2) การเร่งรัดปรับโครงสร้างหนี้เชิงรุกให้กับลูกหนี้รายย่อยที่เริ่มประสบปัญหาในการชำระหนี้ (2) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้แก่ภาคธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาด้านการเข้าถึงสภาพคล่องและได้รับผลกระทบซ้ำเติมจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางและมาตรการกีดกันทางการค้า (3) การเร่งดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในระยะต่อไป โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับฐานข้อมูลหนี้สินครัวเรือนให้ครบถ้วน ครอบคลุมผู้ให้บริการทางการเงินทุกประเภท และการจัดทำฐานข้อมูลภาระหนี้นอกระบบ และข้อมูลทางเลือก (Alternative data) รวมทั้งเชื่อมโยงกับข้อมูลภาระหนี้ในระบบ เพื่อให้มีฐานข้อมูลครบถ้วนสำหรับใช้ดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ควบคู่กับการวิเคราะห์ศักยภาพร่วมกับพฤติกรรมเชิงบวก และประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกหนี้ได้อย่างเหมาะสม และ (4) การสร้างความตระหนักรู้ทางการเงิน โดยเฉพาะทัศนคติในการวางแผนการใช้จ่ายเพื่อป้องกันการก่อหนี้เกินตัว ควบคู่ไปกับการบริหารความเสี่ยงเพื่อรองรับเหตุฉุกเฉิน

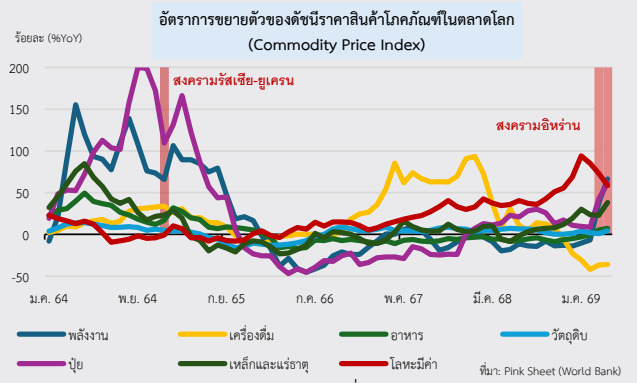
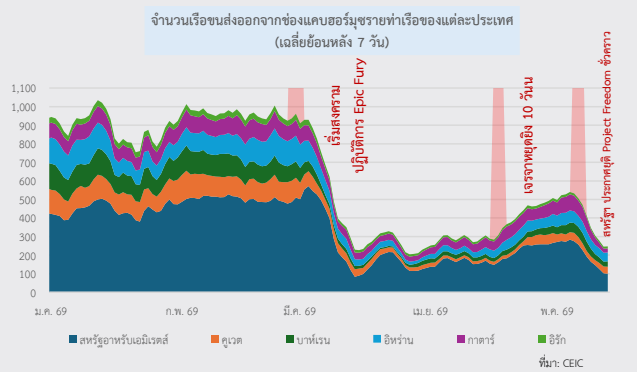
ผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางต่อเศรษฐกิจไทย

ความขัดแย้งในตะวันออกกลางทวีความรุนแรงขึ้นภายหลังจากเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2569 ที่มีการปฏิบัติทางการทหารและการโจมตีตอบโต้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่สำคัญหลายพื้นที่ในภูมิภาคตะวันออกกลาง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานน้ำมันที่ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก¹ นอกจากนี้ หลายประเทศประกาศปิดน่านฟ้าและระงับเส้นทางการบินในพื้นที่อย่างเร่งด่วน รวมถึงการปิดช่องแคบฮอร์มุซ (Strait of Hormuz) ซึ่งเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์สำคัญในการขนส่งน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติที่สำคัญของโลก โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 40 และร้อยละ 20 สำหรับการขนส่งทางทะเลทั่วโลก² และก่อให้เกิดภาวะหยุดชะงักของการเดินเรือ (Disruption of shipping) สถานการณ์ดังกล่าวยังคงยืดเยื้อและเพิ่มความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางพลังงาน โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากตะวันออกกลางในสัดส่วนที่สูง ส่งผลให้ราคาพลังงานและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อาทิ ปุ๋ย และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีและพลาสติก ในหลายประเทศรวมถึงประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ในรอบหลายปี ซึ่งความผันผวนดังกล่าวได้กลายเป็นแรงกดดันต่อต้นทุนการผลิตในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ตลอดจนเป็นปัจจัยเร่งให้อัตราเงินเฟ้อปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในการประเมินผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยจากความขัดแย้งดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ผ่านตามกลไกการส่งผ่านที่สำคัญ ประกอบด้วย (1) ด้านอุปทานและราคาพลังงาน (2) ด้านห่วงโซ่การผลิต (3) ด้านการค้าระหว่างประเทศ (4) ด้านการท่องเที่ยว และ (5) ด้านตลาดเงินตลาดทุน

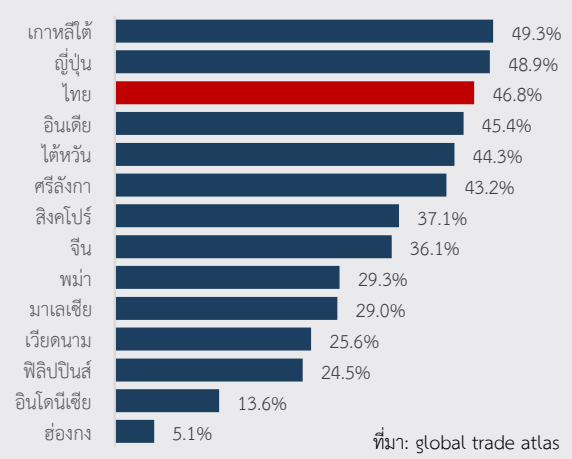
1. ผลกระทบต่ออุปทานและราคาพลังงาน

ผลกระทบด้านพลังงานของแต่ละประเทศส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสัดส่วนการพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากตะวันออกกลาง โดยพบว่าประเทศในภูมิภาคเอเชียมีสัดส่วนการนำเข้าพลังงานจากตะวันออกกลางในสัดส่วนที่สูง โดยประเทศไทยมีการนำเข้าพลังงานจากตะวันออกกลางในสัดส่วนที่สูงถึงร้อยละ 46.8 ในปี 2568 โดยเป็นการนำเข้าน้ำมันดิบร้อยละ 59.0 และก๊าซธรรมชาติร้อยละ 24.3 ต่อการนำเข้าทั้งหมด

ขณะที่การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันในตลาดโลกส่งผลให้เกิดแรงกดดันต่อระดับราคาน้ำมันสำเร็จรูปในประเทศไทย แม้ว่าในช่วงแรกรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะตรึงราคาพลังงานภายในประเทศในช่วงแรกเพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยใช้กลไกกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงในการชดเชยราคา อย่างไรก็ตาม ภายใต้อัตราการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงข้อจำกัดของกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งปัจจุบัน (ณ วันที่ 10 พฤษภาคม 2569) มีฐานะขาดดุล 63,279 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลได้มีการผ่อนคลายให้ราคาน้ำมันในประเทศเป็นไปตามกลไกตลาดมากขึ้น โดย ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2569 ราคาน้ำมันดีเซลเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 41.45 บาทต่อลิตร จากเดิมที่ตรึงราคาไว้ที่ 29.94 บาทต่อลิตร เช่นเดียวกับกับราคาน้ำมันเบนซิน 95 ที่ 44.05 บาทต่อลิตร จากเดิม 30.55 บาทต่อลิตร และทำให้ดัชนีราคาผู้ผลิตและดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนเมษายนเร่งตัวขึ้นเป็นร้อยละ 9.1 และร้อยละ 2.8 สูงสุดนับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2565 และเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ตามลำดับ ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของระดับราคาพลังงานมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ภาคครัวเรือนของไทยมากกว่าประเทศอื่นในภูมิภาคเนื่องจากตะกร้าดัชนีราคาผู้บริโภคของไทยก็มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายพลังงานประมาณร้อยละ 14 สูงสุดในภูมิภาค

สัดส่วนการนำเข้าพลังงานจากตะวันออกกลางต่อการนำเข้าน้ำมันทั้งหมดของประเทศในเอเชีย ปี 2568

¹ แท่นขุดเจาะน้ำมันในภูมิภาคตะวันออกกลางที่เปิดดำเนินการในเดือนเมษายน 2569 อยู่ที่ 480 แท่น เทียบกับ 538 แท่นในเดือนกุมภาพันธ์ 2569

² UNCTAD ข้อมูล 7 วันก่อนหน้าเหตุการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

ผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางต่อเศรษฐกิจไทย (ต่อ)

นอกจากผลกระทบโดยตรงจากราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้นแล้ว เศรษฐกิจยังได้รับผลกระทบที่ส่งผ่านจากต้นทุนในสาขาการผลิตที่มีต้นทุนน้ำมันในสัดส่วนที่สูง ได้แก่ ประมง การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน อุตสาหกรรมเคมี การไฟฟ้าและการประปาและการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน เช่นเดียวกับภาคการผลิตที่มีต้นทุนค่าขนส่งในสัดส่วนที่สูง ประกอบด้วย การผลิตปุ๋ยเคมี การก่อสร้าง การค้าส่ง และการผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตและซีเมนต์ เป็นต้น ภาคการผลิตข้างต้นจะเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นและมีแนวโน้มที่จะส่งผ่านต้นทุนมาสู่ผู้บริโภคผ่านการปรับขึ้นราคาสินค้าและบริการต่อไป

สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อมูลค่าการใช้น้ำมันค่าขึ้นกลางทั้งหมด		สัดส่วนต้นทุนด้านการขนส่งต่อต้นทุนการผลิตทั้งหมด	
สาขาการผลิต	ร้อยละ	สาขาการผลิต	ร้อยละ
ประมง	31.2	ปุ๋ยเคมี	15.6
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	23.1	การก่อสร้างอาคาร	7.5
การขนส่งและการสื่อสาร	21.1	ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง	6.3
อุตสาหกรรมเคมี	11.5	การค้าส่ง	5.7
การไฟฟ้าและการประปา	8.5	ผลิตภัณฑ์คอนกรีตและซีเมนต์	4.9
โลหะขั้นมูลฐาน	8.5	แปงและธัญพืชอื่นๆ	4.2
พืชผล	7.1	ผลิตภัณฑ์กระดาษ	4.1
การก่อสร้าง	3.1	ผัก	4.0
ขายส่ง ขายปลีก	2.7	อ้อย	3.9
ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	2.6	ข้าวโพด	3.7
เครื่องตัดและผลิตภัณฑ์ยาสูบ	2.5	ผลไม้	3.5
เครื่องจักร	2.1	ยาง	3.5
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	1.8	อาหารสัตว์	2.8
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	1.4	ข้าว	2.7

ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ปี 2564

2. ผลกระทบต่อภาคการผลิตจากปัญหาห่วงโซ่อุปทานการผลิต

สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง นอกจากจะส่งผลกระทบต่ออุปทานพลังงานของไทยแล้ว ยังส่งผลกระทบต่ออุปทานวัตถุดิบอื่นที่ไทยมีการพึ่งพาการนำเข้าจากตะวันออกกลางในสัดส่วนที่สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์จากน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ได้แก่ แนฟทา (นำเข้าจากตะวันออกกลางคิดเป็นร้อยละ 90.20 ของการนำเข้าทั้งหมด) โพรเพน (ร้อยละ 43.30) เอทิลีน (ร้อยละ 22.20) โพรพิลีน (ร้อยละ 1.20) และ ก๊าซฮีเลียม (ร้อยละ 56.80) ซึ่งการขาดแคลนวัตถุดิบดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยทั้งภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม

2.1 ภาคอุตสาหกรรมการผลิต

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต พบว่า ภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบโดยตรงรุนแรงที่สุด ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมที่พึ่งพาวัตถุดิบปิโตรเลียมและปิโตรเคมีเป็นวัตถุดิบหลัก ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในลักษณะเป็นการส่งผ่าน (Transmission Effect) จากอุตสาหกรรมต้นน้ำ (Upstream Industries) ไปสู่อุตสาหกรรมกลางน้ำ (Midstream Industries) และอุตสาหกรรมปลายน้ำ (Downstream Industries) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) กลุ่มอุตสาหกรรมต้นน้ำ ที่ใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติและพลังงานโดยตรง ซึ่งเป็นฐานของห่วงโซ่อุตสาหกรรมทั้งหมด จึงมีความเสี่ยงสูงสุดต่อความไม่แน่นอนจากอุปทานพลังงานและปิโตรเคมี (1) กิจกรรมการผลิตที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ การแยกก๊าซธรรมชาติ และการผลิตไฟฟ้า เนื่องจากประเทศไทยพึ่งพาน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติที่นำเข้าจากตะวันออกกลาง (2) กิจกรรมการผลิตที่มีความเสี่ยงปานกลาง

วัตถุดิบสำคัญ	สินค้าขั้นกลางที่ประเทศไทยพึ่งพาการนำเข้าจากภูมิภาคตะวันออกกลาง					
	สัดส่วนนำเข้าจากตะวันออกกลาง ในปี	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4	อันดับ 5
	2568					
แนฟทา	90.2	UAE (30.2)	SAU (24.4)	QAT (17.8)	KWT (12.0)	OMN (5.9)
ปิโตรเรีย	71.4	SAU (41.8)	MYS (16.4)	OMN (14.9)	QAT (11.4)	BRN (6.0)
น้ำมันสำเร็จรูป	63.0	UAE (21.3)	SAU (16.6)	QAT (12.9)	SGP (11.4)	MYS (8.5)
น้ำมันดิบ	59.0	UAE (42.7)	USA (15.3)	SAU (12.3)	MYS (5.6)	IDN (5.6)
ฮีเลียม	56.8	QAT (56.8)	USA (26.0)	IND (6.6)	SGP (4.7)	MYS (3.0)
โพรเพน	43.3	USA (56.6)	QAT (34.4)	KWT (3.7)	UAE (3.4)	SAU (1.9)
ก๊าซธรรมชาติ	24.3	MYA (18.8)	QAT (17.8)	AUS (14.1)	USA (13.7)	MYS (10.6)
เอทิลีน	22.2	KOR (17.5)	SAU (11.4)	CHN (10.2)	SGP (9.6)	USA (8.2)
โพรพิลีน	11.2	CHN (31.1)	KOR (15.3)	SGP (13.2)	JPN (9.5)	SAU (6.4)

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ ประมวลผลโดย สศช.

³ อุตสาหกรรมต้นน้ำ (Upstream Industries) คือ กิจกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาวัตถุดิบและพลังงานขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นฐานรากของระบบอุตสาหกรรมทั้งหมด

⁴ อุตสาหกรรมกลางน้ำ (Midstream Industries) คือ กิจกรรมการผลิตที่ใช้วัตถุดิบจากต้นน้ำมาผลิตเป็นวัสดุหรือสินค้าสำเร็จรูปเพื่อส่งต่อไปยังอุตสาหกรรมปลายน้ำ

⁵ อุตสาหกรรมปลายน้ำ (Downstream Industries) คือ กิจกรรมการผลิตที่ใช้วัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูปจากกลางน้ำมาผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออก

ผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางต่อเศรษฐกิจไทย (ต่อ)

ได้แก่ การประมงทะเลและชายฝั่ง และการผลิตน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ เนื่องจากประเทศไทยยังพึ่งพาน้ำมันเชื้อเพลิงในการเดินเรือและการขุดเจาะ

2) **กลุ่มอุตสาหกรรมกลางน้ำ** ที่ใช้วัตถุดิบจากต้นน้ำมาผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปหรือวัสดุอุตสาหกรรม จึงได้รับแรงกดดันจากต้นทุนพลังงานและวัตถุดิบ แม้บางส่วนสามารถปรับตัวผ่านการนำเข้าวัตถุดิบจากภูมิภาคอื่น ได้แก่ (1) กิจกรรมการผลิตที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก และการผลิตยางสังเคราะห์ และปิโตรเคมี เนื่องจากประเทศไทยพึ่งพาวัตถุดิบปิโตรเคมีสำคัญ เช่น แนฟทา โพรเพน เอทิลีน โพรพิลีน และฮีเลียม ที่นำเข้าจากตะวันออกกลาง (2) กิจกรรมการผลิตที่มีความเสี่ยงปานกลาง ได้แก่ การผลิตสีทา น้ำมันชักเงา และแลคเกอร์ เนื่องจากขาดแคลนวัตถุดิบเคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี

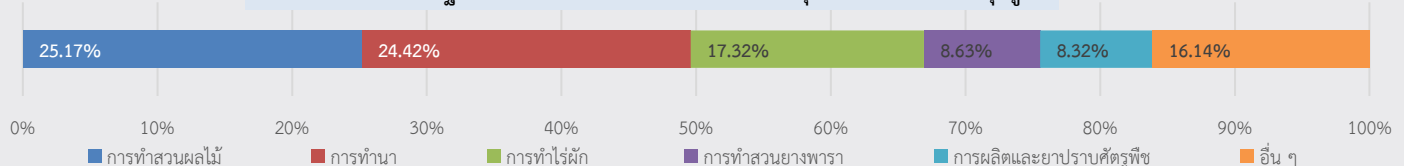
3) **กลุ่มอุตสาหกรรมปลายน้ำ** ที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูปเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออก ซึ่งจะกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออก ได้แก่ การผลิตยานยนต์ และการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าในสำนักงานและครัวเรือน เนื่องจากได้รับผลกระทบทางอ้อมจากต้นทุนชิ้นส่วนและบรรจุภัณฑ์พลาสติก รวมถึงต้นทุนการขนส่ง

4) **กลุ่มบริการสนับสนุนการจำหน่ายและการส่งออก** ซึ่งกระทบต่อความสามารถแข่งขันของสินค้าส่งออก ประกอบด้วย (1) กิจกรรมการผลิตที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ การขนส่งชายฝั่งและการขนส่งทางน้ำ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากราคาพลังงาน (2) กิจกรรมการผลิตที่มีความเสี่ยงปานกลาง ได้แก่ การขนส่งทางบก (เฉพาะผู้โดยสาร) การขนส่งทางอากาศ การขนส่งทางทะเล การขนส่งสินค้าทางบก บริการเกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง เนื่องจากได้รับผลกระทบจากราคาพลังงาน (3) กิจกรรมการผลิตที่มีความเสี่ยงต่ำ ได้แก่ บริการทางธุรกิจ การค้าส่ง บริการการศึกษา และการก่อสร้างบริการสาธารณะ ที่มีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบทางอ้อมจากราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น และความไม่แน่นอนของสถานการณ์เศรษฐกิจ

2.2 ภาคการเกษตร

สำหรับภาคการเกษตรได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงของการขาดแคลนวัตถุดิบสำหรับการผลิตปุ๋ยเคมี รวมถึงระดับราคาปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืชที่เพิ่มสูงขึ้น โดยประเทศไทยมีการนำเข้าปุ๋ยยูเรียจากประเทศในตะวันออกกลางคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.4 ของปริมาณการนำเข้าปุ๋ยยูเรียทั้งหมด ประกอบกับประเทศไทยพึ่งพาการนำเข้าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชสูงถึงร้อยละ 40.84 ของปริมาณการใช้ทั้งหมด ขณะที่ข้อมูลสต็อกปุ๋ยยูเรียคงคลัง ณ กลางเดือนมีนาคม 2569 ประมาณ 6.5 ล้านกระสอบ (0.32 ล้านตัน) ประกอบกับที่มีการนำเข้าเพิ่มเติมในเดือนเมษายน 2569 อีก ประมาณ 2.0 ล้านกระสอบ (0.10 ล้านตัน) จึงทำให้มีปริมาณสต็อกคงเหลือ 8.5 ล้านกระสอบ (0.42 ล้านตัน)⁷ ซึ่งคาดว่าจะเพียงพอต่อการใช้งานถึงสิ้นเดือนสิงหาคม 2569 เท่านั้น ปัจจัยดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่ออุปทานและทำให้ต้นทุนการผลิตภาคเกษตรของไทยปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง ในการประเมินผลกระทบต่อเนื่องของการพึ่งพิงปุ๋ยยูเรียต่อภาคเศรษฐกิจรายสาขาการผลิตจากข้อมูลตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี 2564 พบว่า การผลิตที่ใช้ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชจากการนำเข้าที่สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ การทำสวนผลไม้ (สัดส่วนร้อยละ 25.17 ของการนำเข้าทั้งหมด) การทำนาข้าว (ร้อยละ 24.42) การทำไร่ฝัก (ร้อยละ 17.32) การทำสวนยางพารา (ร้อยละ 8.63) การผลิตและยาปราบศัตรูพืช (ร้อยละ 8.32) และ การทำสวนยางพารา (ร้อยละ 16.14) และ การผลิตและยาปราบศัตรูพืช (ร้อยละ 8.63)

สัดส่วนสาขาทางเศรษฐกิจในภาคเกษตรที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากการขาดแคลนปุ๋ยยูเรีย

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร Krungthai Compass และ WorldBank database

3. ผลกระทบต่อภาคการค้าระหว่างประเทศ

จากข้อมูลในปี 2568 พบว่า การส่งออกของไทยไปยังภูมิภาคตะวันออกกลาง⁸ มีมูลค่ารวม 339,635 ล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.7 ของการส่งออกของไทยทั้งหมด โดยสินค้าส่งออกสำคัญของไทย ในเดือนมีนาคม 2569 ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ (สัดส่วนร้อยละ 35.4) อัญมณีและเครื่องประดับ (สัดส่วนร้อยละ 10.7) และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (สัดส่วนร้อยละ 7.8) เป็นต้น ส่วนการนำเข้าของไทยจากภูมิภาคตะวันออกกลาง มีมูลค่ารวม 344,943 ล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.1 ของการนำเข้าของไทยทั้งหมด โดยมีสินค้านำเข้าที่สำคัญ ในเดือนมีนาคม 2569 เช่น เครื่องเพชรพลอย อัญมณีเงินแท้และทองคำ (สัดส่วนร้อยละ 45.0) น้ำมันดิบ

⁶ โดยนำเข้าจากซาอุดีอาระเบีย (สัดส่วนร้อยละ 41.8 ของปริมาณการนำเข้า) โอมาน (ร้อยละ 14.9) กาตาร์ (ร้อยละ 11.4) บาร์เรน (ร้อยละ 26) และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ร้อยละ 0.6)

⁷ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กรมการค้าภายใน และศูนย์วิจัยกสิกรไทย

⁸ ตะวันออกกลาง ประกอบด้วย 15 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาร์เรน อิสราเอล อิรัก อิหร่าน จอร์แดน คูเวต เลบานอน โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย ซีเรีย ตุรกี เยเมน และปาเลสไตน์

ผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางต่อเศรษฐกิจไทย (ต่อ)

(สัดส่วนร้อยละ 42.8) และก๊าซธรรมชาติ (ร้อยละ 5.2) เป็นต้น ดังนั้น หากสถานการณ์การสู้รบในภูมิภาคตะวันออกกลางยังคงยืดเยื้อจะส่งผลให้การส่งออกสินค้าไทยได้รับผลกระทบจากกำลังซื้อในตลาดส่งออกที่ลดลง ขณะเดียวกัน ไทยจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เพื่อเป็นวัตถุดิบขั้นต้นในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ อาทิ น้ำมันสำเร็จรูป และเม็ดพลาสติก รวมทั้งปัญหาภัยสำหรับผสมเป็นปัญสูตรต่าง ๆ ในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรสำคัญของไทย อาทิ ข้าว ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา อ้อย และมันสำปะหลัง ทั้งนี้ การส่งออกไทยไปตะวันออกกลางในเดือนมีนาคม 2569 ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 เดือน ร้อยละ 57.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 19.4 ในเดือนก่อนหน้า สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าส่งออกลดลง เช่น รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ลดลงร้อยละ 53.5) อัญมณีและเครื่องประดับ (ลดลงร้อยละ 67.5) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (ลดลงร้อยละ 41.4) ผลิตภัณฑ์ยาง (ลดลงร้อยละ 55.1) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป (ลดลงร้อยละ 47.5) และเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ลดลงร้อยละ 15.9)

4. ผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยว

ในปี 2568 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคตะวันออกกลางมีสัดส่วนร้อยละ 3.7 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด และส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ในเดือนมีนาคมและเมษายน 2569 จำนวนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคดังกล่าวลดลงเหลือ 32,815 คน และ 45,990 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.03 และ 0.05 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด และลดลงร้อยละ 37.3 และร้อยละ 47.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ในด้านรายได้จากการท่องเที่ยว รายได้จากนักท่องเที่ยวตะวันออกกลางในไตรมาสแรก ของปี 2569 อยู่ที่ 0.176 แสนล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.87 ของรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด และลดลงร้อยละ 6.4

5. ผลกระทบต่อตลาดเงินตลาดทุน

สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางส่งผลให้ตลาดเงินตลาดทุนมีความผันผวนและทำให้นักลงทุนปรับเปลี่ยนการลงทุนไปยังสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ (Risk-off) โดยเฉพาะสินทรัพย์สกุลเงินดอลลาร์ สรอ. และส่งผลให้ (1) ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้น และค่าเงินในภูมิภาครวมทั้งค่าเงินบาทเคลื่อนไหวในทิศทางอ่อนค่าลง (2) ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ปรับลดลงเนื่องจากเป็นสินทรัพย์เสี่ยง และ (3) อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล (Bond yields) ปรับเพิ่มสูงขึ้นจากความเสี่ยงด้านอัตราเงินเฟ้อโดยเฉพาะสำหรับกลุ่มประเทศสกุลเงินปอนด์กึ่ง ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลจะส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมของภาครัฐเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มที่จะทำให้อ่างว่างในการดำเนินนโยบายการคลังของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทยลดลง ขณะเดียวกันแรงกดดันเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นจนส่งผลให้ธนาคารกลางสำคัญ ๆ อาจมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดขึ้นหรือคงดอกเบี้ยในระดับสูงไว้นานกว่าเดิม (Higher for Longer) แนวโน้มดังกล่าวส่งผลให้ตลาดเงินตลาดทุนในระยะต่อไปมีแนวโน้มตึงตัวมากขึ้น และสร้างแรงกดดันต่อตลาดที่มีความอ่อนไหวต่อนักลงทุนสูง โดยเฉพาะกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ที่อาจเผชิญกับทั้งปัญหาค่าเงินอ่อนค่า เงินทุนไหลออก และต้นทุนกู้ยืมที่เพิ่มขึ้น

กลไกการส่งผ่านผลกระทบทางเศรษฐกิจที่สำคัญจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง

การดำเนินนโยบายเพื่อรับมือผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางของประเทศต่าง ๆ

เพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบในตะวันออกกลาง รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ได้ดำเนินมาตรการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดผลกระทบจากการปรับขึ้นของราคาพลังงานภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ โดยมีลักษณะของมาตรการที่แตกต่างกันออกไป อาทิ การตรึง/อุดหนุนราคาขายน้ำมันภายในประเทศ การปรับลดภาษีน้ำมัน และการให้เงินช่วยเหลือสำหรับใช้จ่ายเป็นค่าพลังงาน นอกจากนี้ รัฐบาลในหลายประเทศยังดำเนินมาตรการด้านความมั่นคงทางพลังงานรวมถึงวัตถุประสงค์การผลิตสำคัญ เพื่อลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนพลังงานและวัตถุประสงค์ในภาคการผลิตหากสถานการณ์มีความยืดเยื้อจนส่งผลให้เกิดปัญหาห่วงโซ่อุปทานโลก อย่างไรก็ตาม มาตรการดำเนินการเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นกับแต่ละประเทศจะแตกต่างกันออกไปตามผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและระดับความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับตะวันออกกลาง รวมถึงความพร้อมในเชิงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและช่องว่างของการดำเนินนโยบาย (Policy space) ทั้งด้านการเงินและการคลัง ทั้งนี้ หากสถานการณ์ความขัดแย้งมีความยืดเยื้อประเทศที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบรุนแรงได้แก่ประเทศที่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่อ่อนแอ รวมถึงมีช่องว่างในการดำเนินนโยบายการคลังน้อย โดยประเทศที่มีเสถียรภาพระหว่างประเทศที่อ่อนแอจะมีความเสี่ยงต่อการไหลออกของเงินทุนจนส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนได้ อาทิ มาเลเซียและเวียดนาม ขณะที่ประเทศที่มีช่องว่างทางการคลังในระดับต่ำจะเผชิญกับข้อจำกัดในการดำเนินนโยบายเพื่อรองรับผลกระทบในกรณีที่ความขัดแย้งมีความยืดเยื้อ อาทิ ไทย มาเลเซียและฟิลิปปินส์

ความพร้อมของกลุ่มประเทศในภูมิภาคในการรับมือกับภาวะสงครามตะวันออกกลาง

	สัดส่วนการนำเข้าพลังงานจาก ME (2568)	GDP Growth (2568)	อัตราว่างงาน (2568)	เงินเพื่อ (มี.ค. 69)	Total External Debt to GDP (2568)	Total reserves in months of imports (2567)	หนี้รัฐบาลต่อ GDP (2568)	Fiscal Balance to GDP (2568)
เกาหลีใต้	49.3	1.0	2.8	2.2	41.0	6.2	50.7	-1.4
ฮ่องกง	5.1	3.5	3.7	1.7	482.7	5.7	9.3	-4.8
ไต้หวัน	44.3	8.7	3.4	1.2	26.5	-	26.2	2.9
สิงคโปร์	37.1	5.0	2.0	1.8	409.5	4.2	174.3	4.2
อินโดนีเซีย	13.6	5.1	4.9	3.5	29.6	5.7	40.2	-2.9
มาเลเซีย	29	5.2	3.2	1.7	72.8	4.5	70.4	-3.5
ฟิลิปปินส์	24.5	4.4	4.2	4.1	30.2	7.3	57.1	-4.0
เวียดนาม	25.6	8	2.2	4.7	28.9	2.4	34.4	-2.2
ไทย	46.8	2.4	0.8	-0.1	35.5	7.5	65.3	-1.9

ที่มา: Global Trade Atlas, CEIC, World Bank, UNCTAD และ IMF

การดำเนินนโยบายเพื่อรับมือผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางของประเทศต่าง ๆ

ประเทศ/มาตรการ	อุดหนุนราคาพลังงาน	อุดหนุนราคาสินค้าในประเทศ	ควบคุมการส่งออก	อุดหนุนค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน	ช่วยเหลือด้านสภาพคล่อง	จัดทำวงเงินงบประมาณเพิ่มเติม	การผ่อนปรนมาตรการ	ควบคุมราคาสินค้าปิโตรเคมี	การขนส่งสาธารณะ
สหรัฐฯ	✓								
ยูโรโซน	✓			✓			✓		
เยอรมนี	✓	✓							
ฝรั่งเศส	✓	✓		✓	✓				
สหราชอาณาจักร				✓					
ออสเตรเลีย	✓				✓			✓	✓
ญี่ปุ่น	✓								
จีน	✓		✓						
อินเดีย	✓		✓			✓			
เกาหลีใต้	✓	✓	✓	✓		✓			
ไต้หวัน	✓								
ฮ่องกง				✓	✓				
สิงคโปร์						✓			
อินโดนีเซีย	✓								✓
มาเลเซีย	✓								
ฟิลิปปินส์	✓			✓					
เวียดนาม	✓		✓						
ไทย	✓		✓	✓	✓	✓		✓	

ที่มา: รวบรวมโดย สศช.

การดำเนินนโยบายเพื่อรับมือผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางของประเทศต่าง ๆ (ต่อ)

สรุปมาตรการที่สำคัญของประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	นโยบาย
สหรัฐอเมริกา	<ul style="list-style-type: none"> ผ่อนปรนกฎระเบียบการเดินเรือภายใต้พระราชบัญญัติโจนส์ (Jones Act) เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มความคล่องตัวในการขนส่งน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ทางเรือ ระบายน้ำมันดิบจากคลังสำรองน้ำมันเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Petroleum Reserve: SPR) เพื่อเพิ่มปริมาณอุปทานน้ำมัน มลรัฐจอร์เจียประกาศระงับการจับเก็บภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นการชั่วคราวเป็นเวลา 60 วัน และมลรัฐอินดีแอนาประกาศระงับการจับเก็บภาษีเบนซินเป็นเวลา 30 วัน
ยูโรโซน	<ul style="list-style-type: none"> อนุมัติกรอบความช่วยเหลือจากรัฐเป็นการชั่วคราวเพื่อรองรับสภาวะวิกฤต โดยอนุญาตให้ประเทศสมาชิกชดเชยค่าเชื้อเพลิงได้สูงสุดร้อยละ 70 ของต้นทุนเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นสำหรับภาคเกษตรกรรม ประมง และการขนส่ง ปรับเปลี่ยนมาตรการตลาดคาร์บอน (EU ETS) เป็นกรณีฉุกเฉิน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดต้นทุนในการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมที่สูงขึ้นสำหรับอุตสาหกรรมที่ก่อมลพิษ
สหราชอาณาจักร	<ul style="list-style-type: none"> ขยายโครงการอุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับครัวเรือนที่มีรายได้น้อย
ญี่ปุ่น	<ul style="list-style-type: none"> ระบายน้ำมันดิบจากคลังสำรองแห่งชาติปริมาณรวมประมาณ 8.5 ล้านกิโลลิตร รวมทั้งจัดหาน้ำมันดิบทดแทนประมาณร้อยละ 60 โดยขยายแหล่งจัดหาไปยังสหรัฐฯ เอเชียกลาง ละตินอเมริกา และเอเชียแปซิฟิก รวมทั้งควบคุมราคาน้ำมันเบนซินเฉลี่ยทั่วประเทศไว้ที่ประมาณ 170 เยนต่อลิตร ตั้งแต่วันที่ 19 มีนาคม 2569 จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อบริหารจัดการและรับประกันความต่อเนื่องของห่วงโซ่อุปทานสำหรับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ที่มีความสำคัญซึ่งผลิตจากสารแนฟทา (Naphtha-based) พร้อมทั้งให้ผู้ผลิตวัตถุดิบจัดหาโพลีเอทิลีนอย่างต่อเนื่อง และ พร้อมทั้งให้ผู้ประกอบการในภาคก่อสร้างมีการสั่งซื้อเฉพาะในปริมาณที่จำเป็นและไม่สำรองสินค้าที่ไม่เร่งด่วน จำหน่ายน้ำมันโดยตรงจากผู้ค้าน้ำมันให้แก่โรงบำบัดสิ่งปฏิกูล และจัดหาเหมทานอลสำหรับบำบัดน้ำในสถานที่ฝังกลบขยะ
จีน	<ul style="list-style-type: none"> ระบายน้ำมันดิบจากคลังสำรองแห่งชาติออกสู่ตลาดก่อนเข้าสู่ฤดูกาลเพาะปลูกช่วงฤดูใบไม้ผลิ เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคา ออกคำสั่งให้โรงกลั่นน้ำมันระงับการส่งออกน้ำมันเชื้อเพลิงชั่วคราว พร้อมทั้งปรับขึ้นราคาน้ำมันเบนซินและน้ำมันดีเซลในอัตรา 695 หยวน และ 670 หยวนต่อตันตามลำดับ บริหารคลังสำรองน้ำมันเชิงยุทธศาสตร์และกระจายแหล่งนำเข้า
อินเดีย	<ul style="list-style-type: none"> ปรับลดภาษีสรรพสามิตเบนซินและดีเซลลง พร้อมเก็บภาษีออกนํ้ามันดีเซลและนํ้ามันเครื่องบินเพื่อคุมการส่งออก อุดหนุนก๊าซหุงต้ม (LPG) และเพิ่มการจัดสรรก๊าซ LPG เชิงพาณิชย์ให้แก่กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายถึงร้อยละ 70 จัดสรร Kerosene (น้ำมันก๊าด) ฉุกเฉินในพื้นที่ขาดแคลน 60 วัน เพิ่มงบประมาณอุดหนุนปุ๋ยเคมีร้อยละ 11 เพื่อรองรับฤดูกาลเพาะปลูกช่วงฤดูร้อน สนับสนุนการเปลี่ยนจากก๊าซหุงต้มไปใช้ก๊าซธรรมชาติทางท่อและไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืนในระยะยาว
เกาหลีใต้	<ul style="list-style-type: none"> ใช้มาตรการจำกัดการใช้ยานพาหนะของหน่วยงานภาครัฐและสถาบันสาธารณะ เพื่อลดปริมาณการใช้เชื้อเพลิงในภาคการบริหารจัดการรัฐ รวมทั้งรณรงค์นโยบายประหยัดพลังงานระดับชาติ ออกคำสั่งบังคับใช้เพดานราคาเชื้อเพลิงชั่วคราว เพื่อลดความกังวลของภาคประชาชนและสร้างเสถียรภาพต่อสถานการณ์ราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น
ไต้หวัน	<ul style="list-style-type: none"> เร่งขยายความจุคลังเก็บก๊าซ LNG สำรอง ตรึงราคาค่าไฟฟ้าต่อเนื่องไปจนถึงเดือนกันยายน ให้รัฐวิสาหกิจด้านพลังงานเป็นผู้แบกรับภาระต้นทุนส่วนเกินจากการปรับขึ้นของราคาพลังงาน บังคับใช้มาตรการลดภาษีสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity Tax) ร้อยละ 50 สำหรับการนำเข้าน้ำมันดีเซลและเบนซิน พร้อมทั้งมอบเงินอุดหนุนต้นทุนเชื้อเพลิงร้อยละ 50 ให้แก่ภาคเกษตรกรรม และร้อยละ 14 ให้แก่ภาคประมง
ฮ่องกง	<ul style="list-style-type: none"> แจกบัตรกำนัลการบริโภคดิจิทัลเพื่อเพิ่มกำลังซื้อรวม ขยายโครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs (SFGS) เพื่อพยุงภาคธุรกิจ อุดหนุนราคาก๊าซหุงต้มสำหรับรถแท็กซี่ รถไมโครบัส และรถโรงเรียน เป็นระยะเวลา 2 เดือน
สิงคโปร์	<ul style="list-style-type: none"> อนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อรับมือผลกระทบวงเงิน 780 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ (ประมาณ 20,000 ล้านบาท) แจกบัตรกำนัลพร้อมมอบเงินช่วยเหลือค่าครองชีพให้กับประชาชน และเงินพิเศษแก่กลุ่มแรงงานแพลตฟอร์ม เพิ่มวงเงินคืนค่าไฟฟ้า (U-Save) เลื่อนการเก็บภาษีเชื้อเพลิงเครื่องบินสีเขียว และอัดฉีดงบช่วยภาคอุตสาหกรรมที่ถูกกระทบหนัก รวมทั้งสนับสนุนงชั่วคราวให้โรงเรียนและรถรับส่งผู้ป่วย เพื่อป้องกันการขึ้นราคาค่าโดยสาร ทำข้อตกลงร่วมกับออสเตรเลียเพื่อรับประกันความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจและสินค้าจำเป็น ดำเนินมาตรการเพื่อให้ค่าเงินสิงคโปร์ให้แข็งค่าขึ้น เพื่อลดต้นทุนการนำเข้าน้ำมันและก๊าซจากตลาดโลกโดยตรง
อินโดนีเซีย	<ul style="list-style-type: none"> บังคับใช้มาตรการปฏิบัติงานนอกสถานที่จำนวน 1 วันต่อสัปดาห์ สำหรับข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานภาคเอกชนทั่วประเทศ เพื่อลดการบริโภคน้ำมันเชื้อเพลิงลงประมาณร้อยละ 20

การดำเนินนโยบายเพื่อรับมือผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางของประเทศต่าง ๆ (ต่อ)

สรุปมาตรการที่สำคัญของประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	นโยบาย
มาเลเซีย	<ul style="list-style-type: none"> • รับภาระงบประมาณอุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงวงเงิน 4 พันล้านริงกิตต่อเดือน (3.3 หมื่นล้านบาท) เพื่อตรึงระดับราคาขายปลีกและป้องกันผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชน และกำหนดเพดานราคาน้ำมันเบนซิน 95 ไว้ที่ 1.99 ริงกิตต่อลิตร • บังคับใช้มาตรการปฏิบัติงานนอกสถานที่ สำหรับหน่วยงานภาครัฐ สถาบันตามกฎหมาย และบริษัทในเครือรัฐบาล (GLCs) • จัดทำช่องทางพิเศษ เพื่อเร่งรัดกระบวนการจัดหาและขนส่งยาที่จำเป็น
ฟิลิปปินส์	<ul style="list-style-type: none"> • ประกาศภาวะฉุกเฉินด้านพลังงาน 1 ปี เพื่อบริหารจัดการเชื้อเพลิง อาหาร และเวชภัณฑ์อย่างเร่งด่วน รวมทั้งปรับลดวันทำงานภาครัฐเหลือ 4 วันต่อสัปดาห์ และลดเที่ยวเรือข้ามฟากเพื่อประหยัดเชื้อเพลิง • อุดหนุนเงินเยียวยาผู้ขับรถสาธารณะและจัดบงให้รถจี๊ปนีย์รับส่งประชาชนฟรี • จัดสรรเงินอุดหนุนโดยตรงแก่ชาวประมงและเกษตรกร พร้อมคุมค่าไฟฟ้าในอัตราต่ำสำหรับผู้มีรายได้น้อยทั่วประเทศ • ผ่อนปรนมาตรฐานเชื้อเพลิง โดยอนุญาตให้ใช้เชื้อเพลิง Euro-II ที่ราคาถูกกว่าเป็นการชั่วคราวสำหรับโรงไฟฟ้าและรถรุ่นเก่า
เวียดนาม	<ul style="list-style-type: none"> • ยกเว้นภาษีน้ำมันและลดภาษีนำเข้าผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมเหลือร้อยละ 0 • ปล่อน้ำมันดิบสำรอง 4 ล้านบาร์เรลออกสู่ระบบ และเพิ่มการสำรองเชิงยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคงทางพลังงาน • บังคับให้ผู้ผลิตขายน้ำมันดิบและก๊าซให้โรงกลั่นในประเทศก่อนส่งออกนอกประเทศ • การใช้กลไกปรับราคาขายปลีกทันทีโดยไม่ต้องรอรอบสัปดาห์ หากราคาตลาดโลกผันผวน • นครโฮจิมินห์เปิดให้ขึ้นรถเมล์ฟรีทุกสายเป็นเวลา 8 เดือน เพื่อลดภาระค่าเดินทางประชาชน • ให้ข้าราชการทำงานที่บ้าน (Remote Work) พร้อมขยายสัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพเพื่อลดการนำเข้า
ไทย	<ul style="list-style-type: none"> • อุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงผ่านกลไกกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อป้องกันความผันผวนของราคาภายในประเทศ รวมทั้งอุดหนุนค่าเชื้อเพลิงแบบเฉพาะเจาะจง สำหรับผู้ประกอบการรถโดยสารประจำทางระหว่างจังหวัด • ปรับลดค่าการกลั่นน้ำมันดีเซลเพิ่มเติม • ลดราคาไฟฟ้าสำหรับผู้ที่ใช้ไฟไม่เกิน 200 หน่วยต่อเดือน ไม่เกินหน่วยละ 3 บาท • ขยายรายการสินค้าควบคุม (ดีมบรรจจุขวด ซอสปรุงรส และเม็ดพลาสติก) เพื่อป้องกันการฉวยโอกาสขึ้นราคาและควบคุมต้นทุนการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค • ให้หน่วยงานภาครัฐทุกแห่งปฏิบัติงานนอกสถานที่ เพื่อลดการใช้พลังงานในที่ทำงานและการเดินทาง และควบคุมอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศภายในอาคารสำนักงานภาครัฐ • มาตรการลดหย่อนภาษีเพื่อสนับสนุนการติดตั้งระบบ Solar Rooftop

ที่มา: OECD energy support measures tracker และ World Bank's Tracking Global Social Policy Responses to High Energy Prices รวบรวมโดย สศช.

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2569^{1/}

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2569	
	2566	2567	2568	ณ 16 ก.พ. 69	ณ 18 พ.ค. 69
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	17,993.2	18,683.9	18,971.7	19,486.0	19,882.4
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	256,895.5	266,102.7	269,615.0	276,401.9	282,024.4
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	516.9	529.4	577.0	618.6	611.8
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อหัวต่อปี)	7,380.6	7,539.3	8,200.0	8,774.7	8,677.7
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	2.2	2.9	2.4	1.5 - 2.5	1.5 - 2.5
การลงทุนรวม (CVM, %) ^{2/}	1.2	-0.3	4.9	1.8	3.5
ภาคเอกชน (CVM, %)	3.1	-1.9	3.5	1.9	3.7
ภาครัฐ (CVM, %)	-4.2	4.5	8.9	1.7	3.1
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	6.7	4.4	2.7	2.1	2.4
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	-4.6	2.6	0.6	1.2	1.2
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	2.7	7.5	9.4	2.1	6.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) ^{3/}	280.7	297.3	335.1	341.8	367.1
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	-1.5	5.9	12.7	2.0	9.6
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	-2.7	4.4	12.0	1.0	7.3
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	-2.5	5.7	6.8	2.5	7.7
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) ^{3/}	261.6	275.9	311.7	321.7	355.9
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	-3.7	5.5	13.0	3.2	14.2
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	-4.1	4.8	9.7	1.7	8.4
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	19.2	21.4	23.3	20.1	11.2
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	8.5	11.6	15.9	14.5	6.2
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.6	2.2	2.8	2.4	1.0
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	1.2	0.4	-0.1	(-0.3) - 0.7	2.0 - 3.0
GDP Deflator	1.3	0.9	-0.9	0.2 - 1.2	2.3 - 3.3

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 18 พฤษภาคม 2569

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย